

ŞİRİN XANIM KƏRİMBƏYLİ ŞADİMAN

Kitabın sponsoru həyat yoldaşım
Abdulov Əli Əli oğlu

KÖNÜL HARAYI

(Seçmələr)

Baki-2008

Kərimbəyli Şirin xanım Ağabala qızı (Şadiman)

1955-ci ildə Siyəzən bölgəsinin Tağay kəndində anadan olub.Orta məktəbi Tağay kəndində və Siyəzəndə bitirib. 1978/83-cü illərdə ADU-nun Kitabxanaçılıq fakültəsində əyani şöbəsində təhsilini başa vurub. Dörd kitab müəllifidir. Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür.

QURANDA ŞAİRLƏR HAQQINDA AYƏ

Şairlər surəsi şəfəqdi Ayə,
İki yuz iyirmi yeddi ayəbəayə.

Quranda şairlər haqqında ayə-
Deyir haqq yolunda düşsəndə vayə,
Əgər salmasalar sözünü sayə,
Zənn etmə gedibdi əməyin zayə,
Ol, düzlük yolunda sağ ikən dayə,
Axsa da göz yaşın dönsə də çayə,
Yetişər çaldığın qələmin hayə,

Mən sənə vermişəm ilhamı qayə,
Eylə ömrün boyu haqqı himayə!
Əyrini vəsf edən şeytandır, ayə,
Şərdən yoğrulubdu kökündə mayə!
Səvabı, günahı vur günə, ayə,
O haqq dünyan üçün dönəcək sayə.
Yükləmə günahı belinə tayə,
Yüklədin nə qalar səndən dünyayə?!...
Şadiman, dönübdü qəm oxa, yayə,
Haray sal, ahını aləmə yayə!
Saldığın harayın tutar daş-qayə,
Dirikən zavallı, yetiş ah-vayə!

Pirallahı/ 6.12.2006

BÖYÜK YARADANA

Ey böyük Yaradan, ey qadir Allah!
Doğulduq... İşlətdik nə qədər günah?

Coşdu içimizdə saysız diləklər,
İblis hiylələrlə doldu ürəklər.

Öncə nizə, qalxan, qılınc yaratdıq,
Ov tək bir-birinin köksünə atdıq.

Əsirlər ötdükcə coşdu ehtiras,
Vəhşi əlimizlə quruldu min yas.

Bizə Əzrayilla əcəl göndərdin,
Miskin cəsədləri torpağa sərdin.

Böldün bəndələri neçə qisimə,
Sonda məzar qıydın yalnız cisimə.

Anlaya-anlaya öləriyik biz,
Tanrı hüzurunda qatlamadıq diz.

Vəhşi tək hey qırdıq biri-birini,
Sən bizdən qorudun haqqın sirrini.

Böyük Yaradanım, səbr ilə yerə,
Hey dinlər göndərdin inansın hərə.

Sonuncu dininsə oldu pak İslam!
Müqəddəs peyğəmbər Mühəmməd-salam.

O gül çöhrəsinə nur bəxş eylədin,
Qurani köksünə Sən nəqş eylədin.

Ərəb səhraları, Məkkə, Mədinə,
Tapındı rəhminə, tapındı dinə.

İslamın işığı dünyanı tutdu,
Diz çöküb səcdənə, özün unutdu.

Fəqət, parçalandı cahanda dinlər,
İnsan da bu sitəm içində inlər...

Xaçpərəst, müsəlman, yəhudi, yezdi...
Torpaq, su üstündə el-eli əzdi.

Böyük Yaradanım, töküldü qanlar,
Məzara gömüldü əcəlsiz canlar.

Sənsə yüksəklikdən baxıb bəndənə,
Saldın ölərləri çox çəndən-çənə.

Qopartdın yerlərin min yol bağırını,
Məzara döşədin acı, ağrını.

Neçə yurd torpağın altında qaldı,
Hökmünlə bəndələr min yol alçaldı.

Gah sellər yaratdın, gahsa zəlzələ,
Qurdun ölərlərə, ey Tanrım, tələ.

Unudub qəzəbi, coşdular yenə,
Bəzən xor baxdılar Haqqa və Dinə.

Qılınclar gülləylə əvəz olundu,
Tanklarla, toplarla qeyrət alındı.

Basıldı vicdanlar raketlər ilə,
Cahanda hökm etdi iblis və hiylə.

Sənsə qəh-qəh çəkdin ünsüz fələkdən,
Güldün bəndələrə min yol ürəkdən.

İnsanlar dinlərlə fitnə qurdular,
Savaşa yollandı saysız ordular.

Qanlar su yerinə axdı dünyada,
Atdılar namusu, qeyrəti oda,

İsanın, Musanın müqəddəs ruhu,
Böyük Mühəmədin(s) naləsi, ahı.

Qırdı dünyamızı hey qəzəb ilə,
Məzara göndərdi min əzab ilə.

Bizsə unutqanlıq yolunu tutduq,
Allahı, Qurani, Haqqı unutduq.

Özümüzü səndən qüdrətli bildik,
Sildik içimizdən inamı, sildik.

Namus da, qeyrət də qiymətdən düşdü...
Bəndənin ayağı hər dəm sürüşdü.

Ölüm-qapımızda gülləyə döndü,
Söndü evimizin çırağı, söndü.

Böyük Yaradanım, adil hökmünlə,
Döndərdin ağılı, ürəyi külə.

Allahım, ey Tanrım, yuvam-məmləkət,
Başının üstündə qara fəlakət.

Yağı evimizə tökür gülləni,
Qurur torpağıma min bir hiyləni...

Yanır diri-diri ana, bacılar,

Dolaşır yurdunda ağrı-acılar.

Sitəmdən usanmış, könlümüz talan,
Yenə taxtı-tacda oturub yalan.

Hökmylə namərdi bütə döndərir
Tülkünü quduza, itə döndərir.

Adilim, Kərimim, Haqqım, İlahi,
Qoyma məhkəməsiz naleyi-ahi,

Müqəddəs hökmünlə özün divan qur,
Yalanın, fitnənin sən boynunu vur.

Bir azca işıq ver qaranlıq yurda,
Amandır, quzunu tapşırma qurda.

Hökmü-fərmanınla zülmət nur olsun,
Yetər, içimizə halallıq dolsun.

Böyük Yaradanım, ümidim sənə,
Şahlıq quşu göndər sadıq ölkənə.

Ayılıb binəva millət yuxudan,
Özün qurtar onu qara-qorxudan.

Bu Şadiman sənə sadıq bəndədi,
Özün də görürsən yaman gündədi.

Gəl qoluzorluğu vermə yetənə,
Son qurbanlıq eylə məni Vətənə!

Hazıram, cismimi məzara göndər,
AZƏRBAYCANIMA AZADLIQ GÖNDƏR!!!

13.12.1991

NƏ OLA YETİŞƏM SƏNƏ, ALLAHIM

Gecədən sübhədək səcdələrimlə,
Dualar içində gələr sabahım.

Sinəmdə alışan müjdələrimlə
Nə ola yetişəm sənə, Allahım.

Bu başsız dünyanın qəmini atıb,
Gözdə yuva salan nəmini atıb,
Ah, nalə gətirən dəmini atıb
Nə ola yetişəm sənə, Allahım.

Ən uca dağların qalxam başına,
Baxam buludların axan yaşına,
Dönüb birçə anda Simurq quşuna
Nə ola yetişəm sənə, Allahım.

Alışan bağrımın odundan çıxıb,
Adəmin insanlıq adından çıxıb,
Dünyanın biryolluq yadından çıxıb
Nə ola yetişəm sənə, Allahım.

Bəşər dönük olub, İlahi, sənə,
Çoxu səcdədədir yalandan dinə,
Yuxuda olsa da gələm Kəbənə,
Nə ola yetişəm sənə, Allahım.

Gəlmir bu dünyadan Haqqın qorxusu,
Yoxdu heç Adəmin səndən qorxusu,
Gələ gözlərimə ölüm yuxusu...
Nə ola yetişəm sənə, Allahım.

27.09.1998 / Pirallahı

BİR TANRI VAR...

Qırılarkən taleyinin ömür sapı,
Ruhun çıxıb ayrılacaq bədəmindən.
Bir Tanrı var, bir körpü var, bir də qapı,
Tamahın da çapılacaq gödəmindən.

İlahinin hüzuruna yetişməkçin,

Haqlayacaq ayağını o dar körpü.
O dünyada əzabların bitisməkçin,
Ürəyindən alınacaq hikkə körpü.

O körpüdən keçə bilsə ayaqların,
Sanarsan ki, dar qapıya çatdın daha.
Bədəninə titrəyərsə dayaqların,
Ruhun yetməz o dünyada heç Allaha.

Yetsən əgər o qıfıllı göy qapıya,
Onu açmaq məqamına haqqın yetər.
Çatsan, tələs ikiəlli döy qapıya...
Açılmasa, ahın ərşin bağrın ütər.

O qapıdan yetə bilsən dərgahına,
Elə bilmə ruhuna o sığal çəkər.
Hansı üzlə gedəcəksən Allahına?
Ruhun özü qoşqusundan çıxmış təkər.

Ürəyini haqq dərgaha qoyacaqsan,
Cavabını suallarla yoracaqlar.
Çıxan canı əzablarla oyacaqsan,
Əməlləri birər-birər soracaqlar...

Günah bolsa, dərdin aşıb dağ olacaq,
Hesabları çəkiləcək o başının.
Sanki bədən ölməmiş tək sağ olacaq,
Qulu olar bəbəklərin göz yaşının.

Orda rüşvət, orda dayı olmayacaq,
Orda kimsə, bir-kimsəni vurmayacaq.
Orda ciblər haram pulla dolmayacaq,
Kimsə kimin arxasında durmayacaq.

Orda bəşər öz haqqına çatacaqdı,
Fərqi yoxdu hansı dində doğulacaq.
Təmiz ruhun təndən ayrı yatacaqdı,
Orda hikkə, orda tamah dağılacaq.

Ey insanlıq mərtəbəsin unudanlar!
Ağır olur o dünyanın tarpa-tapı...
Zalımların əllərində qan udanlar,
Bir Tanrı var, bir körpü var, bir də qapı!...

01.07.2001.

YARADANIM

Can sənə bağlıdır, ey Yaradanım,
Əmrinlə ölçülür dəqiqəm, anım.
Bütün kainatı sən verdin bizə,
Sən işıq verirsən gecə, gündüzə.
Sən göyə qaldırdın mənəviyyatı,
Sənin əlindədir insan həyatı.
Aç haqqın üzünə kor gözümüzü,
Tanıyaq, qınayaq öz-özümüzü.
Qaytar bu dünyanı tanrı yoluna,
İblislər vurmasın zəncir qoluna.
Səninlə bağlıdır səadətımız.

Öc alır eşqindən həqiqətimiz.
Səndən ulu sayan özün, ey Xaliq,
Yalnız lənətinə olacaq layiq.
Sənin işığındır dünyanı tutan,
O böyük rəhmindir bizlərə çatan.
Şərəfə yetirik mərhəmətinlə,
Dünyadan köçürük biz rəhmətinlə.
Olmayır hər kəsin o da nəsibi,
Ölsə də lənətdi məzarın dibi.
Sənin əlindədir yer, göy, ey Xaqan,
Əmrinə, hökmünə tabedir hər can.
Dünyada nə qədər insan qismi var,
Sənin hüzuruna qədəri qovar.
Səndədir hər qəlbin, bəxtin açarı,
Rəhmə yetirərsən sonda naçarı.
Gizləne bilərmisəndən heç bəşər?
Hökmün ürəyinin başını deşər.
Səndən can gizlədən olubmu söylə?
Hər kəsin canına hakimsən öylə.
Bir sənə bellidir günahlarımız,
Hökmünlə açılar sabahlarımız.
Kimsəyə varmı yol səndən oyana,
Kim əymib başını de Yaradana?
Kimin ürəyində qorxu hissi yox,
Önündə qulundur, həm ac, həm də tox.
Sən həyat bəxş etdin o insanlığa,
Hər canın yolu var o divanlığa.
Özün uca sayan səndən aşağı,

Ey nurlar çeşməsi, həyat işığı!
Kim saydı özünü səndən də ali,
Çox kədərli oldu sonunda hali.
Varmı de elə bir bəşər övladı?
Səndən ucalığa qaldıra adı.
Keçsə də hissindən, ağılından elə,
Qoparıb başından vermisən yelə.
Yox elə bir qüvvə dünyada, Allah,
Qopmasın köksündən, sinəsindən ah,
Önündə əyilib dua etməsin,
Sənin hüzurunda əfvə getməsin.
Bütün kainatın sahibi özün,
Həyata can verər o nurlu üzün.
Sənin qulunuq biz, Böyük Yaradan,
Sonda hüzuruna qayıdacaq can!...

27-29/ 11. 1999

BU DÜNYADA

Kimlər gedir, kimlər qalır,
Bu dünyada, bu dünyada.
Mərd üstünə kölgə salır,
Bu dünya da, bu dünya da.

Kimsəsizin burnun ovar,
Haqq deyəni yurddan qovar,
Təmizləri satar, sovar,
Bu dünya da, bu dünya da.

Gücsüzlərə şahmar ilan,
Zor əlində qırğın, talan,
Kimdi görəni sona qalan?
Bu dünyada, bu dünyada.

Əzazilin başındadır,
Sanki onun yaşındadır,
Doğru, yalan qarşındadır,
Bu dünya da, bu dünya da.

Şirin Xanım, çəkibdi sədd,
Hər addıma yoxdu bir hədd,
Parça-tikə min-min sərhed –
Bu dünyada, bu dünyada.
20.10.1989

DAMĞALAYIRLAR

Naqislik dünyada dövrən sulayır,
Pislik yalnız tək qəlb-qəlb ulayır,
Axıdılan qanlar haqqı bulayır,
Vicdan deyə-deyə yağmalayırlar,
Vicdanın özünü damğalayırlar.

Pulla həqiqəti satın-alırlar,
Dünyanın boynuna kəmənd salırlar,
İlan tək haqq dili qəfil çalırlar,
Vicdan deyə-deyə yağmalayırlar,
Vicdanın özünü damğalayırlar.

Yetim tək düzlüyün boynu bükülür,
Yağılar əlində yurdlar sökülür,
Çox yanar ocağa sular tökülür,
Vicdan deyə-deyə yağmalayırlar,
Vicdanın özünü damğalayırlar.

Hey dolur, boşalır fitnə-fəsadlar,
Sərvətə, dövlətə, pula həsadlar,
Nala-mıxa döyür qəlbi kəsadlar,
Vicdan deyə-deyə yağmalayırlar,
Vicdanın özünü damğalayırlar.

Tamah torbasını salıb boynuna,
Yığır dilənçi tək varı qoynuna,
Görən necə dözüür fələk oynuna,

Vicdan deyə-deyə yaǒmalayırlar,
Vicdanın  z n  damǒalayırlar.

Ürəklər, diləklər, m ramlar qansız,
D ş n n imkansız, duyan imkansız,
Pislik qan sulayır zaman m kansız,
Vicdan deyə-deyə yaǒmalayırlar,
Vicdanın  z n  damǒalayırlar.

 lahi, bəndələr naş k rl şib,
Dünya başdan-başa lap m kirl şib,
M rv tsiz, insafsız başda əyləşib,
Vicdan deyə-deyə yaǒmalayırlar,
Vicdanın  z n  damǒalayırlar.

B y y n, ki iyin yeri boş qalıb,
Min bir işgəncələr yurd-yurd baş alıb,
Bu şahmat oynuna Tanrı mat qalıb,
Vicdan deyə-deyə yaǒmalayırlar,
Vicdanın  z n  damǒalayırlar.

21.01.1990/ Zeynalabdin Taǒıyev qəsəbəsi

DÖL NAHAQ DANIŞANDA

Duyan insan boǒular,
Zülm həddin aşanda.
Min-min fitnə doǒular,
Dil nahaq danışanda.

Zamanın  erxi d n r,
Elin  ıraǒı s n r,
Yerdə s r n r hünər,
Dil nahaq danışanda.

Dünya nam rdl  dolar,
Tanrının g z  dolar,
Ömür yarımçıq solar,
Dil nahaq danışanda.

Çox yurdun odu keçər,

Günahsız candan keçər,
Dünyamızı qəm biçər
Dil nahaq danışanda.

Şirin Xanım, bezaram,
Həqiqəti gəzərəm,
Həyatımdan bezərəm,
Dil nahaq danışanda.

06.04.1990

GÖZLƏMƏ

Naqisdən doğruluq, namərddən düzlük,
Özünü sevəndən peyman gözləmə.
İkiüzlü adamdan saflıq, təmizlik,
Yolundan azandan iman gözləmə.

Çox «mənəm» deyənlər özündən dedi,
Min-min günahsızın başını yedi,
Özge əməyilə zərxara geydi –
Əyri əməllərə zaman gözləmə.

Kişilər az gəlib qoca dünyaya,
Qanmazlar qananı verib fənaya,
Çox dil pəhləvanı yetərək «haya»,
Başına ələyər duman, gözləmə.

Özündən razılar tutub dünyanı,
Bir qara qəpiyə satıb dünyanı,
Alovun köksünə atıb dünyanı,
Vicdanı yoxsuldan, aman, gözləmə.

Düzlükdən danışdı çox kələkbazlar,
Ağıl da öyrətdi ağıldayazlar,
Suyun çirkabına baş vurur qazlar,
«Düzəm», deyəndən qaç, yaman gözləmə.

Çox əyri əllərdə söndü min ocaq,
Çox tale, çox ürək oldu oyuncaq,
Dost əli sinənə saplasa bıçaq...
Döz ağrı-acına, dərman gözləmə.

Şirin, sən boşalıb-dolma bulud tək,
Bəmdə haray çəkmə, yanıqlı ud tək,
Ömrün tufanına döz bir palıd tək...
Yaxşıya baş endir, fərman gözləmə!

19.10.1989

KÜLƏKLƏR DƏLİ ƏSƏR

Sevgilər olsa bərbad,
Ölüm cana tələsər.
Üsyankar, coşqun, abad,
Küləklər dəli əsər.

Odur əbədi səyyad,
Can cana olarsa yad,
Dünyanı tutar fəryad...
Küləklər dəli əsər.

Ağzına alar ərzi,
Necə mat qoyar bizi,
Odlayar yolu-izi,
Küləklər dəli əsər.

Haqsız bir iş olanda,
Ürəyə qəm dolanda,
Bir pak ömür solanda,
Küləklər dəli əsər.

Nahaqdan ölüm varsa,
Dünyaya dərd axarsa,
Qəlb haqqa kəc baxarsa,
Küləklər dəli əsər.

Gənc ürək qarıyanda,
Qəm teli darıyanda,
Namərdlər yarıyanda
Küləklər dəli əsər.

21.07.1985/ Yasamal

ÇƏKƏNƏ QƏM DÜNYA

*«Sənsiz» analar cəmiyyətinin
sədri Zənfira Rəhimovaya.*

Zülm ərşə bülənddi,
Həyat feildi, fənddi,
Əzrayıl himə bənddi...
Ay çəkənə qəm dünya,
Çəkməyəne dəm dünya.

Kiminin yurdu savaş,
Kiminin gözündə yaş,
Kiminin ürəyi daş,
Ay çəkənə qəm dünya,
Çəkməyəne dəm dünya.

Birinin başda tacı,
Acın puldur amacı,
Yox sabaha əlacı,
Ay çəkənə qəm dünya,
Çəkməyəne dəm dünya.

Toxun aca rəhmi yox,
Zaman ötür fəhmi yox,
Ölümün də zəhmi yox...
Ay çəkənə qəm dünya,
Çəkməyəne dəm dünya.

Göz var min çeşmə doğar,
Göydə buludu sağar,
Selində özün boğar,
Ay çəkənə qəm dünya,
Çəkməyəne dəm dünya.

Ömür cahana karvan,
Zaman başında sarvan,
Haqqı deyənə divan...
Ay çəkənə qəm dünya,
Çəkməyəne dəm dünya.

Bəşər yollar yorğunu,
Zülm əzər doğrunu,
Başa çəkər oğrunu,
Ay çəkənə qəm dünya,
Çəkməyəne dəm dünya.

Bir elin gülzarı bol,
Bir elin məzarı bol,
Dünyanın azarı bol,
Ay çəkənə qəm dünya,
Çəkməyəne dəm dünya.

Minlər qoynunda yatar,
Minlər minini satar,
Şadımanı gəl qutar...
Ay çəkənə qəm dünya,
Çəkməyəne dəm dünya.

10.05.1994

DÜNYA, SEVİNCDƏN DOLDU,
YA KƏDƏRDƏN GÖZLƏRİN?

Baxışından min əsrin dərdi-səri tökülür,
Gündüzünün əliylə min bir zülmət sökülür,
Gözlərinə gecənlə, sanki sürmə çəkilir,
O göz yaşın deyilmi çayların, dənizlərin?
Dünya, sevincdən doldu, ya kədərdən gözlərin?

İdrakla çarpışmada bu yöndəmsiz duyğular,
Pak sinəndən çəkilməz dərdi-sərlər, qayğılar,
Yenə baş alıb gedir çarpışmalar, sayğılar,
Bu həyat meydanında bükülmədi dizlərin...
Dünya, sevincdən doldu, ya kədərdən gözlərin?

Tamah həddin aşanda ağıl gələr haraya,
Bəzən elə olar ki, ağıl deyərler qaraya,
Çox gəlib-gedən oldu bu bəşəri saraya,

Saxladın hafizəndə gedənlərin izlərin,
Dünya, sevincdən doldu, ya kədərdən gözlərin?

Əsər çılğın küləklər bağrında sağa, sola,
Min ağrı-acı dolar köksündəki haqq yola,
Atın çapar sinəndə min-min tale dördnala...
Ömrünü başa vurur şahların, kənzilərin,
Dünya, sevincdən doldu, ya kədərdən gözlərin?

Başında min bir qovğa əsirlər yola saldın,
Hər günü ötürəndə bir mərhələ qocaldın,
Namərd əlində enib, mərd əlində ucaldın,
Sinəndə köçün sürdü çirkinin, təmizlərin,
Dünya, sevincdən doldu, ya kədərdən gözlərin?

İdrakının əliylə alim verdi kəşfini,
Tamah düşdü araya hey qıçıtdı dişini,
Hey döndərdin düz yola zamanın gərdeşini,
Naqislər qulağına çatmayanda sözlərin,
Dünya, sevincdən doldu, ya kədərdən gözlərin?

Şadimanın köksündə tükənməzdir məhəbbət,
Haqsız haqqına çatar gec-tez qoynunda əlbət,
Gül açsın sinən üstə xoş məramlar, xoş niyyət,
Çox-sox « mənəm » dedilər, incitdilər özlərin,
Dünya, sevincdən doldu, ya kədərdən gözlərin?

16-17.03.1986

DÜNYA MƏNƏ TANIŞ GƏLİR

Qəmi boldu, sevinci az,
Hər payıza bir qış gəlir.
Hər taledə bir dəfə yaz,
Dünya mənə tanış gəlir.

Çiçəyinin arısı bol,
Küpəgirən qarısı bol,
Hər ömrünün yarısı yol...
Dünya mənə tanış gəlir.

Cığırının izi ləkə,
Yerində min bir mərəkə,
Ceyranını qovur təkə,
Dünya mənə tanış gəlir.

Buludların dolan vaxtı,
Külək saçın yolan vaxtı,
Bənövşəsi solan vaxtı-
Dünya mənə tanış gəlir.

Yollarını keçəndə də,
Çeşməsindən içəndə də,
Əzrayıl can biçəndə də,
Dünya mənə tanış gəlir.

Fələk alın yazanda da,
Əl məzarı qazanda da,
Yuxularım azanda da,
Dünya mənə tanış gəlir.

Son əvvəlin hey təkrarı,
Əvvəl, axır təkdə yarı,
Rəbb ovcunda bəşər darı...
Dünya mənə tanış gəlir.

Can cisimin içində sirr,
Bu cisimi sirr də kəsir,
Hər öləni yerə həsir,
Dünya mənə tanış gəlir.

Ey Şadiman, adamıyla,
Dərdlə dolu hər damıyla,
Həm fərağı, həm kamıyla-
Dünya mənə tanış gəlir.
Dünya mənə tanış gəlir.

10.12.1997

DOĞULAN PEŞİMAN, ÖLƏN PEŞİMAN

Acılar könlümdə qübara dönüb,
Bir anlıq sevincim nübara dönüb,

Bəxtim, səadətim dübarə dönüb,
Görmədim çoxunda əqidə, iman,
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

Dünyanın acısı-şirini zəhər,
Boğur həyatımı büsbütün qəhər,
Zaman da dördnala çapan bir kəhər...
Alır əlimizdən anları yaman,
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

Göyün yeddi qatı sirlə bir kaha,
Milyonlar öldürür naləyə, aha,
Gah toydu, gah yadı, eyvah sabaha,
Yolur saçlarını əlində zaman,
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

Ərəsat gününü bir düşünən yox,
Mini ac yaşayır, biri isə tox,
Dünyanın dəlisi bilənindən çox,
Heç kəs düşünməyir axirət divan...
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

Hərə günahının yükünə ulaq,
Axır zamanıçın yanacaq qulaq,
Gözdən axan qanlar min çeşmə, bulaq,
Didir bir-birini sağ ikən insan!
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

Vicdan yox, paranın bölgüsü gedir,
Ağılsız başların hörgüsü gedir,
Hər cür alçaqlığın süngüsü gedir,
Büdrəyən, yıxılan, əzilən ümman,
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

Bir kimsə bilməyir dünya imtahan,
Pulu-parasıyla şirindi cahan,
Harama, halala çox azdı baxan,
Gözümüz önündə hər günahsız qan,
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

Birinin altunu qucağa sığmır,

Biş-düşü min cürə, ocağa sığmır,
Birinini əyalı bucağa sığmır,
Yoxuşu, enişi, örüşü duman,
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

Zaman hədələyir bizi ürəklə,
Leysanla, boranla, acı küləklə,
Allahlıq edirik, vallah, fələklə,
Döyür qapımızı ölüm, ah, aman...
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

Demə Şadimana, Tanrı, naşdır,
Dəryalar, çeşmələr gözüm yaşüdür,
Ruhum sənin, cismim vətən daşdır!
Əbədi deyildir bəxş etdiyin can,
Doğulan peşiman, ölən peşiman.

19.11.1992

VERİLİR HAQQA CƏZA

*« İblis nədir - cümlə xəyanətlərə bais,
Ya hər kəsə xain olan insan nədir? -İblis?»*
Hüseyn Cavid

Verilir haqqa cəza,
Basıb hər yanı qəza,
Ağlayan gözlərə bax,
Maskalı üzlərə bax,
Hamı Allahlıq edir,
Haqq deyən haqqı didir.
Allahın səbri çoxdur,
Bəndənin rəhmi yoxdur.
Dünya utanır özü,
Yoxdu deməyə sözü-
Tökülən qanlarına,
Didilən canlarına,
Bəndənin içində şər,
Alışır, yanır bəşər!
Edib həlalı əsir,
Tikdirir haram qəsir.

Üzülür bədəndə can,
Haramdı damarda qan.
Bəndənin işlərinə,
O quduz dişlərinə-
Edir tamaşa fələk,
Görür haqq olur həlak.
Neyləsin göydə mələk?
Verdiyi canlarına,
Yazıq insanlarına-
Köməyi təkçə ölüm,
Bu da cisimə zülm.
Tamah həddini aşıb,
Yerdə ara qarışıb.
Tazının tulası var,
Tulanın qalası var.
Bir deyən yoxdu, bəşər,
Nədir bu içində şər?
Səni insan eyləyən,
İşi asan eyləyən,
Hər şeyi düzüb-qoşan,
Başın üstə dolaşan,
Göydəkindən et həya,
Sal onu bircə saya.
Həm su, həm quru onun,
Gözünün nuru onun.
Göydə ki, o əndaza,
Dünya bir cismi-əza,
Başın üstə hər qəza,
Onun əmrinə əsir,
Yer ayağına həsir.
Edər çoxunu gəda,
Nədir bəs böylə əda?
Unudub haqqı-sayı,
Çəkmisiz başa vayı!
Canı qandan ayıran,
Cismi candan ayıran,
Əzrayılın işini,
Onun haqq gərdişini,
Kim edib əqlə əta
Ki, cahan yasa bata?
Dağılan yurdlara bax,

Ulayan qurdlara bax,
Gözlərin yaşı dəniz,
Saralır böylə bəniz.
Uçur haqqın sarayı,
Canın dildə harayı..!
Arar şeytanı gözü,
Şeytan insanın özü?!...
19.10.1998

ƏLƏMİN ÖMÜRÜ ZAMANDAN UZUN

Ələmin ömürü zamandan uzun,
Onu talelərə yazan kim oldu?
Çoxu qəmlə dolu bəxt yolumuzun,
Bu yolda yorulub azan kim oldu?

Hər günün acısı ürəyə zəhər,
Yapışar boğazdan ikəlli qəhər,
Qəlb dərdə düşəndə qəm verər bəhər,
Ona öz könlünü qızan kim oldu?

Bədəndən ayrılıb uçduqca hər can,
Dondu damarlarda dövran edən qan,
Ölüm ayağında şirin ikən an...
Bir çarə arayıb, yozan kim oldu?

Hər insan dünyanın bir gülüstani,
Payızı yetəndə solar bostanı,
Bütöv bir bəşərin ömür dastanı-
Qaldı sinələrdə, ozan kim oldu?

Bəşər bir-birinə yağdır nədən?
Torpaq, ölənlərlə dolukən mädən,
Köçəndə bir parça yerindi bədən-
Ona gec məzarı qazan kim oldu?

Şadiman fələyin önündə sail,
O qoyduğu yola gedənlər qail,
Verdiyi əmrə Əzrayıl nail...
Onun fərmanı pozan kim oldu?
20-21.10.1998

İSTƏMİRƏM AMAN DÜNYA

Gözüm yolda, könlüm səsdə,
Başım üstə duman dünya.
İnsaf gördünmü bir kəsdə?
Sinəmə ox, kaman dünya.

Can ağrısı qəlbi didər,
Bəxtsiz bəxti kəder güdər,
Bir gün gələn, bir gün gedər,
Yaman dünya, yaman dünya.

Acıların balta çalar,
Dədsizi də dərdə salar,
Düz axtaran düzdə qalar,
Aman dünya, aman dünya.

Qolun, imzan, fərmanın çox,
Çarəsizə dərmanın yox,
Biz tək çıxan bir canın yox,
Yaş ötürən zaman dünya.

Ətəyində öldü anlar,
Nahaq yerə çox divanlar,
Bir-birinə yad insanlar,
Ümman dünya, ümman dünya.

Şadımın bağı qandır,
Ölən ürək, çıxan candır,
Bacardıqca məni yandır...
İstəmirəm, aman dünya.

4.11.1991

BU QƏRBƏ BƏRƏKƏLLAH

Kömpüterin əsiri,
Robotların qəsiri,
Sanki yoxdu kəsiri,

Röyadı, Allah, Allah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Ürəyi qışın buzu,
Ölkələr əldə quzu.
Nə parlaqdı ulduzu?
Qan tökür saymır günah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Yalnız dildə birləşir,
Getdikcə sehirləşir,
Be-em-te-si sirləşir,
ATƏT-lə mehirləşir,
Savaş doğur hər sabah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Ürəyi robot olub,
Min bir yerdən çat olub,
Hiyləsi min qat olub,
Dünya batabat olub,
Nə vecinə nalə, ah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Cahan qeylüqallaşır,
Ağalar cığallaşır,
Bəzi xalqlar ballaşır,
Yardımları yallaşır...
Ətəklərdən sallaşır,

Aclar sanır qibləgah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Şeri də robotlaşır,
Seyri də robotlaşır,
Xeyri də robotlaşır,
Dünya necə qatlaşır?
Öz-özünə yadlaşır
Sözləri çalır gah-gah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Fırladır Yer kürrəsin,
Göstərir fil nərəsin,
Təyyarəsin, bərəsin
Robot edib maşallah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Ağa olub hamına,
Çəkir haqqı kamına,
Çıxır göyün damına,
Daş atır adamına,
Salır mərəkə, vallah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Aləmi qarışdırır,
Hamının vuruşdurur,
Dinləri yarışdırır,
Dolları sıışıdırır,

Olub dünyada Allah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Svilizasiya deyərək,
Özünü hey öyərək,
Tərəzini əyərək,
Başımıza döyərək,
Əzir hamın inşaallah,
Bu Qərbə bərəkallah.

Yad səyyarədən gəlib,
Ayrı heyətdən gəlib,
Hansı qüdrətdən gəlib?
Baş açmaq olmur billah,
Bu Qərbə bərəkallah.
Bu Qərbə bərəkallah.

31.X.2001.

SİYASƏTDİ, SİYASƏT

Cahanda hey mərəkə,
Ev-ev gəzir səksəkə,
Qeyzlənir hər ölkə,
Qırğınlar alır vüsət,
Siyasətdi, siyasət.

Nə qədər ölüm qada,
Sakitlik yox dünyada,

Gedir vicdanlar bada,
İndi ən yaxşı sənət,
Siyasətdi, siyasət.

Dinlər əldə oyuncaq
Söndürülür çox ocaq,
Qan içində hər bucaq,
Artır ilbəil zillət,
Siyasətdi, siyasət.

Hökümdarlar dilləşir,
İmanla kin əlləşir,
Axan qanlar selləşir,
Düşür araya həşir,
Yalançı hörmət, izzət,
Siyasətdi, siyasət.

Ölkələr ağlaşırlar,
Ələmə bağlaşırlar,
Dərd olub dağlaşırlar,
Əzir milləti millət,
Siyasətdi, siyasət.

Böyük xalqlar ağadır,
Kiçik xalqlar çağadır,
Qartala şah qarğadır,
Yaxşılıqda hər niyyət,
Siyasətdi, siyasət.

Qanunların hər üzü,
Yatmayı gecə gözü,
Çalxalanır Yer üzü...
Sabahımız, ya qismət,
Siyasətdi, siyasət.

Savaş bəşərin dəbi,
Artdıqca artır təbi,
Kimdə qırğının həbi?!
Yəhudiylə ərəbi
Yağı edən qiyamət,
Siyasətdi, siyasət.

Fələstində qan axır,
Hökmdarlar yan baxır,
Əfqanıstanı yıxır,
Ölüm, zülüm və illət
Siyasətdi, siyasət.

Çeçenlər qara bağlar,
Ürəyi yara bağlar,
Bu dünya qalib ağlar!
Hər şahda şaha hörmət
Siyasətdi, siyasət.

Balkanlar həzar edər,
Sinəsi ah-zar edər,

Evini məzar edər...
Orda qanlı müsibət
Siyasətdi, siyasət.

Qarabağ qara bağı,
Kəsir bizi bu ağrı,
İblisin sözü doğru,
Haqqı ediblər oğru!
Allaha da itaət,
Siyasətdi, siyasət.

Var İ sada bir dua
Qılmırsan cana rəva,
Etmə özgəyə dəva!
Kökümüz Adəm, Həvva,
Əlinizdə ibadət-
Siyasətdi, siyasət.

Milli qırğınlar daşır,
İblis, şeytan ulaşır,
Zülümlər başdan aşır,
Bütün dünya savaşı...!
Edilib qana adət,
Siyasətdi, siyasət.

Dolubdu səbrin qabı,
Göyün, Yerini yox tabı,
Allahın hər kitabı

Bəşərin haqq-hesabı!...
Tanrıya da xəyanət
Siyasətdi, siyasət.

Fitnə-feildən həzar,
Rəbbim bir ömür yazar,
Bizdən sonra dar məzar,
O da dünyaya azar,
Bunu duymaq da, əlbət
Siyasətdi, siyasət.

Ağalar dingildəyir,
Qədəhlər cingildəyir,
Tulalar zingildəyir,
Şər yolu edilib qət,
Siyasətdi, siyasət.

Ey Şadiman, etmə qəm,
Ömür bəxtə düşən dəm,
Eyləmə nəşəni kəm,
Dünya gözündəki, nəm
Şah qədəhində şərbət...
Siyasətdi, siyasət!
Siyasətdi, siyasət!

31.X.2001.

DÜNYA SUSDU

Qətrə-qətrə qan töküldü, çox talandı məkanımız,

İnsanlığa yaxşı bələd ali ədəb, erkanımız,
Haqqımızı anlatmağa az tapıldı imkanımız,
Heç olmadı özümüzə, içimizə təkanımız,
Hər zülümə, müsibətə, həqarətə dünya susdu,
Ağzımıza daş basıldı, ədalətə dünya susdu.

Hey çəkildi gözümüze zaman-zaman yağı mili,
Hey kəsildi cəlladların əllərində haqqın dili,
Nə bir qansız, nə qovğasız olmadı ki, vətən ili,
Ocaqları kor qoydular, quru yurdda qaldı külü,
Fitvalarda biz əzildik, biz üzüldük, dünya susdu,
Kətan tək hey nazildik, hey süzüldük, dünya susdu.

Şəhidimiz məzar-məzar çoxaldıqca, adiləşdik,
Torpağımız hissə-hissə alındıqca, vadiləşdik,
Beynəlmiləl deyildikə özümüze, sadələşdik,
Yurdumuzdan pay verməkçin xainlərlə, vədələşdik...
Qan töküldü, bel büküldü, yurd söküldü, dünya susdu.
Atamızın qəbirinə xaç çəkildi, dünya susdu.

Bizdən əvvəl gələnlər də birləşməyi ar bildikcə,
O tayfanın böyüklüyün bu tayfaya xar bildikcə,
Yadellinin xatunların özlərinə yar bildikcə,
Öz yurdunu, öz elini bir-birinə dar bildikcə,
Xərabəyə döndü ocaq, söndü ocaq, dünya susdu.
Aşib-daşdı qanlı qucaq, dondu bucaq, dünya susdu.

Aman Allah, kim açacaq bizim bu kor gözümüzü?

Düşmən bildik, yağlı bildik özümü zəif, özümü zəif,
Oğurladı iblis, şeytan içimizdən közümüzü,
Yadelliyə, xainlərə öyrətdikcə özümüzü,
Xırdalandıq, könlümüzə zəfər çaldıq dünya susdu.
Son məqamda özümüzə zəfər çaldıq, dünya susdu.

Zülüm evi yıxılmazdır min il belə ötüb keçdi,
Zəlzələlər, fırtınalar insanları ot tək biçdi,
Cahillikdən çıxmıb bəşər bir-birinin qanını içdi...
Zaman-zaman ölüm, qırğın, müsibətlər yolunu seçdi,
Haqqımızı içimizdə şəhid edən, dünya susdu,
Aman Allah, bu qanlara söylə nədən dünya susdu?

Xərabəyə döndü yurdlar, bilinmədi ölüb-itən,
Unutqanlıq, biganəlik qəlbimizdə ot tək bitən,
Əslimizə, kökümüzə ağız büzdü, əfsus yetən,
Kıçıldıkca, söküldükca, büküldükca yazıq vətən!
İnsanları işğallarda üyüldükca, dünya susdu,
Ədalətin baş-gözünə döyüldükca, dünya susdu.

Ey Şadiman, yandı bağırın hər əzabın cəfasından,
Kimə qaldı bu cahanın əlçatmayan vəfasından?
Zaman qaçdı, Tanrı qıymıb insanlara şefasından,
Ocağında kül olmusan ürəyinin şefasından,
Sən alışdın alovundan yandı Günəş, dünya susdu,
Vulkan oldu könlün içi, doğdu atəş, dünya susdu.

3.04.2001.

YALAN DÜNYA

*Şəhriyarın «Yalan dünya»
şeyrinə nəzirə*

Nəşə yeyib kədər qusdun,
Hər addımda haqqı pusdun,
Şər önündə sən də susdun
Hər şeyə kor olan dünya,
«Yalan dünya, yalan dünya».

Ağlamayan bir göz hanı?
Hey yandırdın təndə canı,
Haçan olar haqq divanı?
Boş yerə saç yolan dünya.
«Yalan dünya, yalan dünya».

Al bəşərdən canı bir yol,
Səvabı az, günahı bol,
Hara gedir söylə bu yol?...
Savaşlarda solan dünya.
«Yalan dünya, yalan dünya».

Əllərini yuma qanla,
Bacarırsan haqqı anla,
Kədər illə, sevinc anla,

Hər addımı talan dünya.
«Yalan dünya, yalan dünya».

Əzabına tutuşan biz,
Qəmlərinə qatışan biz,
Səninlə hey atışan biz,
Zurnasın boş çalan dünya,
«Yalan dünya, yalan dünya».

Göylərini qəmin sağır,
Qəlb damına kədər yağır,
Yükün səndən min qat ağır,
Dalında çul, palan dünya.
«Yalan dünya, yalan dünya».

Saxlama heç o gödəni,
Doydurmadı tən mədəni,
Candan alıb hər bədəni...
Boş məzara salan dünya!
«Yalan dünya, yalan dünya».

Dilinin hər əmri belə...
Çıxmaz səsi-səmri belə,
Bu beşgünlük ömrü belə
Əlimizdən alan dünya.
«Yalan dünya, yalan dünya».

Soldu necə gül bədənler,

Əzrayıl hər tənı dənler,
Doymadı ki, heç gedənlər?
Özü sona qalan dünya.
«Yalan dünya, yalan dünya».

Həyat gülün dərmədim ki,
Qəmin qolun gərmədim ki,
Mən ki, heç gün görmədim ki,
Əzabıyla kalan dünya,
«Yalan dünya, yalan dünya».

Anasından bala aldın,
Qəbirinə nə tez saldın?
Guya ki, sən zəfər çaldın,
Sənin ki, yox balan, dünya.
«Yalan dünya, yalan dünya».

Əzrayıldan nəyin əskik?
Çox dam, saray yıxıq, sökük,
Hünərin var bir yuva tik,
Varınmı heç dalan dünya?
«Yalan dünya, yalan dünya».

Çox zirvədə olan taxtı,
Təpəsindən yerə çaxdı,
Təbim kimi coşan vaxtı,
Xəyallara dalan dünya.
«Yalan dünya, yalan dünya».

Atını şər evinə çap,
Haqqı onun əlindən qap,
Ya bircə yol səadət tap,
Ya odlara qalan dünya!
«Yalan dünya, yalan dünya».

Şadimanın əsir özü,
Tutulanda qəmdən üzü,
Bulud tək ağlar gözü,
Könlüm kimi dolan dünya!...
«Yalan dünya, yalan dünya».

22-23/01.2000

DAHA BU DÜNYAYA SƏBRİM ÇATMAYIR

Ağrım qol götürüb oynayır mənə,
Bu haray-həşirə gözüm yatmayır.
Bütün yamanlıqlar qaynayır mənə,
Daha bu dünyaya səbrim çatmayır,

Səhərim açılır gün döyüşüdü,
İnsanın ağlında kin döyüşüdü,
Allahı şərleyən din döyüşüdü,
Daha bu dünyaya səbrim çatmayır.

Yerlərdən göylərə zülm hayqırır,
Ürək parçalanır, dilim hayqırır,
Qəlbim ocaq çatıb, külüm hayqırır,
Daha bu dünyaya səbrim çatmayır.

Şeytanla insanın bir ibadəti,
Haqqı yamanlamaq vicdan adəti,
Budurmu bəşərin can səadəti?
Daha bu dünyaya səbrim çatmayır.

Fikirler öcəşir haray içində,
Günlərin möhnəti hər ay içində,
Ağıl xofa düşüb saray içində,
Daha bu dünyaya səbrim çatmayır.

Bir gören yoxdurmu can üzən ahı?
Zülmətin bağrından qopan sabahı,
Bir kimse bilməyir içdə günahı?
Daha bu dünyaya səbrim çatmayır.
8. 02. 2006

OĞRU

Bəşər oğurluqla məşğul dünyada,
Bir gündə səbəbdi min bir fəryada.
Biri, rüşvət alıb, hər gün cib soyur,
Neçə imkansızın ürəyin oyur.
Kiminə oğurluq gündəlik peşə,
Çəkir zənginlərin ürəyin şişə.
Kimi bir özgənin yığdığı varı,
Dədəmalı tək, eyləyir yarı.
Kimi könüllərdən közü oğurlar,
Kimi bir misrayçın sözü oğurlar,
Kimi sinələrdən ürek oğurlar,
Kimi fınlıdaqdan kələk oğurlar.
Kimi ocağından külü oğurlar.
Kimi də bağından gülü oğurlar.

Bəşər bir-birini soymaqla məşğul,
Ayağının altın oymaqla məşğul.

Kimi şan-şöhrətə ucalmaq üçün,
Gecələr yatmayır çeynəyir için.
Mininə alçalsın, qul olsun nə qəm?
Yalançı şöhrətdən təkisi olsun dəm.
Çoxu mənliliyini verdi şərəfə,
Kiminsə önündə çökdü min dəfə.
Çox vaxt ucalmaqçın yandıran qəlbin,
Görmür yıxılanda dərənin dibin.
Kimi özgəsinin məhəbbətini,
Müqəddəs, ilahi səadətini,
Sanki iblis təkisi keçirtdi ələ,
Qurdu bir bədbəxtin eşqinə tələ.
Kim xəstə ruhuna dad oğurlayır.
Kimi də özünə ad oğurlayır.
Hamı oğurluqla məşğul dünyada,
Lakin, gətirmirik bircə an yada,
Bizdən yuxarıda Allahımız var,
Bilmirik heç neçə sabahımız var...
Tanrının Əzrayıl bir mələyi var,
Ona da oğurluq İlahidən yar.
Hər şeyin oğrusu olan insanın,
Bir gün o əzrayıl oğurlar canın!...

4.02.2001.

ÇIXAR CANI YOXSULUN

Dərdlərinə çarə hanı yoxsulun?
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun!

İtiribdi çoxdan varı-mülkünü,
Mehman edib qəlbə qorxu-hürkünü,
Çörək üçün satıb köhnə kürkünü,
Qaralıbdı yaman qanı yoxsulun.
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Haram cibli tikir hündür imarət,
Sonra gedib hacı edir ziyarət,
Vicdan qarət, iman qarət, din qarət,
Əhvalını yaxşı tanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Quru evin heç-neçəyə satıbdı,
İnnən belə Aşqabad tək batıbdı,
Olan-qalan bəxti daha yatıbdı,
Oğul, uşaq dolu yanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Kim çatıbdı bu dünyada karına?
Sığınıbdı namusuna, arına,
Quru çörək tapmayıır heç qarına,
Batdı qalan adı, sanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Fələk yoxdan daş yağdırıb başına,
Heç baxmayıır gözdən axan yaşına,
Divan tutub daş üstündə daşına,
Damarında donub qanı yoxsulun,

Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Hey səbrinin ağzın duzla ovubdu,
Nəyi varsa hər gün satıb-sovubdu,
Şər, xətanı özündən yan qovubdu,
Dərdi çoxdu tükü sanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Külfətinin baxa bilmir gözünə,
Nifrət edir yağrı tək özünə,
Çıxmayır ki, daha millət üzünə?
Aləmə var hər nişanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

İş tapmayırsan kasıbçılıq eləyə,
Həsret qalır evində hər diləyə,
Az qalıbdı quzu tək mələyə,
Qarə gəlib daha anı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Varlıların çox rəngbərəng maşını,
Ona tərəf heç fırlatmır başını,
Görəndə də çatır yay tək qaşını,
Bitməz daha heç divanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Gündən-günə suyu yaman bulanır,
Dükən gördü elə ağzı sulanır,

Öz evini satmaq ilə dolanır,
Gəlib yenə pis zamanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Evin satıb dəyişdirmək peşəsi,
Ciyər dərddən dağ-dağ olub şişəsi,
Yoxdu daha doğma isti guşəsi,
Hey dəyişər ev ünvanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Ev dəllalı olanlar da şəllənir,
Kasıbların bellərində yellənir,
Açdıqları ofislərdə tellənir,
Süfrəsində yox yavanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Baş açmıram bu fələyin işindən,
Təmizləri hey keçirir dişindən,
Uzaq düşüb çox ev öz biş-düşündən,
Halına yox mehribanı yoxsulun,
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

Ey Şadiman, çoxları can üstədi,
Ac qalmaqdan çox mədələr xəstədi,
Hiylə, fitnə, yalanlar üst-üstədi,
Qalmayıbdı ah-amanı yoxsulun!
Bundan sonra çıxar canı yoxsulun.

13.05.2001

DƏRD

Elə doğulandan giririk dərdə,
Gah mərdə dönürük, gah da namərdə,
Dərd yxır, dağdır dirəyimizi,
O yeyir icərdən ürəyimizi.
Dünyada hər şeyin səbəbi dərddi,
Bəşər qarşısında səddi, sərhəddi.
Hərə öz dərdindən əriyir şam tək,
Alır sinələri o bir axşam tək.
Varlının canını qorumağ dərdi,
Yığdığı birbəbir arımağ dərdi.
Qızın ər evində yarımağ dərdi,
Ya ata evində qarımağ dərdi.
Oğlanın ev dərdi, pul-para dərdi...
Ürəyə vurulan hər yara dərdi.
Çoxunun şan-şərəf, ucalmağ dərdi,
Şöhrətə çatanda qocalmağ dərdi.
Atanın, ananın övlad vəfası,
Böyütmək, yerbəyer etmək cəfası.
Övladın ataya, anaya borcu,
Bu bağlılıqların görünmür ucu....
Bəxtinə səadət gətirmək dərdi,
Sonradan onu da itirmək dərdi.
Dərdlər xırda-xırda, dərdlər birbəbir,
Bizi yrəyindən keçirən xəlbir.
İşqal altda olan torpagın dərdi,

Yağya alçalmış papağın dərdi.
Dildən məcbur çıxan yalanın dərdi,
Haqqı misqal-misqal talanın dərdi,
Dünyanı dolaşan zülmələr dərdi,
Vaxtı bilinməyən ölümlər dərdi.
Ev dərdi, iş dərdi, çay-çörək dərdi,
Həyat axınında bir dirək dərdi,
Çox vaxt başımızın boy atıb dərdi,
İçdə çiçəkləyən ümidi dərdi.
Tapa bilərsizmi dərdsiz bir ürək,
Onu da xəlbəti əyməsin fələk?
Dərdlər sinəmizi tapır sel tək,
Sonra da orada çapır yel tək,
Dönür içimizdə, sanki feryada,
Yandırır ürəyi, sinəni oda,
Zəngin də, kasıb da onun əsiri,
Bəlkə o Allahın açılmaz sirri,
Verdi ömürləri büsbütün bada,
Heç dərddən qurtulan varmı dünyada?!

30/31.01.2001.

DÜNYA ŞEYTAN İÇİNDƏ

Ərşi-kürşü ram edən,
Acılarla kam edən,
Qəlbə dərdi dam edən,
Bədənlərlə şam edən,
Zalımlar can biçində,
Dünya şeytan içində.

Yıxılıb haqq guşəsi,
Kəsir nahaqq tişəsi,
Sınır ürək şüşəsi,
Artır iblis nəş'əsi,
Hamı niyə, neçində?
Dünya şeytan içində.

Yerdən göyə fəryaddı,
Can bədəninə yaddı,
Ağızlarda imdaddı,
Şər hər işdə abaddı,
Bəşər köçə-köçündə
Dünya şeytan içində.

Can üzülür ah ilən,
Vicdanlar günah ilən,
İllətlər sabah ilən,
Beyinlər gah-gah ilən,
Zaman keçə-keçində,
Dünya şeytan içində.

Rəbbim bizi yaratdı,
Canı bədənə atdı,
Vəhləri ağla qatdı,
Ondan kitab ucaltdı,
İmtahanı həyatdı!
Varı olan heçində,
Dünya şeytan içində.

İnsan qocalır niyə?...
Əllər uzanıb göyə,
Başına döyə-döyə,
Əzrayıl gəlir iyə,
Fələk seçə-seçində,
Dünya şeytan içində.

Şadiman, adəm yolu,
Fitnə-feyillə dolu,
Bağlanıb haqqın qolu,
Zaman bilmir sağ-solu,
Qanlar içə-içində,

Dünya şeytan içində.
30. X. 2003

ERMƏNİ FİTVASINI DÜNYAYA FAŞ EYLƏMİSƏN

“Ermənistan terrorçu “Xristian” ölkənin gizlinləri “ kitabının müəllifi Səmyuel A. Uimz əsli şotland – amerikalıdır. Bu kitabı Amerikada çap etdirəndən bir ay sonra müəmmalı şəkildə vəfat edib. Bu şəri onun ruhuna minnətdarlıq hissiylə həsr edirəm!

Əsli şotland, dini xaç, alimi hünər oldu,
Yazdığı bu kitabla dünyaya bir ər oldu,
Həqiqət aşiqi olmaq da dərdi-sər oldu,
Bəşəri – könlü ilə necə dərbədər oldu,
Qəlbimi oda salıb, gözümü yaş eyləmişən,
Erməni fitvasını dünyaya faş eyləmişən.

Sənin Amerikada cahi-cəlalın var idi,
Vıcdanı haray çəkən əcəbcə halın var idi,
Xeyri, həqqi düşünən yaxşı kamalın var idi,
Üzünün nuru – cünəş, kişi cəmalın var idi,
Bizə şər söyləyənin başına daş eyləmişən,
Erməni fitvasını dünyaya faş eyləmişən.

Sən bizim ağrımızı çəkdin ürəkdən, eyvah,
Doğulan bu kitabın gəldi diləkdən, eyvah,
Erməni şərdi tamam, çünki bələkdən, eyvah,
Sənə rəhmət deyirəm mən ki, fələkdən, eyvah,
İki yüz illik zülümü dərdlərə baş eyləmişən,
Erməni fitvasını dünyaya faş eyləmişən.

Açdıqca səhfələri sinəmi ah-vay tutdu,
Könlümün vulkanını gör necə də hay tutdu,

Gözümün gurşadını həm bulaq, həm çay tutdu,
Qələmin Allahına yaxşı haqqı-say tutdu,
Şəri bəşərə – bəla, içini boş eyləmişən,
Erməni fitvasını dünyaya faş eyləmişən.

Həqqə çaldın qələmi, bəs ölümün gəldi niyə?
Pisə lənət oxuyan, ya Rəbbim, öldü niyə?
Dünyanı bu fələyim xeyrə-şərə böldü niyə?
Nahaq qanlar tökülür, hər tərəfdə göldü niyə?
Ərzi gəzən yalanı göz üstə qaş eyləmişən,
Erməni fitvasını dünyaya faş eyləmişən.

Qanı bizdən olanın çoxları xoş can qoruyur,
Evinin içini və birdə ki, boş şan qoruyur,
Gizləyir soy-kökünü, ömrə düşən an qoruyur,
Erməni adıyla əcnəbidə san qoruyur...
Bəşəri qeyrətini zinətə qaş eyləmişən,
Erməni fitvasını dünyaya faş eyləmişən.

Şadiman müəmmalı ölmünə hiddət eləyir,
Qələmi düzə çalan ağılına qüdrət eləyir,
Ruhuna səcdə edir, xeyrə ibadət eləyir,
Ümidin həqqi güdən Allahına qət eləyir...
Dödağımda alışan min cürə kaş eyləmişən!
Erməni fitvasını dünyaya faş eyləmişən.
Erməni fitvasını dünyaya faş eyləmişən.

19. 05. 2004

HƏR KƏS ÖZ GÖZÜYLƏ BAXIR DÜNYAYA

Gah şəri, gah kiri yaxır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Cahan bir zinətədi bəşəriyyətə,
O, çağlayar, coşar ən saf niyyətə,
Salırlar yuvasın min əziyyətə,
Sonradan düşürlər, sanki heyrətə,
Gah şəri, gah kiri yaxır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

O, özü naz sevən ülfət istəyir,
Bəndədən yalnız xoş sifət istəyir,
Eşqini pak tutan afət istəyir,
Bu cəh-cəlalına iffət istəyir,
Hiyləni şimşək tək çaxır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Biri sərvətini yuvası sanır,
Biri Vətəni havası sanır,
Biri İlahini duvası sanır,
Biri haqq evini qəvvası sanır,
Gələn öz yükünü yıxır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Ölkələr, sərhədlər üz-üzə durur,
Silahlar havalı göz-gözə durur,
Şahlar mənəm deyir, söz-sözə durur,
Alışır yer üzü, köz-közə durur,
Bəşər qan-yaşını sıxır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Kimi əl donduran qışını söyür,
Kimi torpağını, daşını söyür,
Kimi bilinməyən yaşını söyür,
Dərdini, qəmini taxır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Hər gələn cahanı bazar eyləyir,
Yurduna qan tökür, məzar eyləyir,
Gah da saray tikir, gülzar eyləyir,
Duyan könülləri yazar eyləyir,
Hərə öz dinini oxur dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Qəmini, ahını duyan tapılmır,
Dəli sevdasına uyan tapılmır,
İblisin, şeytanın oyan tapılmır,
Könlünü yolunda qoyan tapılmır,
Bəndənin ağrısı axır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Hanı nəyi isə qoparmaq istər?
Cahanın yarısını aparmaq istər,
Bağrını, köksünü lap yarmaq istər,
Razı qalan varsa bir onu göstər?
Gələnlər baxdılar axur dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Kimse öz gözündə tiri görməyir,
Cahanı özündən iri görməyir,
Qəlbinin içində kiri görməyir,
Onun varlığını diri görməyir,
O haqq böyüklüyün, sirri görməyir,
Tökür min cürə hiss, paxır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Bəşərin əlində din-dinə yağı,
Allah evləriylə dolu sol-sağı,
Çox baş sahibinin dili bayağı,
Hey qana, qırğına gedir ayağı,
İnsan az, çoxusa naxır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

Şadiman, cahanı sanma acıdı,
O ki, insanlığın həyat tacıdı,
Bizim əlimizdə bircə ucudu,
Haqqa yetişməyin tək əlacıdı,
Hərə elədiyın çaxır dünyaya,
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.

7. 01. 2003

SƏLAM OLSUN

Bu dünyanın hər üzünü
Görənlərə səlam olsun.
Qatlayanda şər dizini
Ərənlərə səlam olsun.

Ala zaman çələyini,

Döyə şərin diləyini,
Hər namərdin biləyini
Gərənlərə səlam olsun.

Heç dönməyə haqq yolundan,
Buxov düşə mərd qolundan,
Həqiqəti öz kolundan
Dərənlərə səlam olsun.

Dərya qopmaz mayağından,
Qəlb dönməsin dayağından,
Şəri dartıb ayağından
Sərənlərə səlam olsun.

Haqq çıxarda səs-səmrini,
Tütyə edən Rəbb əmrini,
Halallıqla öz ömrünü
Sürənlərə səlam olsun.

19.02.2000/ Gəmidə

BAYRAĞIM

Həsret ilə xəyallarda alışdığım, yandığım,
Gecə-gündüz min hicr ilə məhəbbətlə andığım,
Vüsalını uyğularda cəfalarla sandığım,
Fırtınalı nəhrlər tək coşub-daşan bayrağım,
O əzablı tale ilə qardaşlaşan bayrağım.

Başın üstən fəlakətlər əsib keçdi yel kimi,
Qabarman da, çəkilmən də dağdan aşan sel kimi,
Taleyin də dərddi imiş bu bələli el kimi,
İldırımlar başın üstən çaxıb keçdi, bayrağım,

Bəxt ulduzu göylərindən axıb keçdi, bayrağım.

Yetmiş ildə yağılının əyib бүkdü belini,
O əzablı hekayətin yandırdıqca elini,
Bağladılar min bir yerdən qıfıl ilə dilini...
Haqq, ədalət döyülsə də бүkүlmədi, bayrağım,
Millət qanı nahaq yerə tökүlmədi, bayrağım.

Ey üç rəngli ay-ulduzum, məhbus eldə doğuldun,
Fitnələrlə, fitvalarla qara əldə boğuldun,
Fəzilətdən, həqiqətdən, istiqlalından yoğruldun,
Parla şərəf dünyasında al günəş tək, bayrağım,
Dol bu təşnə ürəklərə bir atəş tək, bayrağım.

Haqsızlığı dolu təkü döydün qəfil gəlişlə,
Lənətlədin məhbusluğu üsyankar yüksəlişlə,
Yıxıb-sökdün əsarəti sən mərdanə gəlişlə,
Od yurduna Tanrı oldun şövqün ilə, bayrağım,
Ən şiş zirvə yuvan olsun fəvqün ilə, bayrağım!

Məmməd Əmin səmasında doğan parlaq planet,
Sən dalğalan nəhr kimi yetmiş illik kama yet,
Aç azadlıq qapısını elləri bəxtəvər et,
Gəl, bu dərli yurdumuzda yix qəfəsi, bayrağım,
Qoy hayqırsın şimşək təkü haqqın səsi, bayrağım.

Yasaq oldun yağı əllə doğulandan dünyada,
Başın üstə kölgələndi haqdan xəbərsiz qada,
Tanrıdamı gücsüz oldu yetişmədi fəryada.
Sən idrakın bəxş etdiyi mükafatsan, bayrağım,
Sinələrdə üsyan edən hekayətsən, bayrağım.

Tapdalandı yurdun haqqı, millət qalxdı savaşa,
Xəyanətkar əllər ilə oxun dəysə də daşa,
Gec də olsa gəl qovuşdur sən qardaşı qardaşa,
Şəhidlər ruhu eşqinə yix sədləri, bayrağım,
Torpağımı parçalayan sərhədləri, bayrağım.

Aç qapısın istiqlalın alsın nəhri əlinə,
Bir səadət bəxş eləsin Şadimanın elinə,
Yetsin tamarzı əllərim həmişəlik əlinə,

Məğrur çıx bu savaşlardan pələng təki bayrağım,
Boynumuza həmayil ol çələng təki, bayrağım.

30.10-1.11.1990

ƏSKİ AZƏRBAYCANIN İYİRMİ SƏKKİZ MAYISAN

Ürəyində dərdləri qubarlanan, bayramım,
Şanlı istiqlal eşqi qamarlanan, bayramım,
İzi-tozu silinib hamarlanan, bayramım,
Bir millətin Tanrıya ucalan ah-vayısı,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayıs.

O böyük məmləkətin qazanılan yoluydun,
Əsir, kölə millətin açılmış əl-qoluydun,
Sildilər yaddaşlardan... tarixə uluydun,
Dədəm Oğuz bəyinin, sən bozqurd harayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayıs.

Yetmiş il dilimizdən aldılar bu kəlməni,
Vətən bayram eylədi yağı eldən gəlməni,
Şeir nədir, xalça da işlədi bu ilməni,
Parçalanmış ölkənin qanlı Araz çayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayıs.

Sən ey Məmməd Əminin ən qeyrətli balası,
Azəri türklərinin Dədə Qorqud qalası,
İstiqlal savaşıda Vətən haqqı alası,
Aylara rəvnəq verən əsrimizin ayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayıs.

Doğuldun onsəkkizin o daşnak davasında,
Boğuldun imperyanın əjdaha yuvasında,
İyirmi səkkiz aprelin qırmızı havasında,
Topxanası dağılmış, zəncir qırmış ayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayıs.

O iyirmi üç fevral xalqa kölə düğünü,
Bizə bayram dedilər, ərlərə bəxşiş günü,
Düşünən beyinlərə yeritdilər süngünü...

Bəxtiqara Cavidin, Müşfiqin haqq payısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayısın.

Gəl, şəhid olmuşların qanını hifz eylə,
Fəda olanlarının canını hifz eylə,
Əsir Qarabağının anını hifz eylə,
Üçrəngli kəhkəşanın ayparası, ayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayısın.

Əldən getmiş Kəlbəcər, Laçın əsir yağıda,
Qız-gəlin nalələri parçalayır dağı da,
Bu savaş meydanını dəli nərən dağıda!
Sən əzilən millətin ikiyüzlük hayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayısın.

Yenə də qalxıb daşnak istiqlalı boğmağa,
İmperya hamilədir köləliyi doğmağa,
Yuxulu məmləkəti inək tək sağmağa,
Çox millətli bir yurdun oxdan çıxan yayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayısın.

Qolu dibdən vurulmuş Babəkini yad eylə,
Qətrə-qətrə soyulmuş Nəsimini ad eylə,
Dünyaya lərzə salan bir dəli fəryad eylə,
Məzarı bəy otağı şəhidlərin sayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayısın.

Təbrizimin gözləri qoy yollardan çəkilsin,
Sərhəd deyilən yerə gül-çiçəklər əkilsin,
Çilğın sevinc yaşları xan Araza tökülsün...
Sən böyük bir millətin o tayı, bu tayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayısın.

Bu Şadiman ağlının külünü köz eyləyir,
Könlünün qubarını vərəqlərə söyləyir,
İstiqlalsız bu kölə məmləkəti neyləyir?
Azəri xalqlarının azadlıq sarayısan,
Əski Azərbaycanın İyirmi səkkiz Mayısın.

23.05.1993

BAŞBİLƏNLƏRİMİZƏ

Kürsüsünə sığınıb pulun, malın öyənlər,
Millətin daş-qaşıyla üst-başın bürüyənlər,
Günahsız bəndələri savaşa sürüyənlər,
Cocuqların ürəyi yağlı cibində dollar,
Əsirlikdə qız-gəlin bağlı qalıbdı yollar.

Erməni cəlladının dilinə aldanmayın,
Namus ayaqlar altıda kişilikdən sanmayın,
Ac-yalavac kütləni bir belə də danmayın,
Körpələrin fəqanı ərşin bağına bıçaq,
Bəsdir qara camaat əlinizdə oyuncaq!

Əcaba, kürsü-kürsü yabançı çəkişmələr,
Dildə xalqı aldadıb ürekdə dəyişmələr,
Yağlıya əl uzadıb bu üzdə döyüşmələr,
Töküldü millət qanı axdı oldu min dəniz,
Bu şərəfsiz həyatdan böylə utanmazmı üz?

Nədir belə didişmə, ölkədə hal qoymadız?
Bu tökülənlər yetər, tökdükcə qan doymadız,
«Xalq» dedikcə ucaldız, xalqı bir yol duymadız,
Dəbdəbəli imarət, daş-qaş, bol-bol pul-para,
Millətin boynu bükük, millətin köksü yara.

Hanı oğullarınız, gizlənib dər-deşikdə?
Yaşları çox uşaqlar uyuyurlar beşikdə,
El-oba qan içində girlənirlər eşikdə,
Xalqın qoç igidləri şəhid olur torpağa,
Bəzəkli maşınlarda çapırsınız sol-sağa.

«Xalqım, elim» deyənlər isti yataqda yatır,
Erməni körpəmizin ciyərini pula satır,
İlahidən törəməz, artmaz dünyada qatır!
Ey «Vətənim» deyənlər, əlacsız müşkülümüz,
Ardı, çoxaldı, ya Rəb, gündən-günə ölümüz.

İşğalda eli olan bu havanı qoxlamaz,
Qan içində məmləkət xoş günə can saxlamaz,

Güllələr tuş sinəyə, cənablar, göz yuxlamaz,
Yorulduq bu dərdlərin əlacın gözləməkdən,
Boğazlara güc verib hələ hey sözləməkdən.

Şah Xətayi savaşıda qılınc çaldı bir zaman,
Bizim Milli Məclis də dilə güc verir yaman,
Ərşə dikəlib, fəqət, bu səfalet ah, aman,
Yumşaq kürsüdən qalxın, kişilər, qeyrət dəmi,
Qurtuluşun yolunda yalnız çalın qələmi!

Bunu sizə yaralı hər ana ahı deyir,
Əsirlikdə çürüyən xalqın günahı deyir,
Azərbaycanın ölüm-qalım sabahı deyir,
Atın umu-küsünü, birləşin bir sırada,
Qırılır xalq kütləsi milçək tək arada.

Torpaq gedəndən sonra sizə kürsü nə lazım?!
Sönüb elin günəşi, qısa dönübdü yazım,
Bu amansız qırğını kağıza necə yazım?!
Əldən getdi məmləkət, sarılın silahlara,
Qayıdın meyxanadan, dönün qibləgahlara.

Ağlayan gözlərindən yaş tökülür Vətənin,
Öz əliylə başına daş tökülür Vətənin,
Ayıl, kişi, yuxudan, bax sökülür Vətənin,
Dağılın kürsülərdən, səngərdə məclis qurun,
Birləşən əlinizlə düşmənin başın vurun.

Bacı, ana namusu erməni yatağında,
Gəlinlər qara geyib gəlinlik otağında,
Məşvərət kimə lazım ölkənin bu çağında?
Güç görməsə yağılar, aldığından dönərmi?
Kişi ölər, öldürər ayaqlara enərmi?

Düz ikiyüz il öncə el o tay, bu tay oldu,
Şuşa, laçın, Kəlbəcər Zəngəzura tay oldu,
Yurdun başbilənləri niyə belə zay oldu?
Dilindən Şadımanı çəkin bugündən dara,
Öldüm, Allahım, yetər, bu yol gedir de hara?...

5-6. 06. 1994

BİZİ ÖZÜMÜZƏ QAYTARAN OLA

İçimdə alışan şamdı ürəyim,
Dərdlərin əlindən damdı ürəyim,
Bu necə murazdı, kamdı ürəyim?
Gəlsin Şah İsmayıl, Qacar bu hala,
Bizi özümüzdə qaytaran ola.

Ana ətəyində gizlənən oğul,
Addımı gəlin tək izlənən oğul,
Külək nə, mehdən də gözlənən oğul,
Doğulduğun evmi qeyrətə qala?
Bizi özümüzdə qaytaran ola.

Kişi at belində əlində qılınc,
Başının altına qız qoyar balınc,
Utanır gözəllər-Sevda, Gül, Narınc...
Oğul dediyimiz Vətənə belə,
Bizi özümüzdə qaytaran ola.

Donub damarlarda qeyrətin qanı,
Necə miskin edib Azərbaycanı?
Hanı Cavanşirin, Babəkin canı?
Qoymasın bir ana gözləri dola,
Bizi özümüzdə qaytaran ola.

Pulsuzlar gedirlər cəbhə xəttinə,
Vətənin yaralı qan sərhəddinə,
Nə oldu oğulun kişi qəddinə?
Ürək necə gedir qeyrətlə yola?
Bizi özümüzdə qaytaran ola.

Niyə içimizdə namus əzildi?
Niyə bu Vətəndən belə bezildi?
Hünər kəndirimiz əldən üzüldü,
Allah içimizdən qorxunu ala,
Bizi özümüzdə qaytaran ola.

Yağının hələ də vayı olmayıb,
Xain ermənin tayı olmayıb,
Heç kəsə düşməndən dayı olmayıb,

Allah nizamlasın bizi haqq yola,
Bizi özümüze qaytaran ola.

Şadiman, çoxları qul olub vara,
Vətənin köksünə vurubdu yara,
Çəkilsin satqınlar, xainlər dara,
İblis üreklilər payız tək sola,
Yaradan bizi də düz yola sala,
Bizi özümüze qaytaran ola,
Bizi özümüze qaytaran ola.

09.11.1997

DİDƏRGİN ANA

Nədir belə taleyinə yağın yağışlar?
Qəlb içinə bu ayrılıq saldı naxışlar,
Yağları ağ saçların dilsiz qarğışlar,
Sinəməzə dağdı bu qəm, didərgin ana,
O dərdinə yanar aləm, didərgin ana.

Yurd-yuvanı atıb gəldin, ağladı ürək,
Faciənə matəm geydi, yandı o fələk,
Boşa çıxdı haqqı-sayın, çox arzu, dilək...
Sən gəlmisən, oban orda, didərgin ana,
Od-ocağın qaldı darda, didərgin ana.

O qabarlı əllərində illər zəhməti,
Yağılardan yuva qurdu çirkin niyyəti,
Hər əsirdə kor etdilər pak həqiqəti...
O gözlərin dolan bulud, didərgin ana,
Dilsiz ürək yanıqlı ud, didərgin ana.

Nədir belə içindəki haray, qışqırıq,
Könül sazın susub fəqət, tel qırıq-qırıq...
Sinəndəki o sızıltı, nalə, hıçqırıq,
Kimə qaldı yurd, mahalın, didərgin ana?
Yurda sığmaz qəmli halın, didərgin ana.

Nədir belə gözlərində bu qədər təlaş?
O solğunca yanağında giləlenib yaş,
O ağırlı sinəndəcə asılıbdı daş,
Ünvanını kimlər pozdu, didərgin ana?

Kök-soyunu yağı yozdu, didərgin ana.

Gün gələr ki, həqiqətin müqəddəs səsi,
Qəfil ox tək dəlib keçər o daş qəfəsi,
Üstünüzdən kəsilməsin haqqın nəfəsi!
Elinizə yaraq olsun, didərgin ana,
Yolunuza çırağ olsun, didərgin ana.

10.10.1989

ŞƏHİDLƏR XİYABANI

Əsarətinə üsyan dünyanın qəm adası,
Nakam olmuş canların şəhid ruhlar odası,
Zəncirləri qırılmış Vətənin qan-qadası,
Şəhidlər Xiyabanı!

Gözü yaşlı analar saçın yolur ah ilə,
Məmləkət üsyan edir qul olmuş sabah ilə,
Allah necə barışır bu suç, bu günah ilə?...
Şəhidlər Xiyabanı!

Xonçası qara geymiş igidin yas ocağı,
Cocuğu gözü yaşlı gəlinlərin qucağı,
Əli qanlı cəlladın min illik umacağı...
Şəhidlər Xiyabanı!

Diləkləri, amacı sinəsində boğulmuş,
Onsəkkizdən bu yana iki dəfə doğulmuş,
Öz halal torpağında, öz qanı ilə yağulmuş,
Şəhidlər Xiyabanı!

Görməyib səyyarəmiz bu cürə sitəm, zülm,
Lay-divar igidlərin sinəsi dilim-dilim,
İlahidən xəbərsiz yazılmış savaşı, ölüm,
Şəhidlər Xiyabanı!

Gözüyaşlı körpələr ata yoluna baxar,
Rüzgar da qan-qadadan ərzi yandırır yaxar,
Selmi, sumu bədənələr hər gün qoynuna axar?
Şəhidlər Xiyabanı!

Sonu olacaq görən bu tökülən qanların?
Şəhidlik ünvanına yazılan cavanların,
Allah hesabın çəksin qoy sonsuz divanların!
Şəhidlər Xiyabanı!

İçimdə vulkan olan, ərzi tutan acısan,
Yağlı gülləsinə tuş sən qardaş, sən bacısan,
Özünü danan xalqın tək mənlük əlacısan-
Şəhidlər Xiyabanı!

Anaların köksünə dağ basma özü közdü,
Yeter, daha məmləkət qanlı işğala dözdü!
Millət qul ola-ola öz canından əl üzdü,
Şəhidlər Xiyabanı!

Qərənfil matəmə boyanmış bəy məzarı,
Ağlayır sinələrdə ürəklər zarı-zarı,
Qəbirləri qucaqlar gəlin, ana, qız, qarı,
Şəhidlər Xiyabanı!

Nə vaxt sona yetəcək, ay Allah, bu müşgüllər?
Lay-lay balam deməkdən qabar çalıbdı dillər...
Ağı deyir ağlayır bağçamızda da güllər...
Şəhidlər Xiyabanı!

Ey millətin istiqlal dünyasının günəşi,
Məzarlara sığınmış nakam ruhların nəşi,
Min yerə parçalanmış zəncirlərin atəşi-
Şəhidlər xiyabanı!

Sən nəhirlər ağıladan ölkənin qibləgahı,
Qocadan cocuğadək hər evin səcdəgahı,
Dikiləcək min illər fələyə ana ahı...
Şəhidlər xiyabanı!

Şadiman ölsə bir gün ruhu səcdəyə gələr,
Başdaşından dünyaya ömürlük ah yüksələr,
Məzar-məzar önündə tənim doğulub ölər-
Şəhidlər Xiyabanı!
Şəhidlər Xiyabanı!

4-5. 06.1994

QISASA ÇAĞIRIR VƏTƏN, QISASA

Bizə ölmək olmaz ey soydaşlarım,
Analar, bacılar, qan qardaşlarım,
Quru gözlərimdən axan yaşlarım,
Batıb əsirlikdə solanlar yasa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Uşaqdan böyüyə ağlamaq yetər,
Özgeyə ümidlər bağlamaq yetər,
Bəsdı, sinəmizi dağlamaq yetər,
Son qoyun bu yurddan olanlar yasa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Bunu Pənahabad sarayı deyir,
Şuşanın o əsir harayı deyir,
Xocalıdan qopan el vayı deyir,
Batmalı qırğını salanlar yasa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Harınlar kazino küncündə kişi,
Qumarda uduzmaq, udmaqdı işi,
Aslan ki, aslandı erkək ya dişi,
Batmasın saçını yolanlar yasa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Ana övladına eyləyər erki,
Basılacaq bu yurdun başına sərki,
Hər doğulan oğul sayılmaz ər ki,
Son qoysun ürəyi talanlar yasa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Qurtul, anam, bacım, o göz yaşından,
Qara örtüyünü götür başından,
Silah al oğlundan, hər b qardaşından,
Düşsün yurd-yüvana dolanlar yasa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Qana-qan olmalı ürəyimizdə,
Şir gücü bükülməz biləyimizdə,

Savaş! Savaş! Savaş! Diləyimizdə,
Batsın Qarabağı alanlar yasa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Şah İsmayıl kimi Heydərimiz var,
Cavanşir qüdrətli çox ərimiz var,
Məmməd Əmin tək öndərimiz var,
Qoy düşsün min hava çalanlar yasa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Bizə məğlub deyir hər yoldan ötən,
Çox meydan oxuyur hər gədə, yetən,
İnsana şirindir canından Vətən!
Qartal hünərini bilsin yarasa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Qadın, yaddaşını səslə dadına,
Həcəri, Tomrisi gətir yadına,
Ağlamaq yaraşmaz indi adına,
O əllər yağını boğazdan asa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Bu namus savaşı, bu qan savaşı,
Ayağa düşməli erməni başı,
Ey yurdun qeyrətli, ər vətəndaşı,
Nərə çək, nərəndən yağı qan qusa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Ləkəli namusu qanla yuyarlar,
Namussuz olanın bağıрын oyarlar,
Qan alsaq dünyada bizi sayarlar!
Qorxağı kim duya, kim qulaq asa?
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

Şadiman, silahlan, dön silahdaşa,
O əsgər papağı şərəfdi başa,
Güllə ürəyinə dəysə də yaşa...
Qoyma, bu torpağı erməni basa,
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!
Qisasa çağırır Vətən, qisasa!

26.02.1998

EY KARVAN YOLUNDAN SORAQ, DƏVƏÇİ

*(1982-ci ildə Dəvəçi bölgəsinin
Aygünlü kəndi yaxınlığında traktorla
şumlama işi aparılarkən Azərbaycanın
mərkəzi şəhərlərindən biri Şabran
aşkar edildi.)*

Ey karvan yolundan soraq, Dəvəçi,
Dərbəndlə Şirvanın könlünün içi,
Tarixdən boylanan qərinə nəçi?-
Unutsun torpağın, daşın Şabranın,
Görməsin gözünün yaşın Şabranın.

Ey salnamələrdə qalan, şəhərim,
Qəsbkar əliylə talan, şəhərim
Yandırar sinəmi yaxar qəhərim-
Dağılmış qalası, yurdu Şabranın,
Yağılar boynunu vurdu Şabranın.

Xaraba yurdunda ilanlar mələr,
İnsan sümükləri haraya gələr,
Tanrıdan can alar, can verib ölər-
İnsanı torpaqda yatan Şabranın,
Adı, cəh-cəlalı batan Şabranın.

Savaşlar şahidi, ey Şabran çayı,
Əsrlər görmüsən ömürlər sayı,
Selmi, qəsbkarmı törətdi vayı?
İtdi bu dünyadan izi Şabranın,
Qaldı tarixlərdə özü Şabranın.

Keçən əsrlərin fəryadı orda,
Yolçu, ayaq saxla, baş əy bu yurda!
Bu batan şəhərin ruhları burda-
Dolaşar başının üstə Şabranın,
Sirrini daşlardan istə Şabranın.

Orta əsrlərin, ey baş sarvanı,
Çox keçdimi yurddan dəvə karvanı?

Dəvəçi, nişan ver şəhər Şirvanı,
Necə nişan verdi adı Şabranın?
Ruhlarla alışan odu Şabranın.

O küp qəbrlərdə tapılanları,
O daşa, divara yapılanları,
Ocağı, yuvası çapılanları-
Dərin qatlarında ara Şabranın,
Kim çevirdi taxtın gora Şabranın?!..

Xəqani tək həbsə atılmışları,
Şabran zindanına qatılmışları...
Zülmkar şahlara satılmışları...
Ağlar ruhlarından soruş Şabranın,
Burada hər addım, qarış Şabranın.

Dəvəçi-oğuzun bir ipək yolu,
Beşbarmaq, Qalaltı imzası, qolu,
Şadiman, bu torpaq tarixlə dolu,
Viran dam-daşından oxu Şabranın,
Hələ torpaq altıda çoxu Şabranın...
10-11.11.1998

SİNƏSİ NEFT QOXULU

Sinəsi neft qoxulu,
Gecələri yuxulu,
Nağılları qorxulu...
Başı qarlı, Siyəzən,
Dağ vüqarlı, Siyəzən.

Uca Qafqaz dirəyi,
Gömgöy Xəzər ürəyi,
Daşdan çıxar çörəyi,
Siyah telli, Siyəzən,
Şirin dilli, Siyəzən.

Dərbəndə çatar yolu,
Torpağı tarix dolu,
Xıdırzində haqq yolu...

Dağım, düzüm, Siyəzən,
Görən gözüm, Siyəzən.

Buruqların yan-yana,
Mən övladın, sən ana,
Bu şərəfə, ad-sana,
Layiq daşın, Siyəzən,
Uca başın, Siyəzən.

Qızılburun ocağı,
Sərvətdir hər bucağı,
Çıraqqala qucağı,
Karvan yolu, Siyəzən,
Sirlə dolu, Siyəzən.

Dağlar beldə kəməri,
Dəli Xəzri qəməri,
Qafqazın aslan əri,
Dağ qürürlü, Siyəzən,
Bəxti nurlu, Siyəzən.

Gecə-gündüz qatarlar,
Bəxtin burda taparlar,
Sağa-sola çaparlar...
Yolları aq, Siyəzən,
Zirvəsi dağ, Siyəzən.

Səslə məni gələrəm,
Dərdi sənle bölərəm,
Dam-daşınçın ölərəm,
Təmiz havam, Siyəzən,
İsti yüvam, Siyəzən.

Şadimana bala de,
Qəlbə atəş qala de,
Necə dözüm hala de,
Səndən uzaq, Siyəzən,
Qəlbə sazaq, Siyəzən.

11.11.1998

Dəvəçi-Siyəzən isti ocağım,
Tağay-doğma yuvam, uşaqılıq çağım,
Şahdag-dağlar içrə ən uca dağım,
Coşqun, dəli-dolu Gilgilçay çayım,
Xəzər, şiltaq Xəzər, dünyaya hayım,
Anam Azərbaycan büllur sarayım!-
Qanımla qaynayan diləyimdəsiz,
Siz mənim döyünən ürəyimdəsiz!

12.11.1998

VƏTƏN FƏRYADI

Ey Vətən yolunda canı verənlər,
Müqəddəs torpağa ərlər, ərənlər,
Ey qana şahidlər, qanı görənlər,
Qanlı köynəyini yurda sərənlər...
Siz şəhid, biz isə günahkar olduq,
Yurdlar haray çəkdi, niyə kar olduq?

Qarabağ sızlayır aman içində,
Yanır ellərimiz yaman içində,
Oxumuz paslanıb kaman içində,
Fırlanır bu dünya zaman içində,
Məğlub tək tarixdə qaldı adımız,
Boğuldu sinədə ah-fəryadımız.

Yağlı işğalını dərd sayırıq biz,
Özünü cahanda mərd sayırıq biz,
O qanlı düşməni səd sayırıq biz,
Hər dərdin əlacın bəd sayırıq biz,
Namus savaşına pul, dayı olmaz,

Heç cəngsiz yağının ah-vayı olmaz.

Vuruşmaq kişiyyə ıftixar, hünər,
Qılıncı, qalxanla yatar, durar ər,
Dünya nərd taxtası bəşər isə zər,
Tökməsən döyüşdə əgər qanlı tər,
Torpaq da, namus da, şərəf də batar,
Vətənin əbədi taleyi yatar.

Bir yurdu min yerə bölməkmi olar?
Bu qanı torpaqdan silməkmi olar?
Bu acı dərdlərə gülməkmi olar?
Bu qəmlə şahənə ölməkmi olar?
Bəsdir ermənin nazını öydük,
Yurdun qılıncın yox, sazını öydük.

Hey bəxşiş verdikcə torpağımızı,
Artırdıq sinədə qəm dağımızı,
Ərköyün bəslədik biz yağımızı...
Yadlardan axtardıq dayağımızı,
Ya xofu ürəkdən qoparmalıyıq,
Ya dərdi məzara aparmalıyıq.

Bəsdir Cavanşirdən, Babəkdən dedik,
Bəsdir Koroğludan, Beyrəkdən dedik,
Bəsdir puldan, vardan, diləkdən dedik,
Bəsdir bu ağrını ürəkdən dedik,
Biz savaşıq etməli vuruşmalıyıq!

Ya ölüb torpağa qarışmalıyıq!

Niyə yad ellərdə canı gırlərik?
Niyə bir-birinə söz diyirlərik?
Niyə bu qan ilə ölüb çərlərik?
Niyə içimizdə elə kürlərik?
Yumalı qan ilə namusumuzu,
Özümüz qurmalı ya yasımızı!

Bu Vətən vallahi hamımızındı,
Ən ali dilək tək kamımızındı,
Bacası ucalan damımızındı,
Şirini, şərbəti canımızındı,
Qoparmaq olarmı kök-soyu ondan?
Çıxara bilmərik biz onu candan!

Yarımız acından pul dilənirik,
Yarımız qürbətdə hey tellənirik,
Yarımız zər geyib veyillənirik,
Düşüb ayaqlara çox bellənirik,
Nə vaxt millət olub çağlayacağıq?
İblisin qapısını bağlayacağıq?

Şuşada gülümüz, çiçəyimiz qan,
Xarıbülbül teki ürəyimiz qan,
Dam altda əyilən dirəyimiz qan,
Nə vaxta saxlanır bu gedəri can?!
Biz cılızlaşdıqca vətən kiçilir,

Torpaq paralanır, torpaq biçilir.

Dünyada qeyrətə edilir hörmət,
Şərəflə tanınır hər yerdə millət,
Acizə, qorxağa, cahilə illət,
Könlümüz olduqca əllərdə alət,
Dilənçi yardımı yedi kişilər,
Özünə qaçqınam dedi kişilər.

Oğullar bəslənir bəh-bəhə ilə,
Oxşanır boyları pəh-pəhə ilə,
Dilləri ötüşür cəh-cəhə ilə,
Düşmən gülür bizə qəh-qəhə ilə,
Sönmüş ocaqların külü sovrulur,
Vətən haray çəkir, Vətən qovrulur.

Yerdə qalmamalı bu tökülən qan,
Yara qaysaqlanır ötüşdükcə an,
Millət bir-birinə can deməli, can!
İqtidar, müxalif bir Azərbaycan,
Əsir yurd-yuvaya etməsək çarə,
Sonra lap dərinə işləyər yarə.

Bu dağ hamımızın sinə dağıdır,
Yağı hamımıza elə yağdır,
Gəl, vətən insanı, qeyrət çağıdır!
Əldə Məmməd Əmin-hür bayrağıdır,
Parlasa Günəş tək istiqlalımız,

Bəxtiyar olacaq istiqbalımız.

Şadiman, vətənin canda yuvası,
Dərdinə dərmandır onun havası,
Tükənməz dodaqdan haqqa duası,
Bu torpaq dəryada Tanrı qəvvası,
Odur Yer üzündə xoş cəlalımız,
Onunla çağlayır çün vüsəlımız!...

24.XII.2001

SƏNDƏN NƏ QALDI?

Vurdular ürəyindən,
Çapıldın dirəyindən,
Soruş bir fələyindən,
Nəyi əlindən aldı?
Vətən, səndən nə qaldı?

Diləklərin ovuldu,
Əhdin göyə sovuldu,
Elin yurddan qovuldu,
Bu necə ağlar haldı?
Vətən, səndən nə qaldı?

Sinəndə hicran dağın,
Paramparça torpağın,
Çəkilib getmir yağın...
Düşməni bağrından çaldı,

Vətən, səndən nə qaldı?

Xəcil oldu millətin,
Haqq götürməz illətin,
Necə oldu hörmətin?
Bu nə qeylü-qaldı?
Vətən, səndən nə qaldı?

Zorun yükü belində,
Söz boğuldu dilində,
Haqqın yadlar əlində,
Qürurumuz alçaldı
Vətən, səndən nə qaldı?

Sinədə yurd sərhəddi,
Qarabağ da Dərbənddi,
Necə feldi, fənddi,
Haqqınla haqq ucaldı,
Vətən, səndən nə qaldı?

El deyərək ağlaşdıq
Dərdimizlə bağlaşdıq,
Sanki bir parça daşdıq,
Dərdin sinədə xaldı,
Vətən, səndən nə qaldı?

Qəm ovar könlün için,
Yanarsan için-için,

Qəmlərində ki, çin-çin,
Əcabə, bilməm nəçin?
Millət xəyala daldı!...
Vətən, səndən nə qaldı?

6.08.2001.

JORJİKLƏR

Özün qoyar dağ başına jorjilər,
Bir bələdir öz başına jorjilər.

Öz dilinə divanə tək gülürlər,
Dindirəndə çox yuxardan gəlirlər,
Öz dilindən başqa hər dil bilirlər,
Nə ögeydi adətinə jorjilər,
Necə yaddı millətinə jorjilər.

Əsli-kökün yaxınına qoymayır,
Nizami kim, Füzuli kim duymayır,
Dahiyanə muğamata uymayır,
Ləkə olub hörmətinə jorjilər,
Necə yaddı millətinə jorjilər.

Yad ləhcədə danışmadan ötüşməz,
Şaxta vurmuş sünbül tək yetişməz,
Yurd qəlbində bir yaradır bitişməz,
Nə haraya, nə fəryada yetişməz,
Vurulub öz qamətinə jorjilər

Necə yaddı millətine jorjilər.

Özgə xalqla hər havaya oynayır,
Canbir olub qarışqa tək qaynayır,
Qəlbi, qanı yad millətlə qaynayır,
Vallah, billah tale ilə oynayır,
Şükürlüdür qismətinə jorjilər,
Necə yaddı millətine jorjilər.

Bilmir, onun bu vətəndə özü nə?
Tarixi nə, alimi nə, sözü nə?
Öz elinə haram baxan gözü nə?
Bu torpaqda yaşamağa üzü nə?
Ortaq elin sərvətinə jorjilər,
Necə yaddı millətine jorjilər.

Yurdam deyib ürəklərdə bitənin,
Hər ağrına, hər acına yetənin,
Yuxuda da bülbül tək ötənin,
Bu müqəddəs, bu qibləgah vətənin
Fərq qoymayır qiymətinə jorjilər,
Necə yaddı millətine jorjilər.

Kəbə hara, qiblə hara bilməyir,
El yanında dönüb xara bilməyir,
Gətiribdi xalqı zara bilməyir,
Bu yol onu çəkir dara bilməyir,
Vurulubdu xilqətinə jorjilər,

Necə yaddı millətine jorjilər.

Bayatının şirinliyin qanmayır,
Layla ilə, tar, kamanla yanmayır,
Bu vətəndən olduğun da danmayır,
Kimliyini birçə kərə anmayır,
Səbəb olar illətine jorjilər,
Necə yaddı millətine jorjilər.

Adlarını yad xalqlardan götürür,
Uşağından nəvəsinə ötürür,
Nəsilinin keçmişini bitirir,
Dədəsinin kimliyini itirir,
Yağıdır soy nemətinə jorjilər,
Necə yaddı millətine jorjilər.

Soruşanda azəriyik deyillər,
Azərinin ana dilin əyillər,
Qanı bizdən, dili bizdən deyillər,
Əcnəbinin önündə baş əyillər,
Damğa vurur qeyrətinə jorjilər,
Necə yaddı millətine jorjilər.

Qürbət təkə yaşayır öz elində,
Şair, alim, dahi olmaq əlində,
El duyğusu vurmaz ürək telində,
Hey yaradar yad bir xalqın dilində,
Əhsən deyər vüsətinə jorjilər,

Necə yaddı millətine jorjilər.

Xalq içində tanınmayır yad təki,
Batıb qalıb buz içində od təki,
Ağızlardan qopub düşər dad təki,
İçimizdə haray, fəryad, dad təki
Səbəb Tanrı heyrətinə jorjilər,
Necə yaddı millətine jorjilər.

Öz dilindən, öz dinindən dönəndi,
Yad ölkədə ulduz olub sönəndi,
Ağız açıb yad havayla dinəndi,
Zirvələrdən ayaqlara enəndi,
Necə babdı xislətinə jorjilər,
Necə yaddı millətine jorjilər.

Elitayıq deyirlər bu millətə,
Çatdırırıq onun adın şöhrətə,
Biz salırıq özümüzü zillətə,
Ay adamlar, minnətə bax, minnətə,
Salmaz özün heç çətinə jorjilər,
Necə yaddı millətine jorjilər.

Ay camaat, qınamayın siz məni,
Yandırıldı gördüyünə göz məni,
Alışdırır ürəyimdə köz məni,
Gəldi dilə qoymaz rahat söz məni,
Sığışmaz heç el bətinə jorjilər,

Necə yaddı millətine jorjilər.

15.05.2001.

VƏTƏN OLMAZ

Yurdda isti hər bucağın,
Qərib dada yetən olmaz.
Vətən sənin öz ocağın,
Qürbət eldən vətən olmaz.

Ha səslesən fəryadına,
Çatan olmaz imdadına,
Yad baxarlar övladına,
Qürbət eldən vətən olmaz.

Ağlayarsan için-için,
Yas tutarsan yuvan üçün,
Ah, İlahi, bilməm neçin?!
Qürbət eldən vətən olmaz.

Yadlaşarsan ana dilə,
Səsin çatmaz doğma elə,
Qabar salar məktub ələ,
Qürbət eldən vətən olmaz.

Dilindəki söz yad olar,
Adətinə göz yad olar,
Sinəndəki köz yad olar,

Qürbət eldən vətən olmaz.

Məsləkəndən dönər könül,
Alışmamış söner könül,
Ayaqlara enər könül,
Qürbət eldən vətən olmaz.

Dindirərlər, dilin ağlar,
Qürbətdə hər ilin ağlar,
Göy yuxuya könül bağlar,
Qürbət eldən vətən olmaz.

Su deyilsən calanasan,
Yad irmağda talanasan,
Qərib-qərib bulanasan,
Qürbət eldən vətən olmaz.

Vətənsizə nə səadət?
Gəl eyləmə yada adət,
Yad ocağa nə ibadət?
Qürbət eldən vətən olmaz.

Vətən dilin duasıdı,
Ciyərimin havasıdı,
Milletimin yuvasıdı,
Qürbət eldən vətən olmaz.

Qınamayın Şadımanı,

Vətən onun şirin canı,
Keçməsin heç yurdsuz anı,
Qürbət eldən vətən olmaz.
Qürbət eldən vətən olmaz.

29.06.2001.

AZƏRBAYCANIMIZDI

Siz ey silah götürüb ön xəttə yollananlar,
İgidliyin ən uca zirvəsində olanlar,
Ey torpağın yaralı boynuna qol salanlar,
Vətən ayrılığından gözü yaşla dolanlar,

Vətən bizim hamımız,
Baş üstündə damımız,
Namus imtahanımız,
Bu həyat ilhamımız.

Qaçmaq kişilik deyib, ey bu yurddan qaçanlar,
Qərib torpaqda, eldə ey yurd, yuva açanlar.
Şərəfini kiçildib yadlara əl açanlar,
Sərvət üstə oturub xəyallarla uçanlar,

Qəriblik vətən deyil,
Dadına yetən deyil,
Ürəkdə bitən deyil,
Öz yurduna tən deyil!

Mənsəb üstə vətəni yağılara satanlar,
Yadların qoltuğunda özünə yer tutanlar,
Elinin qeyrətini ayaqlara atanlar,
Var dərdinə tutulub kölgəsində yatanlar -

Vətən - torpağımızdı,
Başda papağımızdı,
Şanlı bayrağımızdı,
Firavan çağımızdı.

Ey əsir yurdlarının halına yanmayanlar,
Yurd sevgisin bir kərə anlayıb qanmayanlar,
Özünü bu vətəndən ar bilib sanmayanlar,
Çirkin əməllərindən bir an usanmayanlar,

Vətən - millətimizdi,
Namus, qeyrətimizdi,
Üzdə hörmətimizdi,
Tanrı nemətimizdi.

Ey ömründən vətənə ən müqəddəs an verən,
Ocaq üstə, yurd üstə damarından qan verən,
Üzün sürtüb torpağa, kişi kimi can verən,
O müqəddəs ömrünü vətənə qurban verən,

Vətən sənin özündü,
O atəşli sözündü,
Haqqı gören gözündü,

O pak, nurlu üzündü!

Ey vətənin dilində danışmağı bilməyən,
Dərdə batanda torpaq göz yaşını silməyən,
Yasında ağrı deyib, şadlığında gülməyən,
Yad ellərdə gizlənilib kişi kimi ölməyən,

Vətən məzarımızdı,
Çöxsə azarımızdı,
Həyat gülzarımızdı,
Namus və arımızdı.

Ürəkdə vicdanının ağrısını çəkməyən,
Əzizi öləndə də gözündən yaş tökməyən,
Torpağında bir kərə bir ağac da əkməyən,
Atılıb meydanlara yağı bağı sökməyən.

Qeyrətin də şübhəli,
Sərvətin də şübhəli,
Millətin də şübhəli,
Hörmətin də şübhəli!...

Şəhid məzarlarının paklığın duymayanlar,
İntiqam hissi coşub qisası uymayanlar,
Millətinin şərəfini şərəfi saymayanlar,
Bu acı fəqanlara heç mənə qoymayanlar,

Vətən - duzun, çörəyin,

Yıxılarda dirəyin,
Hər addımda gərəyin,
Sinəndəki ürəyin.

Ey düşmən qızını öz könlünə yar tutan,
Damarında qanını yağlı qanına qatan,
Vətən səndən soruşur kimdir o anan, atan?
Ey əslini, soyunu namərd soyuna qatan,

Soyuna lənət olsun,
Toyuna lənət olsun,
Tayına lənət olsun,
Payına lənət olsun!

Ey vətənin yolunda əlil olmuş oğullar,
Pak nəsilli analar ər oğullar doğullar,
İgid, hünərli ərler şərin ruhun boğullar,
Aramızda nə çoxdu yağlı həvəsli qullar...

Bu vətən canımızdı,
Damarda qanımızdı,
Dünyada şanıımızdı,
Azərbaycanımızdı!
Azərbaycanımızdı!...

26.XII.1999

CAN AZƏRBAYCAN

Bağırın parçalandı hey qəlpə-qəlpə,
Gədəlar bəy oldu, küllüklər təpə,
Verdi başımızdan dərdimiz ləpə,
Yağılar tapıldı elə qan səpə,
Necə qara gəldi an, Azərbaycan,
Ey yurdum, vətənim, can Azərbaycan.

Qaçqın kişiləri gördü gözümüz,
Öyrəndi yalana hər gün üzümüz,
Şir olduq təklidə özü-özümüz,
Dağları aşırdı dildə sözümüz,
Yolunda az verdik can, Azərbaycan.
Ey yurdum, vətənim, can Azərbaycan.

Çıxdı əlimizdən yurdlar birbəbir,
Elə bir-birinə dilədik səbir,
Yağılar birləşib oldular əlbir,
Düşmənin əlindən düşmədi xəlbir,
Dedilər, partlayıb yan Azərbaycan.
Ey yurdum, vətənim, can Azərbaycan.

Biz Qarabağ tək yurdu itirdik,
İçimizdə olan qurdu itirdik,
Döyüşə atıldıq ordu itirdik,
Babalar cah-cəlal qurdu, itirdik,
Gəl bu itkiləri san, Azərbaycan!
Ey yurdum, vətənim, can Azərbaycan.

Dərbənd, Təbriz qərib, İrəvan yağı,
Boğazdan yuxarı sözlər bayağı!
Hanı ər kişilər, yurdun dayağı?
Əlimiz saz çalır, dilimiz ağı,
Bumu şərəf, namus, şan, Azərbaycan?
Ey yurdum, vətənim, can Azərbaycan.

Bir olub yağının köksün oymadıq,
Başbilənimizi yaxın qoymadıq,
Bir-birin tərifdən bir an doymadıq,
Dərdin böyükliyin niyə duymadıq?
Axdı sellər tək qan, Azərbaycan.
Ey yurdum, vətənim, can Azərbaycan.

Sənə hiylə qurdu düşmənin əli,
Haqqın söyləyənə dedilər, dəli.
Yıxdı evimizi «baş üstə», «bəli»,
Çökdü babamızın qeyrət təməli!
Batdı göylərində dan, Azərbaycan.
Ey yurdum, vətənim, can Azərbaycan.

Əllərdə qalıbdı səadətimiz,
Ümidə əl açıb ibadətimiz,
Bir-birinə yağı bir adətimiz,
Özgəni sevməkdi sədaqətimiz,
Demirəm bunları dan, Azərbaycan.
Ey yurdum, vətənim, can Azərbaycan.

Olub bu dərdlərdən Şadiman xəstə,
Söylər qəmlərini dili ahəstə,
Tökər dərdlərini kağızlar üstə,
Sən məndən bu şirin canımı istə,
Eyləyib könlümü şan, Azərbaycan.
Ey yurdum, vətənim, can Azərbaycan.

12.XII.1999.

VƏTƏNDİ

Dərəsiylə, ormanıylə, daşıyla,
Baharıyla, payızıyla, qışıyla,
İslanaram axan o göz yaşıyla,
İsیدərəm ürəyimin başıyla!
Harayıma, feryadıma yetəndi.
Candan əziz, candan şirin vətəndi.

Başım üstə əsən sərin yelimdi,
Ocağımdı, məkanımdı, elimdi,
Dili, mənim ötən tuti dilimdi,
Dağdan aşan, haray çəkən selimdi,
Ürəyimin güşəsində bitəndi.
Candan əziz, candan şirin vətəndi.

Gəz qürbətın dərəsini, düzünü,
Qəriblikdə kim tapıbdı özünü?
Qopardarlar ürəyinin közünü,

Öz dilində deyersənmi sözünü?!...
Adın, sanın yad ellərdə itəndi.
Candan əziz, candan şirin vətəndi.

Vətən dərdi sağalmayan bir yara!
Çəkər səni qürbət eldə dərd dara,
Sahib olsan min sərvətə, min vara,
Qərblərdə ölənlərə yurd hara?
Demə niskil, demə hicran ötəndi.
Candan əziz, candan şirin vətəndi.

Yağı əldə o yurd, yuva qalmasın,
Xalqımıza qoy göz dağı olmasın,
Ürəklərdə qeyrət eşqi solmasın,
Elim deyib, analar saç yolmasın!
Qeyrət ilə, namus ilə yurd tənədi.
Candan əziz, candan şirin vətəndi.

Şərəf hissi hər bir hissədən baş olub,
Şuşa, Laçın zirvələrə qaş olub,
Əsir düşüb ələmlərə faş olub!...
Niyə bizim ürəyimiz daş olub?!
Kökümüz ki, bir bədəndi, bir tənədi,
Candan əziz, candan şirin vətəndi.

Torpaq eşqi heç çıxmasın ürəkdən,
Azalmasın, əskilməsin diləkdən,
Yağı başın açılmasın kələkdən,

Heç bir işin düzəlməsin fələkdən,
Hər cür hiylə, hər cür fitnə batandı.
Candan əziz, candan şirin vətəndi.

Şərəf qataq, şöhrət qataq anına,
Qoy canımız fəda olsun canına,
Qurban olaq şəhidinin qanına!
Yurd məzarın, yurd anandı, atandı,
Candan əziz, candan şirin vətəndi.

11-12.XII.1999.

EY VƏTƏN

Sənə can demişəm, can candan şirin,
Ey vətən, bir söylə bu eşqin sirrin,
Parçanam, zərrənəm mən sənin dirin,
Ürəkdə alışan ocaq, ey Vətən.
Könlümə ən isti qucaq, ey Vətən.

Sənin torpağının daşı olum mən,
Odlu bəbəyinin yaşı olum mən,
Yanan ürəyinin başı olum mən,
Qürbətlər içində ölkəm, ey Vətən.
Sən Kəbəm, Nəcəfim, Məkkəm, ey Vətən.

Dağına, düzünə vurğundu canım,
Sənə ad verilib Azərbaycanım,
Düşüb ocağına odunda yanım,

Qarışsın zərrənə külüm, ey Vətən.
Mən sənin qoynunda ölüm, ey Vətən.

Sənə göz dikənin gözü kor olar,
Sənə kəm baxanlar, bil nankor olar,
Odundan alışan sinəm qor olar,
Sönməz məzarda da odum, ey Vətən.
Namusum, şərəfim, adım, ey Vətən.

Yağı sinəsinə sərvətin oxdu,
Dünyalar içində heç tayın yoxdu,
Evində xainin, satqının çoxdu...!
Artmasın yoxsulun, acın, ey Vətən.
Başından düşməsin tacın, ey Vətən.

Tanrı şad eylesin hər dəm baxtını,
Şərəfə çatdırsın ərlər taxtını,
Şadlığa calasın tale vaxtını,
Əysin zəfərlərin yadı, ey Vətən.
Olasan dünyanın dadı, ey Vətən.

Sənə can demişəm, sən candan əziz,
Azərim, Od yurdum odundu hər iz,
Odundan yağrulub Xəzərin-dəniz,
Dilimdən ucalan duam, ey Vətən.
Kaham, komam, somyəm, yuvam, ey Vətən.

Şadiman köksündən getməz uzağa,

Üstünə sərvətlər, dövlətlər yağa,
Varlığım vücudum düşsün ayağa!
Öyrənsə yad yerə gözüm, ey Vətən,
Gülməsin dünyada üzüm, ey Vətən.
Gülməsin dünyada üzüm, ey Vətən.

24.XI.1999.

ALÇALMA MİLLƏTİM

Qalx, ey vətənimin oğlu, qızı.
Sönməsin göylərdə o bəxt ulduzu.
Deyən çox çəkildi yağının nazı,
Qılınc, qalxan olsun bu yurdun sazi,
Gözünün yaşını döndərmə selə,
Alçalma millətim, alçalma belə.

Sənin təpiyindən od çıxsın gərək,
İçində qorxunu haqq yıxsın gərək,
Şeytan yarasından qan axsın gərək,
O şər pərisini ruh yıxsın gərək,
Nərən haray salsın belədən belə.
Alçalma millətim, alçalma belə.

Sən özün yağının gözün tökərsən,
Şahin tək sinəsi üstə çökərsən,
Savaşa atılıb hesab çəkərsən,
Düşmənin başında turp da əkərsən,
Dur, yığış, harayın qoy düşsün elə!

Alçalma millətim, alçalma belə.

Sən Allah, yad dindən pənah arama,
Dərd sənin, çəkməsən sabah arama,
Səhv bizim, özgədə günah arama,
Aha batmışlara min ah arama!
Sənin yalvarışın bənzər bir yelə,
Alçalma millətim, alçalma belə.

Coşsun savaşı eşqi bir dilək kimi,
Yağışdan sonrakı göbələk kimi,
Dərdi qucaqlama sən bələk kimi,
Durma səcdəsində ya mələk kimi,
Bıçaq vur sinədə sızlayan telə,
Alçalma millətim, alçalma belə.

Roma Papasından dilədin imdad,
Qana nə edəcək o yad oğlu yad?
Qopsun ürəyindən bir dəli fəryad,
Şər macal tapmasın eyləməyə dad,
Dünyanı titrətsin qəzəbin elə,
Alçalma millətim, alçalma belə.

Amandı, itirmə şərəf yolunu,
Axtar savaşılarda itən qolunu,
Biç qılıncın ilə qanqal kolunu,
Unutma həyatda o sağ, solunu,
Salma öz dərdini ağıza, dilə,

Alçalma millətim, alçalma belə.

Bəsdir, özgələrdən kömək dilədin,
Kişi vuruşuna əmək dilədin,
Bu haqq savaşında mələk dilədin,
Dərdini bükməyə bələk dilədin,
Ürəksiz dünyadan ürək dilədin!...
Arxalı olmağa dirək dilədin,
Köməyi özündə gəl axtar hələ,
Alçalma millətim, alçalma belə.

Qadınli, kişili xalq qisas alsın,
Qoy qorxağın ölsün, igidin qalsın,
Döyüşə atılsın qələbə çalsın,
Haqqın bayrağıyla haqqa ucalsın,
Bütün Azərbaycan şərdən bac alsın,
Şanlı istiqlala Rəbbdən tac alsın,
Qalmasın yurdumuz o xain ələ,
Alçalma millətim, alçalma belə.

Ürəyi alışır Şadimanın da,
Qisas havası var, coşan qanında,
Savaşa durmağa haray canında,
Məni də hiss eylə, VƏTƏN, yanında!
Haqq öz yerin tapar döyüş anında...
Salma kədərlərin sazağın telə,
Alçalma millətim, alçalma belə.
Alçalma millətim, alçalma belə.

23.05.2002.

ŞAIRİMİZ

Bəxtiyar Vahabzadəyə

Artır gündən-günə el möhnəti,
Haram yeyənlərinin qüdrəti,
Satılır məmləkətin sərvəti,
Qul olub ac-yalavac milləti,
Nədi bu köləliyin niyyəti?
Düşüb ayağa vətən hörməti,
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərdini anan şairimiz.

Niyə Xuda verir qəmi bizə?
Bəxş edir bu ağlar dəmi bizə,
Üz-gözü bulayan nəmi bizə,
Vermədi bir şirin təmi bizə,
Yoxmu heç bir dolu zəmi bizə?
Güldürür hey bu aləmi bizə,
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərdini anan şairimiz.

Duydum Sabir tək fəryadını,
Çox qürurla çəkirəm adını,
Eşidə Rəbb elə imdadını,
Yad edə bu vətən övladını,
Görmürəm indi elin şadını,
Alçalır millətin qız, qadını...

Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Derlər ki, tükənməz varımız,
Niyyə artır elə ah-zarımız?
Bitmirmi tarlada dən, darımız
Yox olub əhdi və ilqarımız,
Düşüb ayaqlara vüqarımız,
Yetməyir millətə heç karımız,
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Getdi əldən Qarabağ gülzarı,
Artdı cigərimizin azarı,
Vətəni etdilər qul bazarı,
Batırırlar sinədə həzarı,
Andırır bu ölkə bir məzarı,
Ağladır hey həqiqi yazarı,
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Yandırar qəlbimizi sözlərin,
Qəm girdabına tuş gözlərin,
Tökülür vərəqlərə közlərin,
Qalacaq şeirdə pak izlərin,
Gecədən çox qəmi gündüzlərin,
Sən böyük şairisən bizlərin,
Ey ürəyi yanan şairimiz,

Vətən dərđini anan şairimiz.

Xuda qoya bir haqqı yoluna,
Verə qüdrəti, gücü qoluna,
Məmləkətin xilas buluna,
Baxıla diqqət ilə sağ, soluna,
Dərdimizə bir çarə oluna,
Kaş tapıla əlac el halına,
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Yoxdur elin çadırlarda günü,
Açan yoxmu bu tilsim düyünü?
Batır xəlqimizin içdə ünü,
Çıxarmaq olmur xörək iyini,
Kəsdilər bu millətin heyini,
Talayır bu müsibət beyini,
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Günbəgündən bu vətən ac oldu,
Bu necə dərdlərə əlac oldu?
Əcnəbiyə varımız tac oldu,
Şərəfimiz yaman hərəc oldu,
Bir qarın çörəyə din xaç oldu,
Bu millət niyə nələc oldu?
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Gülməyir üzümüz heç Xudadan,
Niyə qurtulmayıq qadadan?
Haram yeyən yapışıb ədadan,
Tellənir hər cürə xoş sədadan,
Qopur fəryadımız can odadan,
Hara qaçım gedim de adadan?
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Bizə çatanda zaman qan oldu,
Elə fəqanə düşən can oldu,
Millətin dərđinə büryan oldu,
Məmləkət soyuldu, üryan oldu,
Tapdanan ayaqda ad-san oldu,
Ciyərimiz niyə şan-şan oldu?!
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Necə qanə batıb torpağımız,
Saralır bağıımız, yarpağıımız,
Şişir sinədə hey qəm dağıımız,
Olacaqmı görən xoş çağıımız?
Pərişandı hələ bayrağıımız,
Baxır qəh-qəh çəkir bəd yağıımız,
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Bir çoxu lap günaha suvaşır,
Talışanlar da zirvələr aşır,
Yenə də dərdlərimiz baş aşır
Tükənib eldə səbir də daşır,
Şərlə şeytan elə pıçıldaşır,
Yağı, düşməni yaramızı qaşır,
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

Şadımanı qınayır hər yetən,
Candan əziz olur ana vətən,
Odu sinəmiz içində bitən,
Nə gələr ki, elə dünyada tən?
Olub ruhumuza əbədi tən,
Bədənimiz ona olacaq dən,
Ey ürəyi yanan şairimiz,
Vətən dərđini anan şairimiz.

6.02.2002.

SƏNƏ NİYƏ BELƏ ZÜLÜMLƏR OLDU ?

Sənə niyə belə zülümlər oldu?
Bağrının başında dilimlər oldu,
Zindana atıldın ölümlər oldu,
Hər gün tayfalaşdın, bölümlər oldu,
Torpağı, sərvəti talan millətim,
Əzablar içində qalan millətim.

Sən ellər içində - el idin axı?
Coşanda çağlayan sel idin axı?
Dumana düşəndə yel idin axı?
Bir mizrabı vuran tel idin axı?

Özün müsibətə salan millətim,
Əzablar içində qalan millətim.

Bir zaman köləlik daşını atdın,
Qorxunu, gözünün yaşını atdın,
Meydana düşünən başını atdın,
Yenə tayfalaşdın, yuxuya yatdın,
Ey cəhənnəmi pay alan millətim,
Əzablar içində qalan millətim.

Azadlıq deyərək bir gün çağladın,
Oğlun şəhid düşdü, candan ağladın
Yağı yurdu basdı – sinə dağladın,
Ümidi, Tanrıya haqqa bağladın,
İndi saçlarını yolan millətim,
Əzablar içində qalan millətim.

Bugün işğal altda Qarabağın var,
Sinənə çəkilməmiş min bir dağın var,
Minüzlü, hiyləgər, azğın yağın var,
Əsir yurdlarında kor çırağın var,
Könlü parçalayan ürək ağın var,
Dərdləri üst-üstə kalan, millətim.
Əzablar içində qalan millətim.

Əskərin, polisın, ordun da bizim,
Yad ayağı altda yurdun da bizim,
Hər çaqqalın, tülkün, qurdun da bizim,
Özün öz boynunu vurdun da bizim,
Acından, soyuqdan solan millətim,
Əzablar içində qalan millətim.

Övladın səpilib dünya üzünə,
Güzəran axtarır bugün özünə,
Özgələr qızınır niyə közünə?
Məhəl qoyan yoxdu niyə sözüne?
Özü öz canına ilan millətim,
Əzablar içində qalan millətim.

Aldığın məvacib qarın doyurmaz,
Ac qalan mədəni yuxu uydurmaz,

Könlü qalınları ahın duyurmaz,
O yatmış ağılından nədən hay durmaz?
Haqqı yadlara qul olan millətim,
Əzablar içində qalan millətim.

O Milli Məclisin quyuruq yedi,
Haqqına xor baxan buyuruq yedi,
Sənin halına çox uyuruq dedi,
Ziyayıq, hər şeyi duyuruq dedi,
Diliylə Allaha nalan millətim,
Əzablar içində qalan millətim.

Şadimanın üzü pərişanədi,
Hər misra ilhamdan bir nişanədi,
Ürəyi ahından şanə-şanədi,
Qəminin oxuna qəlb nişanədi,
Hələ xəyallara dalan millətim...
Əzablar içində qalan millətim.

11. X1, 2003

QAN - QADALI MƏMLƏKƏTİM

Azərbaycan – dərdi böyük, şəhidlərin yurdu diyar,
Hiçqırığın boğazında kilidlənib ürək oyar,
Yadellilər azğınlaşıb əleyhinə imza qoyar,
Sərvətini talayanlar, hər nəyin var satar, sovar,
Yığdığını gizlədənlər yığdığından nə vaxt doyar?...
Varlığına qənimlərin gül hüsnünə haçan uyar?
Səndən başlar, Gözəl Vətən, Allahıma ibadətım,
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadali məmləkətim.

İçindəki göz yaşını boğub, susub dayanmısan,
Fitnələrdən, fəsadlardan al qanına boyanmısan,
Qollarında qandalların ya yatıb, ya oyanmısan,
Alışmısan ocaq üstə, atəşlərə çox yanmısan,
Ağzımın dadı, Vətən, təbim, ruhum, bərəkətim,
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadali məmləkətim.

Sən səadət arayarkən, səadətin öldü getdi,
Düşmən gəldi torpağını tikə-tikə böldü getdi,
Xainlərin, bədxaxların hey üzünə güldü getdi,

Atəşini sovurdular, ocaqların küldü, getdi,
İzlərinde, cığırında niyə donub hərəkətim?
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadalı məmləkətim.

Sənə canı qurban dedim, qurbanını götür apar,
Atıl savaşı meydanına titrət ərzi, tufan qopar,
Əliqanlı cəlladların içdə, çöldə bağı çapar,
Ürəyim od tutub yanar, dərdlərinə misra yapar,
Harda itib, harda batıb milli hissə nəzakətim?!
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadalı məmləkətim.

Düşmən çapır yurd-yuvanı övladların susur, durur,
Döşənibmi ayaqlara bəy babama layiq qürur?
Cəlladların Qarabağda ağac çapır, yuva qurur,
Öz aqlımız içimizin atəşini suya vurur,
Dodaqlarım kilidlənib cövlan edir sükunətim,
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadalı məmləkətim.

Cavidimin, Cavadımın, Mümtazımın ahı səndə,
Məmməd Əmin amalını batırdınmı duman, çəndə?
Övladının gəzdirdiyi ürəkmi, ya daşmı təndə?
Ölülərin dirilərə ağı deyir bu Vətəndə!!!...
İqtidarım – müxalifim susub, öndə fəlakətim...
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadalı məmləkətim.

Al canımı birdəfəlik, canım sənə fəda olsun,
Başın üstə bu sonuncu itgi olsun, qada olsun,
Dikəlt əyilən qəddüvü, dur savaşa səda olsun,
Ayağının altın qazan övladların gəda olsun,
Düşməninə, satqınına bu mərtəbən əda olsun,
Xain çıxsam, quşlarının yemi olsun təndə ətim!...
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadalı məmləkətim.

Səndən əziz kimim var ki, de cahanda ulu yurdum?
Ürəyinin atəşindən bu könlümə ocaq qurdum,
İçimdəki qorxuları kötöklədim, boynun vurdum,
Alacaqmı işğalçıdan torpağını Milli Ordum?
Bu məramla mən yuxumda gecəgözlü şəri yordum,
Səndən başlar Qanunuma, Kitabıma ibadətim,
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadalı məmləkətim.

Qarabağın qıfılına düşməyirmi heç bir açar?
Şəhidimin məzarının goru çatlar, yerim qaçar,
Bədənimin əti gedər, vücudumdan dərim qaçar,
Eyləmişik özümüzü qul fikirli qəmə düçar,
Əri olan bir ölkənin yurdu qalmaz düzdə naçar...
Boğulubmu kişi həddim, ər dözümüm, dağ cürətim?
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadali məmləkətim.

Bizi tarix dolaylarda min bir yerə çapdı keçdi,
Sinəmizin aynasına qara çirkab yapdı keçdi,
İtdişlilər ağzımızdan sözüümüzü qapdı keçdi,
Övladların ocağını kül eylədi, sapdı keçdi,
İçimizdən xain çıxdı, oldu xara qul heyrətim,
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadali məmləkətim.

Dağlar başı duman olar, yel dumanı qovar gedər,
Sel coşanda bənd-bərəni, çal-çəpəri ovar gedər,
Gözden axar qan yaşlarım yanan könlü suvar gedər,
Sinəmizdən qorxuları gürşadların yuvar gedər,
İçimdəki sərsəmlərə üsyan edər can qeyrətim,
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadali məmləkətim.

Nədir belə qoruyuruq canımızı tən altında?
Kürsülərə aşıq olduq, hiss boğuldu mən altında,
Ağlımızı oxalayır iradəmiz çən altında,
Sərçələrin sürüləşib, qartalların dən altında...
Öz gözümün güzgüsündən gözəl görünür surətim,
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadali məmləkətim.

Kərkükümə, Təbrizimə, Dərbəndimə ağı Vətən!
Övladların özü oldu yurd-yuvana yağı, Vətən!
Getməz qeyrət hissi olan sinədən el dağı, Vətən!
Vuruşmasaq, döyüşməsək, bitməz işgal çağı, Vətən!
Dur ayağa çalxat yeri, qopart göydən tağı, Vətən!
Kəs Xətayi qılıncınla əllərindən bağı, Vətən!
Ürəyimdə yaram sızlar, təbib bulmaz bir illətim,
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadali məmləkətim.

Şadimanın bağı partlar, dözməz sənənin möhnətüvə,
Qarabağın əldən gedib, düşməni gülür möhlətüvə,
Dodaqların dilin tutub, mat qalmışam millətüvə,

Pardaqlanır yağlananlar, fərman verir zillətüvə,
Qolun harda qopub düşüb nə olubdu qüvvətüvə?
Tanrı özü təkən versin donub qalan sürətüvə,
Haçan qalxar ayaqlardan ucalığa ləyaqətim?!...
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadalı məmləkətim.
Ey qovğadan qurtulmayan qan-qadalı məmləkətim...
3. 05. 2003

SATIRAM

/ “ Ay alan!...Məmləkəti – Rey satıram “
M. Ə. Sabir /

Qoymuşam məmləkəti bazara,
Vətən övladı düşsün azara,
Ya ki, dönsün evi məzara,
Vətəndə çoxdu bərəkət, satıram,
Ay alan, gəl, məmləkət satıram.

Verin fabrik, zavodu həraca,
Bunun ki, bir xeyri yoxdu aca,
Xəlqdə ki, var tüstü, həm də baca,
Qoymayın ümid qalsın əlaca,
Vətəndə çoxdu bərəkət, satıram,
Ay alan, gəl, məmləkət satıram.

Şükürliyəm necə istiqlala?
İstiqlal çatdırar istiqbala,
Acam deyib hay-küy salma, bala,
Ötürüm mal-mülkü bala-bala,
Qoy dönsün lap camaat hambala,
Vətəndə çoxdu bərəkət, satıram,
Ay alan, gəl, məmləkət satıram.

Qızıldan qiymətli torpağımız,
Meyvələri sapsarı bağımız,
Əcnəbiyə çatsın bu çağımız,
Nə ağı var kəm baxa yağımız?
Firavanıq, daha yox dağımız,
Vətəndə çoxdu bərəkət, satıram,
Ay alan, gəl, məmləkət satıram.

Ac uşaqılar küçədə dilənsin,
Ocağımız sönərək küllənsin,
Kəhrizimiz qurusun küllənsin,
Qarnımız lap acından dillənsin,
Sobada boş qazanlar yellənsin,
Vətəndə çoxdu bərəkət, satıram,
Ay alan, gəl, məmləkət satıram.

Neft və qaz Vətənin cah - cəlalı,
Haram yeyənlərin yox mələli,
Nə illət tapacaqdı həlalı?
Deməyin ki, başımız bələli,
Yetdik mərama azad olalı,
Vətəndə çoxdu bərəkət, satıram,
Ay alan, gəl, məmləkət satıram.

Tökmə çox bəbəkədən yaşı belə,
Neyləsin ac qazanda aşı belə?
Tökə göydən Rəbbim daşı belə,
Heç sanma özünü naşı belə,
Hiddətindən çatma qaşı belə,
Vətəndə çoxdu bərəkət, satıram,
Ay alan, gəl, məmləkət satıram.

Cəmi bir şəhərlik millətimiz,
Niyə olsun bu qədər zillətimiz?
Dollara bağlı hər hörmətimiz,
Öz evimizə yetər qeyrətimiz,
Xalqın ki, dərdi deyil illətimiz,
Vətəndə çoxdu bərəkət, satıram,
Ay alan, gəl, məmləkət satıram.

Vallah, bu xəlq mənə canı verər,
Ürəyindən axan qanı verər,
Ömründən ən şirin anı verər,
Evinin içini, hər yanı verər,
Rəbbim hələ xoş dövrünü verər,
Vətəndə çoxdu bərəkət, satıram,
Ay alan, gəl, məmləkət satıram.

7. 02. 2002

YAĞI ƏLLƏ QƏMƏ BATDI EL, VƏTƏN

Yağı əllə qəmə batdı el, Vətən,
Allah, gördüm nahaq qanlar, ölmədim.
Yurd istədi hər torpaqsız, hər ötən,
Şəhid oldu min-bir canlar, ölmədim.

Azərbaycan yüz yol belə döyüldü,
Dəyirməndə yerli-yersiz üyüldü,
Haqqın dedi, bir qul kimi söyüldü,
Quduz imiş bu insanlar, ölmədim.

Hər tərəfə baxdım qara əl gördüm,
Köksümüzə balta çalan dil gördüm,
Qanımızdan don geyinmiş il gördüm,
Başsız qaldı çox ünvanlar, ölmədim.

Cavanşirlər susduruldu yerində,
Div dözümlü varmış, Allah, yerin də,
Evi zindan hər igidin, ərin də,
Qara geydi qəmsiz anlar, ölmədim.

Qana batdı çox körpələr bələkdə,
Halımızdan saçın yoldu fələk də,
Taleyimiz çox ələndi ələkdə,
Haqq bilməyən nə dil anlar, ölmədim.

Bağrı para Salatınlar şəhiddi,
O Allahsız qəvi düşməni qəlb diddi,
Çörək verdik, ocaq verdik, haqq itdi,
Hanı şahid o zamanlar, ölmədim?

Dərd yandırdı diri-diri hər tənə,
Qan içində hey qoydular Vətəni,
İrşəsindən nə üzüldü haqq dəni?
Ərşə qalxdı ah-amanlar, ölmədim.

Dünya yoxmuş başbilənin, böyüyün,
Çox sinəyə damğa basdı körüyün,
Qanlar tökür haqdan deyən bölüyün,

Dəbdən düşüb çox fərmanlar, ölmədim.

Ey Şadiman, gəl inanma peymanə,
Çəkdi kamə səni haqsız zamanə,
Könül xəstə, yetən hanı amanə?...
Yaram közdü, yox dərmanlar, ölmədim.

28. 03. 1991

BU YAZIQ XALQA QALAN BOŞ, QURUCA ZƏHMƏT OLUR

Talanır sərvətimiz xarici işbazlar üçün,
Nədir millət amalı ağıllı dayaz qazlar üçün?
Banglərə dollar yığılır hər diləyi sazlar üçün,
Vətənin eşqi niyə sözləri avazlar üçün?
Nə ki var, var-yoxumuz yadlara bir nemət olur,
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.

Sorulur neftimizin ən dərin qatları belə,
Aranır, axtarılır qatların çatları belə,
Təki başdakıların olsun büsatları belə,
Çağlasın min neçə cür haram həyatları belə,
Başımızda nə ki var, əcnəbiyə alət olur,
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.

Torpağın tən yarısı işğala möhtac edilib,
Millətin çoxu hələ qarnı tamam ac edilib,
Bu kimi işlərimiz taleyə amac edilib,
Varsa imkan qapısı, xariciyə bac edilib?
Bizlərin bəxtlərinə düşən hələ zillət olur,
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.

Sözə gələndə elə min cürə cəh-cəh vurulur,
Daşınan varımıza gör necə qəh-qəh vurulur.
Damağı çağlar üçün badələr pəh-pəh vurulur,
Əlləri əllərinə nəşədən bəh-bəh vurulur,
Əzilən kütlələrə bəxş edilən illət olur,
Bu yazıq xalqa qalan, boş quruca zəhmət olur.

Bayrağa, həm himnə nə zatlar fərman eləyir?
Yazıq istiqlal hələ yadlara dərman eləyir,

Gopu min dağlar aşan dillərə aman eləyir,
Nə qədər imkanı var, hər işi yaman eləyir?
Ayağ altda əzilən yenə də bu millət olur,
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.

Amerka xammalının dəyməyib heç bir qatına,
Sərvəti başdan aşır, nur tökülür həyatına,
Düşmüşük biz də elə taleyin bata-batına,
Baxırıq Avropanın gözqamaşan busatına...
Səsimiz çıxsa əgər, lap böyük bir qələt olur,
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.

Əlimiz başımıza kül eyləyir vay-vay ilən,
Gözümüzədən yaş axır dəli-dolu min çay ilən,
Bizə hər nə verilir ölçü-biçi və say ilən,
Nəyimiz var daşınır bankələrə lap tay ilən?
Ahı ərşi dağdan bir neçə cür halət olur?
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.

Bizim kor bəxtimizə gülmədi heç Xuda niyə?
Diləyimiz çin olur gecələr yuxuda niyə?
Əcnəbinin burunu qalıbdı qoxuda niyə?
Ötüşür günlərimiz bəs qara-qorxuda niyə?
Bizə çor, xariciyə bir o qədər hörmət olur,
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.

Nə ki, Bakı nefti, bölgələr də dəbə düşüb?
Talanalar talanır, ürəklər də həbə düşüb,
Əlində hökmü olanlar nə yaman təbə düşüb?
Binəva millətimiz xariciyə təbə düşüb...
Ölkəyə, ay həzarat, bəs bu necə qiymət olur?
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.

Şadiman bir parasın söylədi bu ahımızın,
Doğulanlara görə nəyi var sabahımızın?
Özümüzə görə görünməyən çoxunu günahımızın,
Yetməyir bizlərə heç haqq nuru Allahımızın!...
Gələcəyi görməyən bəxti qara millət olur,
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.

19. 02. 2005

«YANIQ KƏRƏM »*

«Yanıq Kərəm » –

« Əsli, Kərəm » dastanının qəm havası,
İki qəlbin İlahiyə eşq duvası,
İki canın ovsunlanmış dərd yuvası,
Dövrənina, zamanına can davası...!

«Yanıq Kərəm » –

Sevdalanmış könullərin müsibəti,
Yandı ürək həm aşkarda, həm xəlbəti,
Göz yaşıyla axıb dolan qan səbəti,
İki gəncin bəxti qara məhəbbəti.

«Yanıq Kərəm » –

Məhəbbətin Rəbb sevdası, cana qıda,
Səadəti qara gəlmiş iki qəlbədən qopan nida.
Barmaqları sarı simə haray salan dəli sevdə,
İki gəncin alışdığı eşqə vida...

«Yanıq Kərəm » –

« Əsli, Kərəm » dastanının can fəryadı,
Bir millətin iki dində nalə dadı,
O xaçpərəst Albanyanın İslam adı,
İsa (s) ilə Mühəmməd(s) Rəbb imdadı!...

«Yanıq Kərəm » –

Əsrlərin o tayında din savaşı,
Bir millətin gözlərindən axan yaşı,
İslamını tutan Kərəm dərdə naşı.
O xaçpərəst Əsli ilə can sirdaşı.

«Yanıq Kərəm » –

İki gəncin bir məhəbbət sinfonyası,
Bir tayfanın iki dində hicran yası,
Kərəm deyib yanan qızın qız həyası,
Külə dönən iki gəncə dövrən ası.

«Yanıq Kərəm » –

Əsrlərin o tayının vicdan ahı,

Dinə müti o keşişin din günahı,
Lal eyləyib bu müsibət al sabahı,
Fəryad edir yerin, göyün tək Allahı...

«Yanıq Kərəm» –

Sarı simə toxunaraq dinsin sazlar,
Oynamaqçın, ay adamlar, çox avazlar,
Bu havanın sədasiyla qaynamazlar,
Bu faciə havasında oynamazlar!...
Bu faciə havasında oynamazlar!...

12. X1. 2005

(* Şe'rdə "Əsli və Kərəm" dastanından götürülmüş
saz havasından söhbət gedir.)

TAĞAYIM

Poema

« *Salam olsun şövkətüzə, elüzə...*»
Şəhriyar

Səndə qalib uşaqlığın illəri,
Əndirmənin ilan mələr çölləri,
Yaşidlərin şirin-şəkər dilləri,
Qızlar gəlsin bulağına, Tağayım,
Səsim yetsin qulağına, Tağayım.

Sən açılan sabahımın özüsən,
Mənim üçün bu dünyanın üzüsən,
Dodağımdan qopan yurdum sözüsən,
Çiçəklərdən tül toxuyan, Tağayım,
Yuxularda gül qoxuyan, Tağayım.

Anam Xəzər tellərini hörəndə,
Səhər şəhin bağ-bağçaya sərəndə,
Üzümündən, əncirindən dərəndə,
Dad qalardı dilimizdə, Tağayım,
Şirələnmiş əlimizdə, Tağayım.

Gilavarın arxasınca uçardıq,

Çay aşığı dəli kimi qaçardıq,
Hər qayadan qayaya yol açardıq,
Göy Xəzərdən gün qalxardı, Tağayım,
Gilhinçayı lal axardı, Tağayım.

Asmakörpü çay üstündə durardı,
Qızmar Günəş başımıza vurardı,
Qızlar gildən gəlin-evcik qurardı...
Körpü üstə oynayardıq, Tağayım,
Qarışqa tək qaynayardıq, Tağayım.

Gün çıxanda adamların hay-hoyu,
Ötürərdi heyvanları gözboyu,
«Kəndyeri»nə ot çıxardı diz boyu,
Biz də quzu otarardıq, Tağayım,
İsti düşdü yatırardıq, Tağayım.

Hərə bir gün çobanlığı dadanda,
Al səhərin gül havasın udanda,
Quşlar nəğmə oxuyardı hər yanda,
Gün doğardı canımızda, Tağayım,
Alışardı qanımız da, Tağayım.

Çıraqqala dumanlardan çıxanda,
Məsud, məlul bizə tərəf baxanda,
Uzaqlarda dağdan şimşək çaxanda,
Biz də qorxub qaçışardıq, Tağayım,
Kəpənək tək uçuşardıq, Tağayım.

Bilməz idik xəstəlik nə, mərəz nə?
Dava-dalaş, umu-küsü, qərəz nə?
Dürməclərdik şor-lavaşı çərəz nə?
Göz olardı el nəzəri, Tağayım,
O illərin yox bənzəri, Tağayım.

Bir zamanlar sellər dağdan gələrdi,
Gilhinçayı kəndi iki bölərdi,
Suya düşən qoyun-quzu mələrdi,
Sel bilməzdi bağça-bostan, Tağayım,
O illərin özü dastan, Tağayım.

Elin ağzı kəndi belə öyərdi,
«Yuxarıbaş », « Aşağıbaş » deyərdi,
Novruz oldu bir-birinə dəyərdi,
Gur tonqallar alışardı, Tağayım,
Uşaq-böyük yarışardı, Tağayım.

Nə ətirli kəndin gözəl yazları,
Alyanaqlı, ucaboylu qızları,
Yandırardı oğlanları nazları...
Coşdurardı diləkləri, Tağayım,
Oxşayardı ürəkləri, Tağayım.

Uşağlığım o illərin qoynunda,
Taleyimiz fələk qoyan qanunda,
Mat qalmalı rüyaların oynunda,
Ram elərdi qorxuları, Tağayım,
Şirin-şəkər yuxuları, Tağayım...

Qız-gəlinlər bulaq üstə gələrdi,
Dərdi-sərin bir-biriylə bölərdi,
Xısın-xısın pıçıl-daşib gülərdi,
Beş addımdı bulaq bizə, Tağayım,
Səs dolardı evimizə, Tağayım.

Anam səhər işə-gücə qaçardı,
Qapımızı ana nənəm açardı,
« Bala » deyib bizi eşqlə qucardı,
« Nənə qurban » kəlməsiylə, Tağayım,
Sevinərdik gəlməsiylə, Tağayım.

Bəy xanımı Səfurənin odundan,
Heç doymadım sözlərinin dadından,
Oğul dağlı loğman-şair qadından...
Bayatılar dinləmişəm, Tağayım,
Dinlədikcə inləmişəm, Tağayım.

İslam əmi muğamatı xoşlardı,
Tarın səsi bəbəklərin yaşlardı,
O yazdığı şeirlərlə huşlardı,
Nura həsrət gözləriylə, Tağayım,
O yanıqlı sözləriylə, Tağayım.

İlk müəllim, bizə Sabir dayımız,
Dərsi o gün bilməsəydik vayımız,
Döyülərdik, qalmaz idi hayımız,
Dərstdən evə dönməz idik, Tağayım,
Necə həlim, dinməz idik, Tağayım?

Evə gəldim, taxçamıza çıxardım,
Tapşırılan dərsliklərə baxardım,
Şeir oldu elə bərkdən oxardım,
Lap ürekdən alışardım, Tağayım,
Öz səsimmə yarışardım, Tağayım.

O Mənsurə anamın can kəlməsi,
Tikəsini bizim ilə bölməsi,
O Gülsabah bibimin gənc ölməsi...
Onda gördüm fələk üzün, Tağayım,
Qohumların yaşlı gözün Tağayım.

Hacıbaba qardaşımın zəhimi,
Dərs zamanı müəllimlik fəhimi,
Uşaqlara hərdən qəfil rəhimi-
O illərdən bir xatirə, Tağayım,
Bir tarixdi hər sətirə, Tağayım.

Ağabala atamın mərd ərliyi,
Anamızla o məhəbbət birliyi,
Atalığı, evdarlığı, dirliyi,
Bir örnəkdir bu günlərə, Tağayım,
Bugünkü toy-düynlərə, Tağayım.

Nə düşərdi tərs Fərhadın beyninə?
Təzə paltar geyinməzdi əyninə,
Pis gələrdi onun uşaq eyninə,
Qurban olum cəfasına, Tağayım,
Qardaşımın vəfasına, Tağayım.

Xanimənin dodağında gülüşü,
Gül bacımın o nazənin yerışı,
Sehir idi başdan-başa hər işi,
Çox almısan qadasını, Tağayım,

Canlar üzən ədasını, Tağayım.

Mirvarinin şirin-şəkər yeməsi,
Bişmişləri yeməyəcəm deməsi,
Dür bacımın hələ özün öyməsi,
Dəyməzdi heç bir xətirə, Tağayım,
O günlərdən bir xətirə, Tağayım.

Heyran idim Mətanətin nazına,
Qardaşımın yeddi gözəl qızına,
Mən nə deyim, fələk, o kəc yazına?-
Qəribliyə düşdü canım, Tağayım,
Sənlə keçdi ən xoş anım, Tağayım.

Gül anamın hələ saxsı nehrəsi,
Gəlinimiz Minanın ay çöhrəsi,
Xanımana nənəmin yun cəhrəsi-
Hanalarda çiçəklərdi, Tağayım,
Xalılarda gerçəklərdi, Tağayım.

Oğlanların çırtma vurub oxması,
Uşaqların dambacadan qorxması,
Qız-gəlinin çal-çəpərdən baxması,
Dil-dodağda noğullaşdı, Tağayım,
O illər də nağıllaşdı, Tağayım.

Səbirənin hər sözünün ballığı,
Gəlinimizin böyük-küçük hallığı,
Kənd qızına xas üzünün allığı,
Bir səadət bağışlardı, Tağayım,
Nə müqəddəs baxışlardı, Tağayım?

Neçə-neçə gəlinin dul qalması,
Qarıların yaslarda saç yolması,
Ağacanın tək dam altda qalması,
O İrənin qərib oğlu, Tağayım,
Bəxti kimi yolu bağlı, Tağayım.

Toydan qabaq qızların cəm olması,
Yunu didib yorğan-döşək salması,
Kəndimizin bulaması, dolması

Ağızlarda dada döndü, Tağayım,
Qohumlar da yada döndü, Tağayım.

O Cəmilə nənə olan somiyə,
Tanış idi sadəliklə hamiyə,
Pişikləri eyləyərək hamiyə,
Tən bölərdi payını da, Tağayım,
Çoxaldardı sayını da, Tağayım.

Kənd məscidi ağızı bağlı olandan,
İmanımız avazıyib solandan,
Cavanların sərxoş olub qalandan...
Hey boşaldı tabaqların, Tağayım,
Nə yaxşıydı qabaqların, Tağayım?!..

Şəfiqənin qəfil gələn ölümü,
Zalım fələk eyləyəndə zülmü,
Gördüm ağlar məzar üstə elimi,
Yazıq bibim şam tək söndü, Tağayım,
Göz yaşımız selə döndü, Tağayım.

Xalam oğlu o Teyubun vəfatı,
Cavan ikən nakam olan həyatı,
O fələyin qara gələn saati...
Aldı Güllü bacısını, Tağayım,
Verdi bəxtin acısını, Tağayım.

On dörd yaşlı canım xəstə düşəndə...
Ürəyimi yaralıyib deşəndə,
Zalım əcəl yatağımı eşəndə,
Əzrayılın üzün gördüm, Tağayım,
Başım üstə özün gördüm, Tağayım.

Qazı baba kənddən kəsüb gedəndə,
Təpə üstə dam salıb yurd edəndə,
Qocalığı rəhmətliyi güdəndə,
Onda bildim dünya fani, Tağayım,
Hər can üstə ömür ani, Tağayım.

Qarıların yayma-lavaş yayardı,
Qoşalayıb sonra cüt-cüt sayardı,

Kənddə hərə bir ayama qoyardı,
Ağzılara yaraşardı, Tağayım,
Dildən-dilə dolaşardı, Tağayım.

Dəliqanlı cavanların dəliyi,
Qocaların çalmaları, belliyi,
Toyda, yasda adamların elliyi...
Ev də evə həyan idi, Tağayım,
Bir-birini sayan idi, Tağayım.

Sərincimiz südlə dolub-daşanda,
Ala inək çöl eşqiylə coşanda,
Süd ocağda qazanları aşanda,
Anam bizə söylənərdi, Tağayım,
Sonra gülüb əylənərdi, Tağayım.

Bəzənəndə toyxanalar əl-əlvan,
Nüsü dayı olardı bir pəhləvan,
Güləşərdi güləşçi tək o rəvan,
Zillənərdi zurna səsi, Tağayım,
Zurnaçının xoş nəfəsi, Tağayım.

Gəlin köçən qızların naz satardı,
Başlarına al örtüklər atardı,
Qayınata belə kəmər çatardı...
Gəlin üzün gizlədərdi, Tağayım,
Bəy evini gözlədərdi, Tağayım...

Novruzgülü torpaq altdan çıxanda,
Buludların bahar gözün sıxanda,
Uşaq ikən mən də dolub baxanda,
Alışardım yellər ilə, Tağayım,
O müqəddəs illər ilə, Tağayım.

Bayram gəldi elin pilov asmağı,
Torba atıb qapıları pumağı,
Çərşənbədə damdan qulaq asmağı,
Sancılıb qan yaddaşıma, Tağayım,
Dönüb ürək sirdaşıma, Tağayım.

Aman Allah, elim, obam qanımda,

Ocağımın odu hələ canımda,
Kəndin özü röyalarda yanımda,
Qoynunu aç övladına, Tağayım,
Sal məni də bir yadına, Tağayım.

24-25.03.1998/ Neft Daşları

ULU TANRIM, NARAHATAM

Min bəlalı sabahlarçın,
Necə deyim mən rahatam?
Dünya tutmaz günahlarçın
Ulu Tanrım, narahatam.

El içində elsiz olmuş,
Öz yurdunda dilsiz olmuş,
Cahan nahaq qanla dolmuş,
Ulu Tanrım, narahatam.

Nə qədər ki, haqq qəfəsdə,
Fitnə-fəsad min həvəsdə,
Yağlamaq hər nəfəsdə,
Ulu Tanrım, narahatam.

Nə qədər ki, yalan gülür,
Vaxt-vədəsiz bel bükülür,
Əcəlsiz də İNSAN ölür...
Ulu Tanrım, narahatam.

Cılızlaşan qeyrətlərçin,
Asiləşən millətlərçin,
Dağıdılan nemətlərçin,
Ulu Tanrım, narahatam.

Söndürülmüş ocaqlar var,
Fənd yuvası qucaqlar var,
Qan tökülmüş bucaqlar var,
Ulu Tanrım, narahatam.

Çəkilməyən dərdlərimiz,
Namərdləşən mərdlərimiz,
Keçilməyən sədlərimiz,
Ulu Tanrım, narahatam.

Tale mənə bıçaq düşüb,
Dərdi saçaq-saçaq düşüb,
Vicdan başdan qaçaq düşüb...
Ulu Tanrım, narahatam.

8-14.03.1990

GƏL TƏLƏSMƏ AĞARMAĞA, SAÇLARIM

Qocalığı duyuc salma, amandır,
Qoyma telə qarı yağa, saçlarım.
Vaxtsız düşən payız, qış da yamandır,
Gəl tələsmə ağarmağa, saçlarım.

Bu dünyanın kədəri bol, qəmi bol,
Min havada yaxşı, yaman dəmi bol,
Qəlb dolanda gözlərimin nəmi bol,
Gəl tələsmə ağarmağa, saçlarım.

Mərdlik də var, namərdlik də dünyada,
Düynələrdən baş çıxarmır dünya da,
Ekiz olub şadlıq, kədər, xülya da,
Gəl tələsmə ağarmağa, saçlarım.

Dünya böyük düşünən çox, duyan az,
Yaman olur «mənəm», deyəndə dayaz,
Qarlı qışdan sonra gəlir bahar-yaz,
Gəl tələsmə ağarmağa, saçlarım.

Baş ağrıyır addım düz olmayanda,
Payız nədir yarpaqlar solmayanda?
Namərdlərdə vicdan, ar qalmayanda,
Gəl tələsmə ağarmağa, saçlarım.

Məhəbbətdən, sədaqətdən danışdıq,
Ucalıqçın zirvələrlə yarışdıq,
Çətin anda əğyarla da barışdıq,

Gəl tələsmə ağarmağa, saçlarım.

Biz bir olsaq dünya sevinclə gülər,
Kürəmizə nəşə, şadlıq tökülər,
Bünövrəsiz daş binadan sökülər,
Gəl tələsmə ağarmağa, saçlarım.

Qaçhaqaçda, qovhaqovda bu zaman,
Dünən gəldi, bu gün getdi il, aman!
Şirin Xanım inci tapar dəryadan...
Gəl tələsmə ağarmağa, saçlarım.

14.11.1987

ÜRƏK NİYƏ AĞRIYIRSAN?

Nə dolmusan qəmlər ilə,
Köksün için dağlayırsan.
Dərdi-səri bilə-bilə,
Ürək, niyə ağrıyırsan?

Toysuz, vaysız bir günmü var?
Bir açılan düyünmü var?
Yorulmayan beyinmi var?
Ürək, niyə ağrıyırsan?

Sözə sadıq çıxan da var,
Nahaqdan ev yıxan da var,
Xain gözlə baxan da var,
Ürək, niyə ağrıyırsan?

Gülmək də var, ağlamaq da,
Dərddən qubar bağlamaq da,
Bəzən coşub-çağlamaq da,
Ürək, niyə ağrıyırsan?

Yaxşı sözün yaman olar,
Ömründə çən-duman olar,
Səadətin güman olar,
Ürək, niyə ağrıyırsan?

İş hər gün düz gətirərmi?
Namərd haqqı yetirərmi?
Mərd mərdliyin bitirərmi?
Ürək, niyə ağrıyırsan?

Çox deyərlər qara – ağa,
Çox dözərlər min bir dağa,
Qəlbə leysan yağa-yağa,
Ürək, niyə ağrıyırsan?

Vaxt olar ki, tale gülər,
Sevinc açar, qəm bükülər,
Göydən yerə nur tökülər,
Ürək, niyə ağrıyırsan?

Şadimandan ibrət elə,
Onun dərdi gəlməz dilə,
Sən bunları bilə-bilə
Ürək, niyə ağrıyırsan?

30.07.1985/ Yasamal

MAVİ YUXULARIM

Gecələr qara örtüklü fələklər,
Mavi donlu mələklər,
Mavi tüllər çəkir gözlərimə,
Alovdan don biçir sözlərimə...
Alır ağuşuna könlümü diləklər,
Sanki bəmbəyaz küləklər,
Mavi yuxular,
bağrımı didən qorxular,
Atır məni kainatın izlərinə,
Batıram fikir dənizlərinə,
Göydə durnalar tək, i,
Vücudum ən yüngül çəki,
Pənbə buludların üzəriylə uçuram,
Gah rüyadan və yalandan qaçırım.
Gah da əlçatmaz, ünyetməz,
Bu sehirin sonu bitməz
ulduzları qucuram,

O qapqara buludlara acıram,
Sanki ayrı bir dünyanın,
Gözəlliklə dolu röyanın,
Qapılarını açır,
Günəş təkı nur saçır
Mavi donlu mələklər üzümə,

Bütün məmləkətlər mavi şəkildə
görünür gözümə.
İçimdə acılarla dolu yasım,
Əynimdə mavi donlu libasım,
Nalə çəkən könül sazım,
Üzümə gülən alın yazım.
Qansız, savaşız, ölümsüz,
Divansız, sərhədsiz, bölümsüz,
Bir səyyarədə dolaşırım,
Bu dünyadan çəkdiklərimi,
Vərəqlərə tökdüklərimi...
Mavi donlu mələklərə danışırım,
Bu atəşlə alışırım.
Ayrıılmaq istəmirəm,
Heç kəsə demirəm,
Mavi yuxuların şirinliyindən,
Vücutumu bir heyrət bürüyür,
Və bu heyrət buzları əriyir,-
Bu sehrin dərinliyindən.
Gecələr mavi paltarımda,
İçimdə ilham adlı yatarım da.
Mavi donlu mələklərlə,
Məni ovsunlayan fələklərlə
Tanrıya üz tuturam,
Haqqın dərgahına çatıram!..
Zaman naləsiz, ahsız,
Ruhlar günahsız,
Ruhlar günahkar,
Etdiklərini edə bilmir inkar,
Küskün-küskün ətrafımda dolaşır,
Mənimlə pıçıldaşır.
Ömrün dönüklüyündən,
Cəzaların böyüklüyündən,
Dünyanın faniliyindən söz açırlar...

Önümdə o yan, bu yana qaçırlar!
Məndə mavi yuxularımla,
İçimi didən qorxularımla,
Dərdləşirəm onlarla,
Min bir dərdli canlarla!
Beləcə səhər açılır,
Nur saçılır,
Otağıma al günəş dolur.
Mavi donlu mələklər,
İçimə sığınmış diləklər-
Harasa tələsən qaranlıqda solur-
Mavi yuxularımla,
Ölümdən ağır qorxularımla,
Bir göz qırpımında yox olur...
Əzab verən min bir xülya,
Qanla dolu dünya,
SİNƏMƏ OX OLUR...
05.12.1992

ADIN GƏZƏR BU ELLƏRDƏ, RÜBABƏ

*(Mərhum şərqî ustası Rübabə xanım
Muradovaya)*

Bu nə atəş, bu nə yanğı, bu nə od,
Bu nə niskil, bu nə nalə, bu nə dad,
Od qaladı bağırma o ah, fəryad,
Səsindəki o inilti, Rübabə,
Qəlbə doldu bir gizilti, Rübabə.

Zəngulədən könlümə od hopubdu,
Hər şərqindən min yol qəlbim qopubdu,
İlham atım əngin göydə çapıbdı,
Acıları vurmub üzə, Rübabə,
Güc gəlibdi yanan sözə, Rübabə.

Gecələrin Araz keçən uyğular,
Gündüzlərin haqsızlıqlar, qayğıılar,
Zəncirlənmiş, sərhədlənmiş duyğular,

Ürəyində tonqal çatdı, Rübabə,
Sənətini dərd yaratdı, Rübabə.

Allah verdi sənə ilahi səsi,
O bənzərsiz, o qənirsiz nəfəsi,
Çoxdan söküb o tikanlı qəfəsi,
O Koroğlu zəngülələr, Rübabə,
Min il keçsə qəm güllələr, Rübabə.

Şərqi böyük ulduzusan el bilir,
Hər ağrını dəli mizrab, tel bilir,
Təbrizinə yetmiş səsi yel bilir...
Əcəl qondu qəfil cana, Rübabə,
Ruhun uçdu Savalana, Rübabə.

Heydər baba qara ördü başına,
Ağ buludlar güc gəldi göz yaşına,
Duman çökdü Ərdəbil dam-daşına,
Araza da qan ələndi, Rübabə,
Musiqimiz güllələndi, Rübabə.

Bəxtiyarq yazarımız yazardı,
Öz əliylə öz qəbrini qazardı,
Sənin şərqi «şad ölkədə» azardı...
Uçardı hey Araz üstə, Rübabə,
Ürək xəstə, könül xəstə, Rübabə.

Parçalanmış yurd ağlatdı Allahı,
Ayrılıqdan ölənlərin günahı,
Qəm örtüklü gecələrin sabahı,
Tilsimləndi boğazında, Rübabə,
Zili ötdü avazında, Rübabə.

Vətən qızı, ruhun könlün mehmanı,
İsmarladın haqq səsinə sən canı,
Nəğməni coşan damarımın al qanı,
Şərqi ulu səs anası, Rübabə,
Muğamatın haqq sonası, Rübabə.

Şirin Xanım, elin sözü yaqutdu,
Füzuliylə Rübabəni bir tutdu,

Ruhun cənnət, cismin qəbrə tabutdu,
Yaşayarsan min illərdə, Rübabə,
Adın gəzər bu ellərdə, Rübabə.
13.09.1992

ÖZÜMÜ AXTARIRAM

Ömür əlimdə darı,
Günlərimi arıram,
Bala gül yığan arı...
Özümü axtarıram.

Ötən günlərə varıb,
Qəlbi zamana sarıb,
Qəmin sinəsin yarıb-
Özümü axtarıram.

Bəşərin damı uca,
Hər dama da bir baca,
Özümdən qaça-qaça-
Özümü axtarıram.

Həyat sobası isti,
Ömür bacası tüstü,
Alıbdı möhnət üstü,
Özümü axtarıram.

Ağıl cana təsəlli,
Can yiyəsinə bəlli,
Tutub vaxtdan minəlli-
Özümü axtarıram.

Diləklərim havada,
Ürəyimlə davada,
Dilim haqqa duada,
Özümü axtarıram.

Şadiman doğulandan,
Ələmlə yoğrulandan,
Can qəmdə boğulandan-
Özümü axtarıram...

Özümü axtarıram...
22.11.1998

MƏN İNSAN AXTARIRAM

Günü günorta çağı,
Tutub əldə çıraqı,
Küçələrdən keçirəm,
Hər gözdən qəm içirəm,
Aləmi seyr edirəm,
Yorulmadan gedirəm.
Ağında, qarasında,
Kütlənin sırasında,
Gözüm gəzir ac təki,
Könlümə əlac təki,
İzdihamı yarıram,
Mən insan axtarıram.

Hərənin öz dünyası,
Çoxu canından ası,
Kiminin cibi boşdu,
Kiminin qəlbi daşdı.
Biri lap göydə gəzir,
Addımı yeri əzir,
Neçə könlü məkirli,
Ürəyi, qəlbi kirli,
Ötür keçir yanımdan,
Haray qopur canımdan...

Yolun salır qanımdan.
Baxıram bu üzlərə,
O davalı gözlərə,
Ürəyimi qəm alır,
Gözüm gözlərdə qalır,
Min bir mənə arıram,
Mən insan axtarıram.

Əqidəsi puçları,
Sinəsində suçları,
Qovuram baxışımla,
Gözdən axan yaşımlla!
Deyirəm, İlahi, kaş
Ağılı, idrakı daş,
Keçməyə heç yanımdan,
Bu ilham ünvanımdan.
Gözüm gəzir üzləri,
Ürəklərin düzləri,
Yoxuşundan az imiş,
Adəm nə dayaz imiş?
İçində iblis yağı,
Çox əməli bayağı,
Ötür keçir yel kimi,
Şeytan onun hakimi.
Küçə qaynar adamlarla,
Bu şəhər dolu damla,
Harasa tələsən var,
Taleyindən küsən var.

Baxır yanır ürəyim,
İmdada yet, fələyim!
İnsanlar yaxınında,
Bu adəm axınında
Ürəklərin pası bol,
Kədəri bol, yası bol,
Dilində duası bol...
Könlə ümid sarıram,
Mən insan axtarıram,
Mən insan axtarıram.

5.02.2000 Gəmidə.

ARZULAR

Vuran ürəklərin qəlb məsləkdaşı,
İnsanı güldürür hər qədəm başı,
Baxmayır müdrikdir, ya da ki naşı,
Hər duyan ürəyə sirdaş arzular,
İnsan taleyinə qardaş arzular.

Bircə dəqiqədə könlü şad edən,
Qorxağın, namərdin bağrını didən,
Bir anda köməksiz qəlbi isidən,
Ömrün hər gününə mayak arzular,
Canlı kainata dayaq arzular.

Qoymaz ki, naümid heç bir nəfəri,
Qəlblərin ilk kəşfi, böyük səfəri,

Açılan sabahın yeni zəfəri,
İnsan taleyinin özü arzular,
Hər bir qələbənin gözü arzular.

O qurub yaradan nəcib əllərin,
Qəlblərə ruh verən tuti dillərin,
Yaş üstünə gələn saysız illərin,
Ürəyi, nəfəsi, canı arzular,
Vuran nəbzlərin qanı arzular.

Körpəyə, cavana, qocaya həmdəm,
Könüllərin dostu, arxası hər dəm,
Dərdli ürəklərdə qoymaz bircə qəm,
Dərmansız dərdlərə şəfa arzular,
Saf düzlük, etibar, vəfa arzular.

İlk anda, ilk sözə sadıq qalana,
O ilk məhəbbətdən doğan yalana,
Ürəyi ömürlük dərdə salana
Ən böyük məsləhət, dirək arzular,
Ürəyi xəstəyə ürək arzular.

İllərlə yataqda xəstə olana,
Varlığı qüdsəylə, dərdlə dolana,
Sevincə, şadlıqla şərik hər ana,
Ən ülvü, ən yeni həyat arzular,
Tükənməz xoşbəxtlik, büsat arzular.

Altun əməllərin qəlbə ələdir,
Sayəndə ürəklər eşqə bələdir,
Əlindən qüssələr çöldə dilədir,
Daim gülümsədir bəniz arzular,
Coşğun, təlatümlü dəniz arzular.

Ürəkdə qələbən sonsuz bəslənir,
Ölməz sinfonyadır nəşən səslənir,
Duyğular üstünə duyğular enir,
Parlaq müjdələri pak iz arzular,
Şadlıqla, sevincə əkiz arzular.

Sənin böyüklüyün dəniz qədərdir,
Bəzən sonu şadlıq, bəzən kədərdir,
Bəzən müqəddəsdir, bəzən hədərdir,
Ay sirli, söhbətli, sözlü arzular,
Ay odlu, alovlu, közlü arzular.

Həqiqət, xəyanət olmuş ocağın,
Gah düzlük, gah pislilik sənin bucağın.
Ya ölüm, ya həyat sirli qucağın...
Tarixə şan-şöhrət, şərəf arzular,
Ay pak vicdanlara əşrəf arzular.

Bəzən tikir ellər, obalar salır,
Bəzən də zamanı geriyyə salır,
Bəzən nota dönüb şadlıqlar çalır,
Gah qəmli, qüssəli ağlar arzular,

Gah çılğın gurlayar, çağlar arzular.

O əqil, düşüncə yolun dananda,
Büdrəyib özünü şərə yananda,
Gözüylə, arayıb, kömək ananda,
Hamıya dar gündə təbib arzular,
Tənha könüllərə həbib arzular.

Fəqət, insan adlı bir cəmiyyətin,
Daim ömür edən bəşəriyyətin,
Ürəklərə keçən əbədiyyətin,
Susmaz nəğməsidir bil ki, arzular,
Bunu deyə bilmir dil ki, arzular.

Torpaq üstə gəzən canlı xilqətin,
Sel kimi gurlayan pak həqiqətin,
Min illər çağlayan qalibiyyətin,
Duyğusu, amalı, özü arzular,
Aqil şüurların sözü, arzular.

Çılğın düşüncələr sirlər ümmanı,
Şirin xəyalların rəya dumanı,
Sanki quş qanadlı əsrin zamanı,
Əzəl ixtiyarı, kamı arzular,
Ey könül ləzəti, tamı arzular.

İnan tükənməyən bir ülviyyətin,
Ən ali, ən sonsuz səmimiyyətin,

Hər şeylə ölçülən saf kəmiyyətin,
Dövləti arzular, varı arzular,
Duyan ürəklərin yarı arzular.

Gah qəzəbə, gah da bir kinə dönür,
Ya od-atəş olur, ya da ki, sönür,
Hərdən namərdliklə, mərdliklə dinir,
Bəzən əyriliyi quran arzular,
Lapdan xəzri, tufan, boran arzular...

Birdən keşməkeşli necə gedişi?
Qəlbə hakim olan şərdir hər işi,
Gahdan acı olur şirin gülüşü,
Bəzən etibarsız olur arzular.
Niyyə barlı, barsız solur arzular?

Neylim kainata fitnən yamandır,
Gah aydın, gah çiskin, gah da dumandır,
Sirlə əməlləri oxsuz kamandır,
Çəkir kainata keşik arzular...
Ay bütün cahana beşik arzular.

Haqsızlıq görəndə dərddən boğulan,
Düzlük beşiyində ey pak doğulan,
Ehtiras odunda hərdən yuğrulan,
Dəyənet, əzəmət seli arzular,
Cəsəret, mətanət eli arzular.

Hərdən şirin, şəkər, hərdənsə acı,
Aqıl şan-şöhrətin başların tacı,
Şücaət, şəfaqət əqlin turacı,
Könlü bülbül tək açan arzular,
Qartal tək zirvəyə qaçan arzular.

Beyinin, şüurun, zehnin aynası,
Azad duyğuların nazlı sonası,
Əzəl insanlığın dahi anası,
Hərdən mərhəmətə dönən arzular,
Sonu çatan şam tək sönən arzular.

Bu günün, sabahın təmiz əməli,
Yaşamaq eşqiylə yaradan əli,
Xoşbəxt gələcəyin azad təməli,
Milyon köüllərə səda arzular,
Məğrur xoşbəxtliyə ada arzular.

İnsan, kainata şaqraq gəlişin,
Dodaq təbəssümün, incə gülüşün,
Bu fani dünyada hey yüksəlişin,
O çağlar könlünə həyan arzular,
O sərban ömürə əyan arzular.

21.03.1978 /Yasamal/

TƏNHƏ QADIN

Sənin bir halına yananın yoxmu?
Ömrünü, gününü ananın yoxmu?

Bu fəna bəxtini qananın yoxmu?
Alnına talesiz yazılıb adın,
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Səndən İlahi də çeviribmi üz?
Olurmu fələyin yolları heç düz?
Bu acı mələlin gəl bağrını üz
Göyün nəfəsini kəsib fəryadın,
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Niyə bu dynyaya gəlmisən nalan?
Ömür ötür keçir büsbütün talan,
Könlün qan ağlayır, gülüşün yalan...
Duya bildinmi heç həyatın dadın?
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Sənin addımına hey göz qoyarlar,
Qəlbinə dəyərlər, könlü oyarlar,
O qara bəxtini nə vaxt duyarlar?
Yetməyir heç kəsə niyə imdadın?
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Axır göz yaşları niyə içinə?
Ömrün bu tək evdə necə keçinə?
Qəlb cavab axtarır niyə, neyçinə?
Qapını açır mı yaxının, yadın?
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Gecələr sinəndən ahın yüksələr,
Evin divarları üstünə gələr,
Ürəyin hər səsə, hər ünə mələr!
Soyuq bir təsəllin varsa övladın...
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Qorxarsan işığı keçirəsən bir,
Eşqin, sevgin, hissin gecənə qəsir,
Xəyalın çin olmaz vüsala əsir,
Bayquşlar bəzəyər yurdun bərbadın,
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Sənə hansı qara ləkə yaxılmaz?
Üzünə bir təmiz eşqlə baxılmaz,
Bəxtin bağlı yolu niyə yıxılmaz?
Boğar göz yaşların göyün gurşadın,
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Köçüb yar-yoldaşın xəyalınamı?
Əllərin yetməyir vüsəlinamı?
Bir yanan tapılıb de halınamı?
Qapında nə işi eviabadın?
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Fələk taleyinə niyə qəm yazıb?
Bəxtinmi gecikib, yollarmı azıb?
Acı dərdlərinə bir məzar qazıb
Dadasan dünyanın şadlığın, şadın,

Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

Şadiman gözündə görür qəm izi,
Ömrün tufanında solan bənizi,
Ayıq ol! Batırrar həyat dənizi...
Yetənə yanmasın qoy könül odun,
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.
Ay gözükölgəli, ay tənha qadın.

14.08.2001.

İKİ DAMLA YAŞ

Gözümdən iki damla yaş
Axdı ağ vərəq üstə.
Ağ vərəq də könlüm tək oldu xəstə.
Ölən anlarımı yudu, tabutladı,
Ümidlərimi qatladı.
İki damla yaş...
Canıma dedi sirdaş,
Məni tənhalığa apardı,
İçimdə tufan qopardı.
Canıma sirdaş olana bax,
Gözümdə yaş olana bax.

17.03.2001.

İLHAM PƏRİSİ

Ah, ilham pərisi, bu zülmət gecə,
Könlümün evinə gəlmisən necə?
Hissim, həyacanım yenə əlində,

İncəlik, lətiflik tuti dilində,
Dadlı duyğuların qəlbimi bəzər,
Ruhumun bağında mələyə bənzər.
Büküb ürəyimi o atəşinə,
Dönmüsən bəxtimin sən günəşinə.

Ah, ilham pərisi, bu gecə yarı,
Gətirdin könlümə əhdi-ilqarı,
Bağında açılan çiçəklərinlə,
Bağrımı odlayan diləklərinlə,
Sarmısan canımı sevgili yar tək,
Qoynu ətir qoxan nurlu bahar tək.
Ürək süfrəsinə sevda düzürsən,
Könül qədəhinə duyğu süzürsən.

Ah, ilham pərisi, təndə can varkən,
Bu vəfalı dünyam könlümə yarkən,
Gəl oynat qəlbimin duyğularını,
Unudaq cahanın qayğılarını.
Coşqun buludlar tək dolub-boşalaq,
Bu qara zülməti edək daş-qalaq,
Uçaq asimana mələklər sayaq,
Yuxulasın kainat biz isə oyaq!..

Ah, ilham pərisi, hardan qaçmısan?
Könlümün qapısını necə açmısan?
Mən ki, qol-boyundum yuxularımla,
Qəlbi əsir edən qorxularımla.

İzin ver, bağıma basım qoy səni,
Yenə təlatümə gətirdin məni.
Çıxaq duyğuların seyrangahına,
Dönək hər sətirin yanan ahına!

Ah, ilham pərisi, bu könül odam,
Sənsiz mən də orda qəribəm, yadam.
Sənin atəşinə yanar ocağım,
Duyğuyla sevgilə dolu qucağım,
Səni uca Tanrım göndərib mənə.
Könlümün qapısın göstərib sənə,
Eşqin ürəyimin içində bitər,
Səninçin ölürem mən səndən betər.

Ah, ilham pərisi, bu gecə vaxtı,
Qurmusan evimin ağzında taxtı,
Qapımı ahəstə elə açırsan,
Qaranlıq içində işıq saçırsan.
Doğub göylərində həyat günəşi,
Düşüb ayağına zülmətin nəşi,
Bütün vücudumu almısan ələ,
Tutmuşam səninlə yenə əl-ələ.

Ah, ilham pərisi, könlümü qopar,
Məni də özünlə dünyadan apar,
Birgə qanad açım, uçum səninlə,
Ey incə mələyim, gəl məni dinlə,
Ağrıyan könlümə bir yuva ara,

Qoyum ürəyimi əbədi ora!...
Rahatlıq tapmadım mənki bir dəm də,
Gəzdirə bilmirəm onu sinəmdə.

Ah, ilham pərisi, baxışın incə,
Ötməsin axşamın anları becə.
Dönək gecəmizin tərənəsinə,
Bir şirinlik qataq incə səsine.
Darayaq zülmətin qara telini,
Qucaq nurlu ayın incə belini.
Ürəyi oynasın ötən anın da,
Qoy həyat qaynasın donan qanında!

Ah, ilham pərisi, gəlişin təzə,
Bəzə ürəyimi, əl-alvan bəzə.
Gedək mehman olaq vüsal bağına,
Qalxaq duyğuların ucalığına.
Silək gözlərimdən niskili, qəmi,
Şadlığa bələnsin könül aləmi.
Yetir Şadımının qəlbini dada,
Bundan da gözəl şey nədir dünyada?!..

26.09.1999

TİTRƏYƏN ŞAM

Başımın üstündə dağ tək ağır dam,
Masamın üstündə tənha qızılgül və titrək şam.

Qapqara çadraya bürünmüş məsum axşam.
Könlüm yaz buludu tək dopdolu,
Enişli, yoxuşlu bu tale yolu.
Titrəyir içimdə niskillərim,
Açılmayan müşküllərim.

Könlüm sevda zindanında məhbus tək,
Acılar üstümə qəm tökür ətək-ətək,
Sıxılıram gecənin tənhalığından,
Bir ilə dönür an,
Qəlbim atəşlərdən büryan,
Nə əhvalımı soran var,
Nə könlümü aran var,
Nə də halıma qalan,
Ürək büsbütün talan,
İşığı keçmiş şam da ömrü başa yetirmiş,
Qəmli həyat dastanını bitirmiş,
Mənsə həyatla çarpışmada,
İlhamla pıçillaşmada.
Bu da könlümə Tanrıdan paydır,
Tufanı bitməz bəxtimə vaydır!
Hey döyəcləyir məni acı küləklərlə,
Yağmuru usanmaz fələklərlə.
Allahımdan aman diləməz,
Sabahıma duman diləməz,
Titrəyən göz yaşlarımla qol-boyun,
Bitib-tükənmez bu oyun.

Mürəkkəbi qurumuş qələmimi,
İsladıram göz yaşımıla,
Tələşdayam ağırlı başımla,
Rüzgarı susmuş könlüm gərgin,
Qəmlərdən usanmış həyatım didərgin.
Sabahımın ümidləri yollarda veyil,
Ömrüm ki, bu qovğalardan qurtaran deyil.
Kəsib qapımın ağzını axşam,
Masamın üstündə işığı keçmiş şam...

6.11.1994

QƏRİBƏM

Bu adamla dolu dünya mənə yad,
Çəkir ürəyimin fəqanları dad,
Bu xərəbə könlüm olmadı abad,
Səadət barımı iblislər dərib,
Allah, bu dünyada qəribəm, qərib.

Gözümdə yaşlarım şimşək tək çaxır,
Fələyin qəm seli üstümdən axır,
Heç acı dərdlərə olmadı axır.
Könlümü neçə yol qəm yuyub sərib,
Allah, bu dünyada qəribəm, qərib.

Bəşər ram olubdu pis niyyətlərə,
Boğazdan yuxarı ibadətlərə!
Ürək uyuşmayır yad sifətlərə,

Zülümlər bəxtimin qolların gərib,
Allah, bu dünyada qəribəm, qərib.

Fələk kədərimlə giribdi bəhsə,
Tutub ürəyimi salıb qəfəsə,
Mənə dərd verməkçin düşüb həvəsə,
Yığıb əzabları qəlbə göndərib,
Allah, bu dünyada qəribəm, qərib.

Canım ağılımdan olubdu ası,
O da ürəyimə qurubdu yası,
Taleyin əlində qəm dolu tası,
Könlümə cahanın ahın əndərib,
Allah, bu dünyada qəribəm, qərib.

Ağlar ürəyimin ahı gileyə,
Dönüb mənim tək bir qəmli neyə.
Şadiman, bilmirəm, bu fələk niyə,
Viranə bəxtimi yoldan döndərib?
Allah, bu dünyada qəribəm, qərib.

3.02.2000. Pirallahi

QURUMAYIR NƏM

Mənim əzablarım içimdə gəzir,
O sərt addımlarla könlümü əzir.
Qəlbimdən başlayır dünyanın qəmi,
dərdə batırmışam bütün aləmi.

Mənimlə doğulub yəqin ki, bu qəm,
Odur ki, gözümdən qurumayır nəm.
Dəniz ürəyimdə qopub fırtına,
Keçib dalğaların yeddi qatına.
Ağlar sinəmdəki bütün duyğular,
Umar bu narahat qəlbədən sayğılar,
Hər şeyin ağrısın çəkir ürəyim,
Bilmirəm onunla, Allah, neyləyim?
Necə narahatdı mənim tək hər dəm,
Odur ki, gözümdən qurumayır nəm?!...

19.02.2000. Gəmidə

BAXA BİLMİRƏM

Mən ürəyimdə tufan dünyanın haqq səsiyəm,
Bütün Yer kürəsinin yanıqlı naləsiyəm,
Taleyimin əlində həyat piyaləsiyəm,
Düşüb bir gün torpağa parça-parça olacam,
Cahanın bağırında fəryad tək qalacam.

Yenə də duyğularım köpürür sellər tək,
Könlüm elə ağlayır yanıqlı dillər tək,
Sinə içində atəş bozarıb küllər tək,
Ayrıla bilmirəm heç bu sevda yuxusundan,
daha sevə bilmirəm həsrətin qorxusundan...

Məndə atəşi boldu gur yanan ocaqların,
Bağrımda laylası var ötüb keçən çağların,

Divanəsi olmuşam bu ürəyim ağların!
Xəyallarım öcəşir sevda dənizlərində,
Anlarım itir-batır həyatın izlərində.

Kainatın köksündə qovruluram kürrə tək,
Vurnuxuram deryada yolun azmış bərə tək,
Göyün bağrından qopub düşdüm yerə zərrə tək,
Odur ki, çırpınıram Göylə Yer arasında,
Göydə ulduzum parlar ulduzlar sırasında...

Mən boş yerə qələmi könlə əsir etmədim,
İlhamın qapısına qəlb coşmasa getmədim,
Doğulub haqq aradım, əfsus haqqa yetmədim,
Duyğularım qartal tək qayanı yuva edər,
Dil könlümün eşqinə Allaha dua edər.

Bir həqiqət quşuyam həyatın bağçasında,
Diləklərim şan-şandır bu könül boğçasında,
Qopub ürəyim təndən qalıb can taxçasında,
Min illik bir palıdam tufanlara dözürəm,
Deryaların dibində bir qəvvasam üzürəm.

Siz məni aramayın adamların içində,
Hiylə, fitnə, qəm dolu bu damların içində,
Min cürə ləzzət alan bu kamların içində,
Bir gecəlik işığı bu şamların içində
Titrədir vücudumu ürəyimin nərəsi,
Qəlbi özüylə bahəm fırladır Yer kürrəsi.

Dolub bağrım içinə Yerin, Göyün atəşi,
Sinəmin alovları ram eyləyir Günəşi,
Tapmayır məzarını heç fəraqımın nəşi,
Boğulubdu zülmər zamanın göz yaşında!
Cahanın acıları ürəyimin başında.

Şadiman ki, dünyadan elə-belə keçmədi,
Duyğu çeşmələrindən boş yerə su içmədi,
Bu ilham da səbəbsiz ürəyimi seçmədi,
İlahinin hökmündən çıxma bilmirəm neylim?
Bu dünyaya hamı tək baxa bilmirəm neylim?

13.11.2001

DƏLİ ÜRƏK

Tutub varlığını qəmə çuğluyan,
Ey sevincdən gülən, dərddən ağlayan,
Alovla, atəşlə könül dağlayan,
Qəlbi incilərlə sərraf bağlayan,
Qaynar bulaqlar tək coşan, çağlayan,
İnci dəryasından çələng bağlayan,
Gah şimşək, fırtına, gah da ki, külək,
Coşqun təbiətli, ey dəli ürək.

Bu sakit qəlbimi sözlə oxlayan,
Çılğın xəyalları yoldan saxlayan,
Hər kiçik kəlməni günlə yoxlayan,
Haqsızlıq görəndə dözmüb laxlayan,

İlham otağında sözlə yuxlayan,
Şeir gülzarından güllər qoxlayan,
Gah şimşək, fırtına, gah da ki, külək,
Coşqun təbiətli, ey dəli ürək.

Xəyal körfəzində üzgüçü olur,
Bahar tək açılır, payız tək solur,
Ümid girdabından təsəlli alır,
Məni söz pərimin çölünə salır,
Əngin səmələr tək xəyala dalır,
Eşqi kaman olur şadlıqlar çalır,
Gah şimşək, fırtına, gah da ki, külək,
Coşqun təbiətli, ey dəli ürək.

Bu odlu torpaqda odlara dönür,
Qartal asimanın köksünə enir,
Yalçın qayaların başına sinir,
Röyalar uçanda quş tək diksnir,
Qaynar təbiətə susmayır, dinir,
Arzusu daşanda xəyalı sönür,
Gah şimşək, fırtına, gah da ki, külək,
Coşqun təbiətli, ey dəli ürək.

Alov dilləri tək şölələr çəkər,
Könül bulağında sona tək səkər,
İlhamın barını ortaya tökər,
Duyğu bağçasında gövhərlər əkər,
Kədərini evini şadlıqla sökər,

Sevincdən bir qəsir, bir saray tikər,
Gah şimşək, fırtına, gah da ki, külək,
Coşqun təbiətli, ey dəli ürək.

Gur şələlələr tək zirvədən içər,
Hər acı söz-sovu qəzəblə biçər,
Şadlığın evini pak mənzil seçər,
Enişdən, yoxuşdan əzimlə keçər,
O söz boğçasının ağzını açar,
Gah şimşək, fırtına, gah da ki, külək,
Coşqun təbiətli, ey dəli ürək.

4 aprel 1972. Siyəzən

DOLAN VAXTI

Könül göyün bulud alar,
Şimşək ora yolun salar,
Ümidlərim tənha qalar,
Bürüyər çən, duman baxtı,
Ürəyimin dolan vaxtı.

Diləklərim çaxıb keçər,
Bağrım başın yaxıb keçər,
Bəxt ulduzum axıb keçər,
Kədər qəlbə qurar taxtı,
Ürəyimin dolan vaxtı.

Kül altında közü neynim?
Qəlb içində sözü neynim?

Çapdı göyə, yerə beynim,
Min bir xəyal qəlbdən axdı,
Ürəyimin dolan vaxtı.

Gözdə yaşı dərya yudu,
Çeşmələrin köksün oydu,
Duyğuları başsız qoydu,
Şimşəklər tək könlüm çaxdı,
Ürəyimin dolan vaxtı.

Bu sinəmdə söz göyərdi,
Kül altında köz göyərdi,
Misralar göz-göz göyərdi,
Vərəqlərim uddu vaxtı,
Ürəyimin dolan vaxtı.

Şadimana həyat odu,
Bir Günəşdi sönməz odu,
Nalə çəkən könül udu,
Bu sinəmin için yaxdı,
Ürəyimin dolan vaxtı.

6.02.2001

GÖZDƏ YAŞIM GİRYAN OLAR

Gözdə yaşım giryan olar,
Harayıma kimsə gəlməz.
Ürək yanar büryan olar,
Bu kar dünya səsə gəlməz.

Bezar olar tən canımdan,

Həzar edər dövranımdan,
Nələ qalxar hər anımdan,
Duman canda sisə gəlməz.

Ağlayaram için-için,
Kədər didər könlün için,
Ah, İlahi, bilməm neçin?
Can bədəndən küsə, gəlməz.

Haray salar dil ağızda,
Fəryad edər söz kağızda,
Dinməz dünya birağız da,
Başda tufan əsə, gəlməz.

Öz fəqanım məni boğar,
Gözlərimdən leysan yağar,
Qəmim dərdəndən hicran doğar,
Nəfəsimi kəsə, gəlməz.

Ürəyimə qəm ələner,
Donmuş dərdim istiləner,
Könlüm yanar, tüstüləner,
Boğar canı hisə, gəlməz.

Uzandıqca ömür yolu,
Qandallayar əli, qolu,
Namərdlərlə dünya dolu,
Ölüm də heç pisə gəlməz.

Ey Şadiman, söylə bilim?
Niyə fəryad edir dilim?
Ürək itər ilim-ilim,
Haraylarım nəsə gəlməz?

6. X. 2002

QƏRİB BİR TALEYİM VAR

Ürəyimə qəm oxuyan susub durmaz neyim var,
Nə yazıq ki, bu dünyada qərib bir taleyim var.

Həsrət çəkir ağırlarım bu sinəmin ahına,
Əllərim haqq dərğahında duaçı Allahına,
Zülmətlərim qol götürüb oynayır sabahına,
Batıb qalıb ələmlərim etdiyi günahına,
İlhamımın qədəhindən süzülən can meyim var,
Nə yazıq ki, bu dünyada qərib bir taleyim var.

Gözlərimin şəbnəmləri isladır gecələri,
Bağırımdan min bir sual qəhr edir necələri?
Qəlbin dəli duyğuları diləyin incələri,
Boğur məni idrakımın o pələng pəncələri,
Nə yaxşı ki, ağırlara dözən könül neyim var,
Nə yazıq ki, bu dünyada qərib bir taleyim var.

Əzabların dəryasında boğulur saatlarım,
Misra-misra, qətrə-qətrə doğulur qəm çatlarım,
Bağırımdan şırımlanır dərman tapmaz çatlarım,
Neçə dəfə peyda olur, boğulur həyatlarım,
Ağırlardan nəşələnməmiş ürək adlı keyim var,
Nə yazıq ki, bu dünyada qərib bir taleyim var.

Sübhün gözü açıldan sübhə qapı oluram,
Köz bağlamış qəlb yarama cərrah sapı oluram,
Zamanımın at oynadan tarpatapı oluram,
Ürək ovan arzulara qalaqapı oluram,
İç yuvamdan qopub düşən misra adlı neyim var,
Nə yazıq ki, bu dünyada qərib bir taleyim var.

Kökleyirəm rübabımı inləyir ah-zar üstə,
Varlığıma niskil yağır dil anlamaz xar üstə,
Ürəyimin baharları çiçəkləyir qar üstə,
Təbim zirvələr dolaşır bağçasına bar üstə,
Həyatın dolaylarında yaşamağa səyim var,
Nə yazıq ki, bu dünyada qərib bir taleyim var.

Qələmimi can göynədir, kağız donur əlimdə,
Kəlmə-kəlmə diləklərim üsyan edir dilimdə,
Alışırım ocağımda köz oynayır külümdə,
Fələyin mizrabı çalır mənim könül telimdə,
Yaman baxan baxışlara şahənə gileyim var...
Nə yazıq ki, bu dünyada qərib bir taleyim var.

Ey Şadiman, nədir belə sinə yırtan zülümlər?
Dərd götürər xəncərini bağrını nə dilimlər?
Ağımdan qopub düşər can göynədən bilimlər,
Saatlarım sevdalanar hissım, duyğum elimlər,
Ürəyimə qəm oxuyan susub-durmaz neyim var,
Nə yazıq ki, bu dünyada qərib bir taleyim var.
3. 05. 2003

NİYƏ ŞAİR DOĞDUN MƏNİ, AY ANA?

Niyə şair doğdun məni, ay ana?
Niyə hamı təki olmadım mən də?
Girir bu ürəyim gündə min dona,
Batır duyğularım dumanda, çəndə.

Alışan könlümə sazaq gəzirəm,
Onun yanğuların soyutmaq üçün.
Mən özüm özümdən uzaq gəzirəm,
Bu dəli ilhamı ovutmaq üçün!

Niyə şair doğdun məni, ay ana?
Heç yerdə özümə məkan tapmıram.
Canım oda salıb tənə, ay ana,
Oddan qurtulmağa imkan tapmıram.

Hamının qəm yükü sinəmdə yatır,
Bu ağır dərdlərə dözə bilmirəm.
Fəryadım içimdə boğulur, batır,
Könlü qəm əlindən üzə bilmirəm.

Niyə şair doğdun məni, ay ana?
Qəlbə divan tutur soyuq baxışlar.
Mən göllər pərisi, didərgin sona,
Dondurur sinəmi payızlar, qışlar.

Hamıdan soyuqluq, ögeylik gördüm,
Heç yerdə özümü tapa bilmədim.
Hey tale atımı sağ-sola sürdüm,
Yolum yoxuş oldu qopa bilmədim.

Niyə şair doğdun məni, ay ana?
Bu ağrı-acını çəkə bilmirəm.
Vallah, həyatımdan doymuşam cana,
Sinəmdən məlalı tökə bilmirəm.

Məni də ilhamsız doğaydın sən də,
Dünyaya hamı tək baxa biləydim.
Təbimi beşikdə boğaydın sən də,
Hamı tək ağ günə çıxı biləydim.

Aləmin qəm yükün çəkən könlümü,
Qəmlərin əlindən ala bilmədim.
Bütün kainatda səkən könlümü...
Tutub ürəyimə sala bilmədim!

Niyə şair doğdun məni, ay ana?
Doğulduğum günüm yalan olaydı.
Solaydı ömrümün dəni, ay ana?
Şadiman büsbütün talan olaydı.
6. 03. 2003

BİR İNSAFA GƏL BARI

Nədir belə qəm içində üzürsən?
Dalğın-dalğın məni gəndən süzürsən,
Ürəyimi ayrılıqla üzürsən,
Qəlb içinə iztirablar düzürsən,
Ar bilməzin nə namusu, nə arı?
Aman baxtım, bir insafa gəl barı.

Dünya əzab, suyu zəhər, içi boş,
Fələk kefli, qədəh dolu, nə sərxoş?
Ömür atın vaxt atına tez gəl qoş,
Sarayımdan uçulubdu eşq barı,
Aman baxtım, bir insafa gəl barı.

Kimse səni öyüb könlə heç salmaz,
İncəyəndə küskün qəlbi eşq almaz,
Hamı tək dünyaya sənə də qalmaz,
Bağırırsan dərd içində, gün yarı,
Aman baxtım, bir insafa gəl barı.

Saatlarım əldən düşdü töküldü,
Ürəyimə qaranlıqlar çöküldü,
Qəlb sarayım dərd əlindən söküldü,
Üzdü könlü bu dünyanın ah-zarı,
Aman baxtım, bir insafa gəl bari.

Haraylarım bağırım da boğular,
Dağ tək şişib, bu sinəmə dağılar,
Ürəyimdən qopar ahla ağılar,
Rəbb əlində zalım bəşər bir darı,
Aman baxtım, bir insafa gəl bari.

Şadımanı kimsə duymaz, anlamaz,
Bir kimsəni fələk mən tək danlamaz,
Mənim kimi dərd heç kəsi yanlamaz,
Ömür keçir, mənzil qısa, yol yarı,
Aman baxtım, bir insafa gəl bari.

17. X1. 2002

YENƏ KÖNLÜM TƏBLƏ CÖVLAN ELƏYİR

Yenə könlüm təblə cövlan eləyir,
Sinəmdə ah ilə dövran eləyir,
Nəşəmi qəlbimə bir an eləyir,
Girir bağrın için al qan eləyir,
Tapıbdı hər bəla dünyada məni,
Gör necə atıbdı fəryadə məni?

Yanıram cövr ilə atəş oduna,
Necə ki, yandı göy günəş oduna,
Ürəyim etmədə hey qəş oduna,
Olubdu vücudum küləş oduna,
Sandı zatən niyə o sadə məni?
Gör necə atıbdı fəryadə məni?

Yenə könlüm elə həsrətdə gəzir,
Alıb ilhamımı vüsətdə gəzir,
Qoymağa ruhumu heyrətdə gəzir,
Səmanı seyr ilə sürətdə gəzir,
Haxlayıbdı elə bil qadə məni,

Gör necə atıbdı fəryadə məni?

Döndərir könlü gülüstanə elə,
Ya da ki, tarlaya, bostanə elə,
Çevirir sözümlü dastanə elə,
Ürəyi qoydu zimistanə elə,
Salmadı eşq ilə heç yadə məni,
Gör necə atıbdı fəryadə məni?

Dolaşır könlümü ah, başa vurur,
Qoparır şivəni göz - qaşa vurur,
Bəbəyi coşdurur hey yaşa vurur,
Özünü dəlidi, dağ-daşa vurur,
Bənzədir yağı kimi yadə məni,
Gör necə atıbdı fəryadə məni?

Can atır sitəmi çala qanadı,
Könlümün göyünü ala qanadı,
Köçünü zirvədə sala qanadı,
Olubdu bağrıma qala qanadı,
Səsləyir hay ilə imdada məni,
Gör necə atıbdı fəryadə məni?

Elə çəkir canı bu qəmə tərəf,
Baş vurur o sirlə aləmə tərəf,
Düşürür gözümlü hey nəmə tərəf,
Gəlməyir heç cürə xoş dəmə tərəf,
Qoyubdu ahimə amadə məni,
Gör necə atıbdı fəryadə məni?

Yenə könlün təbi uçur haraya?
Yetməyir mən dili - zarə haraya,
Gəlməyir sinəmə çarə araya,
Ülfəti varmı söylə can saraya?
Buraxıb zülmünə azadə məni,
Gör necə atıbdı fəryadə məni?

Qəmləri hər anda min bar elədi,
Ürəyim zülmünə qubar elədi,
Dərdimi eşq ilə nubar elədi,
Könlümü ahlara anbar elədi,

Gəzdirir hər gecə rüyada məni,
Gör necə atıbdı fəryadə məni?

Şadımının nə görür çəkdiyini?
Bağrını başına qəm əkdiyini,
Gözünün yaşını hey tökdüyünü,
İlhamın önününə diz çökdüyünü,
Eləyib ağrıya bəyzadə məni,
Gör necə atıbdı fəryadə məni?

17. X11. 2002

ÇƏKİL GET, QARA BULUD

Çəkil get, qara bulud, qəlbə divan eləmə,
Al sabahın sinəsin qəmə ünvan eləmə.

Duyğularım gah göydə, gah yerdə avazlanır,
Ürəyimdə dünyanın min bir dərdi yazlanır,
Kədər mənə erk edir, bu sinəmdə nazlanır,
Ruhun zəngülesinə təbim yenə sazlanır,
Beyitlərin içində misralar pərvazlanır...
Çəkil get, qara bulud, könlü xarab eləmə,
Mənim fəryadlarıma iblis tək tab eləmə.

Yenə açdın köksünü, bağrımdan nə ah gəlir?!
Sübhün könlündən qopub yurduma sabah gəlir,
Hər sabahın içində səvab və günah gəlir...
Həm yerdə, həm göylərdə ucada Allah gəlir!...
Çəkil get, qara bulud, ərşi aha bürümə,
O mələk küləkləri, gəl arxanca sürümə.

Bu payız səhərində tök ətəyindən daşı,
Təb məni havalayıb, dolub könlümün başı,
Yerdə, göydə tapmıram ruhuma can sirdaşı!
Elə bilmə fələyin felinə oldum naşı,
Çəkil get, qara bulud, gurşadını ələmə,
Fəqanımlı isladıb göz yaşımına bələmə.

Ağlayan duyğulara yer tapmıram gizləyim,
Başına sığal çəkim, elə hey əzizləyim,
Götür üzdən çadranı ilhamla dənizləyim,

Ürəyimi qüssədə, kədərdən təmizləyim,
Çəkil get, qara bulud, sübhümüz xar olmasın,
Təlatümlü varlığım ağrıya yar olmasın.

Küləklərin Xəzərin tellərin daraqlayar,
Duyğularım təbimin kitabın varaqlayar,
Sən gələndə asiman tufanı yaraqlayar,
Bu divanə ürəyim bir sevda soraqlayar...
Çəkil get, qara bulud, qəmimə əl eləmə,
Könül qapısının açıb həsrətə gəl, eləmə.

Şadimanın ağrısı yeri-göyü tutmayır,
Sinəmdən qopan nalə səmalara çatmayır,
Arzularım bir hovur qəlb içində yatmayır,
İntəhasız kədərin sədaları batmayır,
Çəkil get, qara bulud, dünya içi zülümdü,
Ah olan içərimdi, sənə baxan çölümdü!...

15. X1.2003

İBLİSDƏN OLAN

İblisdən olan,
İblisə qalan,
Ey nifaq salan,
Zənində talan,
Dünyaya yalan,
Eyləmə zəhmət,
Şərə nə rəhmət?

Rəbbi unudan,
Haramı dadan,
Dadılda udan,
Özünə qadan,
Qazandın lənət,
Şərə nə rəhmət?

Cahana xata,
Xislətin bata,
Nəfsin kaş yata,
Dərddi həyata,
Cəhdinə əta,

Sanma ki, qismət,
Şərə nə rəhmət?

Min bir günahın,
Suçdu sabahın,
Pul qibləgahın,
Qopacaq ahın,
Hanı Allahın?
Yox namus-ismət,
Şərə nə rəhmət?

Zənn et əbədi,
Yap min məbədi,
Haram – dəbədi,
Halal – təbədi,
Bəs bəşər nədi?
Bilməyir həddi,
Rəbbə təbədi
Hər can əmanət,
Şərə nə rəhmət?

Rəbb qoyan qayda,
Əməl dünyada,
Sənə nə fayda?
Sən ki, nə hayda?-
Varını sayda,
Ömürün zayda,
Taparsan vayda,
Cəhənnəm nemət,
Şərə nə rəhmət?

Sən kefi elə,
Ver ömrü yelə,
Haram sal ələ,
Var fürsət hələ,
Şəkər qat dilə,
Bu dünya cənnət,
Şərə nə rəhmət?

Gün gəlib yetər,
O ömrün ötər,

Bir xəbər-ətər,
Qalmaz, can itər,
Ölümün betər,
Qarşında bitər...
Eyləməz minnət,
Şərə nə rəhmət?

Bu Şadimanı,
Ey aləm tanı,
Şeytan hər yanı,
Töküllər qanı,
Alıllar canı!
Bu yer insanı-
İçə xəyanət,
Başı cinayət,
Rəbb, et inayət!...
Sənin ki, qüdrət,
Eyləmə hörmət,
Şərə nə rəhmət? !

25.06.2006

BÜTÜN ARZULARIM QALDI ÜRƏKDƏ...

Bütün arzularım qaldı ürəkdə...
Ağrıyan ruhuma can tapılmadı.
Diləklər asılı durdu dirəkdə,
Xilasa çırpındım an tapılmadı.

Ağlım ürəyimə fəryad eylədi,
Hər aha düşəndə min dad eylədi,
Yerlərə, göylərə imdad eylədi,
Dondu damarlarım, qan tapılmadı.

Hıçqırdı zamanın yoxuşunda baxt,
Qul oldu əmrinin hökümünə vaxt,
Mən bal arısı tək çırpındım hər vaxt,
Onun pətəyinə şan tapılmadı!...

19.09.2004

İLİN SON SAATLARI

İlin son saatları,
Ömrə don saatları,
Qırılır bir tel tək,
Uçub gedir yel tək.
Canı haqqa ucaldır,
Ömrümüzü qocaldır.
Zaman bizə əl edir,
Bizlə birgə yol gedir.
Ötüşür saatımız,
Çağlayır həyatımız.
Hər il keçmişə vida,
Ötən ilə əlvida.
Vaxtımızı səsleyir,
Bizi canda bəsləyir,
Doğulur hər anımız,
An zaman ünvanımız,
Onu saata düzür,
Hər ağrımıza dözür.

İlin son saatları,
Ömrə don saatları,
Dəqiqəylə öcəşir,
Sağlığını üçün əlləşir.
Bəxtinə hicran düşür,
Gedir köhnə ilimiz.
Vida deyir dilimiz-
Qaçıb gedən bu ilə,
Həsreti bilə-bilə,
Hər yeni il diləkdir,
Bəxtimizə ürəkdir.
Necə şiltaq mələkdir?
Əldən sürüşüb gedir,
Bir il də qoca edir.
Bu beşgünlük ömrü,
İlahinin əmiri.
Zaman uçuşur həyat var,

Ömür də insana yar...
Hər il ya insana son,
Hər il ya insana don.
Salır ömürü işə,
Dərin quyuya düşə...
İllər ömrə büsətdir,
İnsanlığa həyatdır.

İlin son saatları,
Ömrə don saatları.
Şirin həyəcanımız,
Nə müqəddəs anımız?
Əbədi uçur gedir,
Yeni ilə əl edir.
Təzə ili gətirir,
Öz ömrünü bitirir.
Belə Rəbb qoyan qayda-
Zaman nizam dünyada...

31. X11. 2002

QARA TELLƏRİNİ TÖKÜB ÇİYNİNƏ

Qara tellərini töküb çiyinə,
Alıbdı dünyanı əlinə gecə.
Geyinib qara bir atlas əyninə,
Ayı kəmər edib belinə gecə.

Parlaq ulduzları boyunbağıdır,
Qara buludları, sanki dağdır,
Yellərin sinəmdən qəmi dağdır,
Bir sərinlik axır elinə, gecə.

Odlu vüsallarla bağrın alışır,
Həsərlə, hicranla könlün barışır,
Toran mehlərinə sevgi qarışır...
Bir yaraşlıq verir telinə, gecə.

Çaylar həzin-həzin layları çalır,
Qaranlıq boynuna qolunu salır,
Şadiman bu axşam qadanı alır.
Qat tuti dilimi dilinə, gecə.

25.05.1987

NAZLI GƏLİŞİNƏ MƏN OLUM HEYRAN

Nazlı gəlişinə mən olum heyran,
Dərdini, bəlanı alımmı, bahar?
Bu dağlar gülüstan, bu düzlər seyran,
Qoynunda xəyala dalımmı, bahar?

İzin ver dolanım, çölü-çəmənini,
Gah lələ qoxlayım, gah yasəmənini,
Yenə təlatümə gətirdin mənini,
Ud olum bir «Cəngi» çalımmı, bahar?

Dəli leysanlarla yu üz-gözümü,
Yenidən axtarım tapım özümü,
Təkçə cəmalıma heyran sözümlü,
Boynuna çələng tək salımmı, bahar?

Eşqi, səadəti əlində gətir,
İtir bu dünyadan bədxahı, itir,
İnsan ağılında təmizlik bitir...
Bu dəli istəklə dolummu, bahar?

22.03.1987

MƏNƏ PAYIZLARI GƏTİRMƏ, ZAMAN

Saralıb tökülən yarpaqlar kədər,
Hər can qarşısında son qoyub Qədər,
Xəzanlı bağ-bağça bağırimi didər,
Alar könlüm evin yenə sis, duman,
Mənə payızları gətirmə, zaman.

Lələli çəmənələr düzlər solanda,
Yamyaşıl ağaclar dunsuz qalanda,
Fələk qara geyib yer-göy dolanda,
Doğar ürəyimdə kədər, ah, aman,
Mənə payızları gətirmə, zaman.

Göyün sinəsində qopanda nalə,
Ölür boynubükük bənövşə, lalə,
O sərxoş buludlar dolu piyalə,
Üzər yarpaqları budaqdan yaman,
Mənə payızları gətirmə, zaman.

Şimşəklər atlı tək çapıb keçəndə,
Xəzan bağça-bağın bağrın biçəndə,
Buludlar səmanın qanın içəndə,
Bənzər bir savaşa əldə ox-kaman,
Mənə payızları gətirmə zaman.

Xəzri zilə qalxar ağlar havalar,
gömgöy Xəzərin burnun ovalar,
Torpağın bağrından qopar dualar,
Göylərə əl açar, diləyər, aman,
Mənə payızları gətirmə, zaman.

Xəzəli yetişib Şadimanın da,
Qışın sazağı var donan qanında,
Dünyanın duyulur xəzan canında...
Udur yalquzaq tək yaxşını yaman,
Mənə payızları gətirmə, zaman.
Mənə payızları gətirmə, zaman.

17-18.09.1998

KİM DEYƏR HANSI YAXŞI?

Göyün min bir ulduzu,
Yerin öz dadı, duzu,
Ayın nuru, sal buzu,
Bu İlahi baxışı,
Kim deyər hansı yaxşı?

Adəmin öz nəsili,
Hər nəsilin əsili,
Ömrə düşən fəsili,
Yaz-yayı, payız-qışı,
Kim deyər hansı yaxşı?

Səmanın neçə rəngi,
Şimşəklərin ahəngi,
Dolanda çalar «Cəngi»,
Buludunun yağışı,
Kim deyər hansı yaxşı?

Torpağa nemət bəşər,
İçində xeyr, ya şər,
Yer altında yerləşər...
Canına bəla başı,
Kim deyər hansı yaxşı?

Göy yeri tarazlayar,
Can cisimdə nazlayar,
Əzrayıl da yazlayar,
Gələn-gedən də naşı,
Kim deyər hansı yaxşı?

İblis bəşər içində,
Gecə-gündüz biçində,
Ey Şadiman, hər dində-
Tanrının haqq baxışı,
Kim deyər hansı yaxşı?

24.03.1998

BİR PARÇA DAM, SƏMA,
HEYVA AĞACI

Könülümü titrədən ilhamım qasid,
Dilsiz şərqişləri ruhumun tacı.
Boylanır pəncərəm önündə məsud,
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

Atılır otağa günün işığı,
Titrəyən yarpaqlar yellər aşığı,

Dənizin içində qəlb yaraşığı,
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

Tufanlar əsdirər taxta evciyi
Qərib sular üstə qərib inciyi,
Saxlayar bəlkə də qorxmaz divciyi
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

Soyuq ürəyimə bir ilham verər,
Danışan yarpaqlar ruha kam verər,
Duyğulu könlümə dadı tam verər,
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

O ağ qağayılar hey dövrə vurar,
Dirəklər üstündə, fəqət toy qurar,
Tanrı ətəyindən yapışar durar
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

Hardansa sərçələr çaşıb gələrlər,
Titrək yarpaqları eşqə bələrlər,
Torpaq ağrısıyla, sanki ölərlər...
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

Xəzərim sevgili dənizdir mənə,
Ürkək mələklər tək təmizdir mənə,
Uca saraylardan əzizdir mənə,
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

Burda uzaqdayam mən qayğılardan,
Yalançı, minüzlü o sayğılardan,
Yaranıb sevgili pak duyğulardan-
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

Pəncərəm önündə hər yarpaq şənə,
Verər diləkləri necə nişənə,
Allah, bənzəməsin heç pərişənə,
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

Ürək sükunətin eşqinə uyar,
O gen asimandan gözümü doyar?
Dalğalar üstündə bu könlümə yar-
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

Sıxma gözlərini, Şadiman, şəh tək,
Oxşayar telini bu dəniz meh tək,
Fəth edib qəlbimi elə fateh tək-
Bir parça dam, səma, heyva ağacı.

30.07.2001.

NEYLƏSİN?

Dağların başını xəzan alanda
Çiçəyi, çəməni, gülü neyləsin?
Duman zirvələrdə yalqız qalanda
Rüzgar ağ qırçınlı tülü neyləsin?

Səf-səf qoşununu düzəndə bulud,

Harayı, həniri bir yanıqlı ud,
Hönkürtü çökəndə hər qovaq, palıd
Ormanın füsünkar yeli neyləsin?

Çiskin bürüyəndə qaya qaşını,
Buludlar tökəndə o göz yaşını,
Salanda kol-kosa ovçu başını,
Kəkliyin, turacın dili neyləsin?

Torpaqda salanda xəzəl naxışlar,
Üzülər niskildən, qəmdən baxışlar,
Yağanda aramsız gurşad yağışlar
Dağların kükrəyən seli neyləsin?

Sapsarı göy, yerdən xəzan da razı,
Soyudar qanını payızın nazı,
Alanda çəməni, düzü ayazı
Üşüyən çiçəyin teli neyləsin?

Qaralar hikkədən, dolar fələklər,
Yalmana, yamaca sazaq ələklər,
Hədəylə əsəndə soyuq küləklər
Dağların üşüyən beli neyləsin?

Yerlərin bağırından açılmaz buzu,
Düzdə anasına sığınar quzu,
Gecələr udanda bulud ulduzu...
Torpaq tir-tir əsən çölü neyləsin?

Yağanda fələyin ağappaq qarı,
Rüzgar inləyəndə hey zarı-zarı,
Donanda dəryanın suları, barı,
Ördəklər, sonalar gölü neyləsin?

Şadiman, payızın, qışın zəhmi var,
Vallah hər fəslin yaxşı fəhmi var,
Allahın bəndəyə, cana rəhmi var,
Bəs məzar içində ölü neyləsin?!...

10.XII.1999

PAYIZDA GÖYƏRƏN
OTLAR NƏ QƏMLİ?

Payızda göyərən otlar nə qəmli?
Üşüyər çəmənlər, çöllər içində.
Titrək baxışları, gözləri nəmli,
Dumana bürünər yellər içində.

Payızda göyərən otların halı,
Niskilli qəlbimə tökər mələli,
Fələyin davakar bu qeylü-qalı
Gurşada çevrilər sellər içində.

Yamyaşıl otların hüsnü pərişan,
Alar könlüm evin kədəri nişan,
O gözəl bahardan heç verməz nişan
Sızıltı duyular tellər içində.

Qışı haylayanda qasırğa, Xəzri,
Hər otun şəninə verər yer nəzri,
Sanki göy torpaqdan diləyər üzrü
Payızı danlayar illər içində.

Titrəyər səmanın köksündə şimşək,
Qışın gəlişinə etməz şübhə-şəkk,
Otlar boz düzlərdə üşüyəndə tək,
Ağlayar sonalar göllər içində.

Payızda göyərən hər ot dad edər,
Soyuğun əlindən hey fəryad edər,
Üzün göyə tutar Rəbbi yad edər
Dili haray çəkər dillər içində.

Payızda göyərən otlar ağlayar,
Ümidin Allaha, haqqa bağlayar,
Tikanın, kolun da köksün dağlayar,
Bir həmdəm arayar güllər içində.

Şadiman, zamanın gedişi belə,
Verər hər canlının ömrünü yelə,
Qapını döyəndə əzrayıl hələ
Bir pənah tapmazsan ellər içində.

23.XI.1999.

PAYIZ ÇİÇƏYİ

Əsdirir başında fələk yelləri,
Ələyir üstünə gurşad selləri,
Solur vücudunun yaşıl telləri,
Saraldır donunu, payız çiçəyi.
Gətirir sonunu, payız çiçəyi.

Sən ki, ormanların bir yaraşığı,
Sarı ot-əncərin oldun aşığı,
Ey bomboz çöllərin həyat işığı,
Nə incə mələksən, payız çiçəyi.
Torpağa ürəksən, payız çiçəyi.

Boylanıb baxırsan çəməndən, çöldən,
Sonalar seyrinə gəlibdi göldən,
De, mən necə doyum yamyaşıl teldən?
Duyğumu coşdurdun, payız çiçəyi.
Sellər tək daşdırdın, payız çiçəyi.

Baxıram göylərə qapqara bulud,
Hətta, xəzan çağı saralır palıd,
Titrək yarpaqların bir yanıqlı ud,
Nə şərqi oxuyur, payız çiçəyi.
Ətrin qəm qoxuyur, payız çiçəyi.

Bağ-bağça ömrünü vurubdu başa,
Fəqət bənzəri var bir cansız daşa,
Şəhin ləçəklərdə bənzər göz yaşa!

Qəlbi dağlayırsan, payız çiçəyi.
Yoxsa ağlayırsan, payız çiçəyi?

Kökündən qoparmaq səni çox ağır,
Üstünə fələyin leysanı yağır,
Tufanlara düşsən sən məni çağır -
Bir az sevgi istə, payız çiçəyi.
Alım könlüm üstə, payız çiçəyi.

Sən məndən canımı, ruhumu aldın,
Tənha səma altda kəməndə saldın,
Ovcumun içində ətrinlə qaldın,
Bu da bir eşqimi, payız çiçəyi?
Könülümlə məşqmi, payız çiçəyi?

Xəzanda göyərən otlar mükəddər,
Sənin də üstünü alıbdı kədər,
Sabah qarlı qışı gətirsə qədər...
Heç edər pöhrəni, payız çiçəyi.
Dondurar çöhrəni payız çiçəyi.

Niskilli çöllərin həyat sevinci,
Otlar arasında parlayan inci,
Ağrıyan könlümün qoy çıxsın dinci,
Gəl Şadimana yet, payız çiçəyi.
Könlünü yuva et, payız çiçəyi.

23.XII.1999

BƏYAZ QARIN NAĞILI

Biri varmış, biri yox,
Ətəyində qarı çox,
Bir payız səhərində,
Ağ atın yəhərində-
Saqqalı buzdən olan,
Çiyinə əba salan,
Əlində bir ağ əsa,
Mənzil uzun, yol qısa.
Qoca pıranı kişi,
Qəfil oldu gəlişi.
Döydü qapı-bacanı,
Üşüdü qəlbə canı.
Necə özün yetirdi?
Payızda qış gətirdi.
Bakının küçələri,
Küləkli gecələri,
Gəlin tək ağ geyindi,
Şaxta, sazaq öyündü.
Buz bağladı yol-ıruz,
Dondu hər cığır, hər iz.
Yollarda bir mərəkə,
Saldı hər kəsi bərkə.
Maşınlar əyləndilər,
Sürənlər söyləndilər.
Belədir qışın işi,
Qayğılıdır gəlişi.

Soyuğun insafı yox,
Evinə möhnəti çox.
Aman et, Şaxta baba,
Neyləsin yazıq soba?
Hardan tapsın od-ocaq?
Müşkül işdir yanacaq.

Göy üzündə bir həşir,
Xəzri əsəbi bir şir,
Elə ki, ələndi qar,
Evdə nəki uşaq var
Töküldü dışarıya,

Pətəkdəki arıya-
Bənzədi o gün onlar,
Suvaşdı qarla donlar...
Səbinə və Təhminə,
Brilyant və Əminə,
Yeganə, Gülşən, Bahar,
Gülnaz, Gülnar və Aysel,
Əllərində kiçik bel,
Çağırıldı Əzizi-
Qartopuyla vur bizi.
Mustafa, Cavid, Turan,
Rəsul da gəldi bu an,
Cəfər, Kərim və Vüqar,
Əllərində topa qar,
Qızlara sarı qaçdı,
Sevinc səsi gül açdı.
Samirənin üzündə,
O qapqara gözündə,
Səadət nuru vardı,
Küçə onlara dardı...
Qarla dolu qurşaqlar,
O qayğısız uşaqlar,
Küçədə öcəşirdi,
Allah, bu nə həşirdi?
Onlara şaxta, sazaq,
Dərdi-sərdən çox uzaq-
Bir əzəmət gətirmiş,
Ürəklərdə bitirmiş.

Uy uşaqlar, necə də,
Bu gün bizim küçədə,
Ovsunlamış ağılı,
Bəyaz qarın nağılı!..

21.12.1997

DURNALAR

Qərib yolçular tək cəm olubsunuz,
Yığışib gedirsiz hara durnalar?
Kövrək buludlar tək nə dolubsunuz?

Könlü çəkirsiniz dara, durnalar.

Mən də diləkləri quş tək havada,
Qəlblə çarpışıram qanlı davada,
Qala bilməyirəm heç bir yuvada,
Gəlmişəm canımdan zara, durnalar.

Sərhədsiz, sorğusuz qatar bağlarsız,
Əngin göy üzündə elə çağlarsız,
Qalıb qürbətlərdə qəmdən ağlarsız-
Qəlbi edərsiniz yara, durnalar.

Hicranlar ağradar sinənin için,
Yuvanı tərkdib gedirsiz neçin?
Sevdası irəğa düşmüşlər üçün-
Yardan bir məktubsuz yara, durnalar.

Könlü ovsunlayar o quş dilləri,
Qanadlar günəş tək üzər yelləri,
Dumanlar oxşayar pərqu telləri,
Boz tüklər çəkilər tara, durnalar.

Bir Simurğ quşu tək məni alaydız,
Titrək qanadların üstə salaydız,
Dərdli ürəyimə layla çalaydız,
Könlə edəydiniz çara, durnalar.

Saman yuvanızda daş-qaşınız yox,
Sərvət savaşına qul başınız yox,
Nə ki, sarayınız, heç daşınız yox,
Dəyersiz dövlətə, vara, durnalar.

Ölkələr içində qanad açarsız,
Elə səf bağlayıb nazla uçarsız,
Hərgah Şadiman tək öylə naçarsız-
Ərz edin yetişim kara, durnalar.

10. 04. 2002

DƏYMƏ MƏNİM ÜRƏYİMƏ

Gülə qonam bir bülbüləm,
Sevda düşüb diləyimə.
Axı özüm sənə diləm,
Dəymə mənim ürəyimə.

Eşqi təmiz saxlamışam,
Qəlb dolanda ağlamışam,
Sənə ümid bağlamışam,
Dəymə mənim ürəyimə.

Həyat başdan bizə sınaq,
Narahatlıq ona qonaq,
Gəl ikimiz birgə yanaq,
Dəymə mənim ürəyimə.

Şirin Xanım, susmaz dilin,
Yardır sənin ayın, ilin,
Əllərimdən tutsa əlin...
Dəymə mənim ürəyimə.
Dəymə mənim ürəyimə.
22.04.1987

QALDI YOLLARINDA YORĞUN BAXIŞLAR

Bəxtimə saldığın min bir dünyünü,
Açıb bu aləmə eyləyəydin faş.
Tək sənin oduna yandıgım günü,
Bir daha ömrümə qaytaraydın kaş.

Bu qəfil həsrətlə verib baş-başa,
Sənsiz günlərimlə alışmayaydım.
İnsafılı bağrımı döndərib daşa –
Bu dəli sevdaya qarışmayaydım.

İndi mən imkansız, sənə peşiman,
Arada keçilməz min bir yoxuşlar.
Şirin Xanım, kimə gətirdin iman?
Qaldı yollarında yorğun baxışlar.

19.11.1990/ Qızılqum

ÖYRƏTMƏ MƏNƏ

Axı bu dünyanın ayrılığı var,
Salır insanları çiskinə, çənə.
Həsreti, hicranı ürəklər ovar,
Özünü sən belə öyrətmə mənə.

Onsuz da xəzanı düşmüş payızam,
Sinəsi ah-nalə, dərdli bir sazam,
Ayrı planetə uçan ulduzam,
Özünü sən belə öyrətmə mənə.

Tanrının önündə gücsüz bəndəyik,
Hökmü-fərmanına biz daməndəyik,
Əcəl qarşısında gör nə gündəyik,
Özünü sən belə öyrətmə mənə.

Dəli sevgimizə qənim tapılar,
Həsret üzümüzə açar qapılar...
Ayrılıq oduyla ürək çapılar,
Özünü sən belə öyrətmə mənə.

Sübhün yazısını oxudu kimlər?
Eşqin əlacını bilməz həkimlər,
Qarışıq dünyada çoxdu hökümlər,
Özünü sən belə öyrətmə mənə.

Bəlali ürəyim yolunda ehsan,
Mən Şirin Xanımmam, sən bahar, leysan,
Hər an torpaq onu udacaq asan,
Özünü sən belə öyrətmə mənə.

25.11.1990/ Qızılqum

GÖZÜM ALDI, KÖNÜL TUTDU, SEVGİLİM

Gözüm aldı, könül tutdu, sevgilim,
Tuti dilə, şirin sözə vuruldum.
Eşqin məni oda atdı, sevgilim,
Sinəndəki oda, közə vuruldum.

Dağdan aşan dəli seləm, çağlaram,
Xəyalınla pünhan ülfət bağlaram,
Möhnətindən illər boyu ağlaram,
Göz yaşımı süzə-süzə vuruldum.

Çiçəyinəm, üşüyürəm bağımda,
İlğimlara tuş olubdu bağım da,
Tufan vurmuş, xəzəl olmuş çağımda
O qamətə, o xoş üzə vuruldum.

Bir ocağam, gəl toxunma qoruma,
Eşqi məndən, məni ondan qoruma,
Könlün düşüb mənim sevgi toruma
Qoynuna gül düzə-düzə vuruldum.

Şirin Xanım, dərdin dağlar-qədərdir,
Taleyini qara yazan qədərdir,
Demə, gülüm, sevgi gəldi-gedərdir,
Faş eyləmə eşqi üzə, vuruldum.

03.12.1990/ Qızılqum

İTİRDİM BİR PAYIZ SƏHƏRİ SƏNİ

İtirdim bir payız səhəri səni,
Bu külək hayandan əsdi, bilmədim.
Tale ayrı saldı qismətdən məni,
Hicranın üstümdə əsdi, bilmədim.

Çevirdi üstümə yaman dilləri,
Yolunda sazağa verdim illəri,
O dəli köhlənli zaman selləri,
Bəndimi-bərəmi kəsdi, bilmədim.

Söylə, puç oldumu o şirin dilək?
Şirin Xanım, sənə zülm etdi fələk,
Ağlaya-ağlaya daş oldu ürək,
Müqəddəs eşqimdən küsdü, bilmədim!

19.11.1990/ Qızılqum

DƏLİ MÖHNƏTİNƏ DÖZÜM QALMAYIB

Dəli möhnətinə dözümlü qalmayıb,
Könlümə nəşəni düz inci-inci.
Sual et, neçə yol gözüm dolmayıb?
Sənəm məlalını süz inci-inci.

Odlanıb yanırım neçə müddətdi,
Həsret sağalmayan mərəzdi, dərddi,
Mənim eşqim ki var, dünyada mərddi,
Onu məhəbbətlə süz inci-inci.

Özümə yad oldum sənsiz el bilir,
Leysanın gücünü dağda sel bilir,
Məcnunun eşqini səhra, çöl bilir,
Qoy onun içinə üz inci-inci.

Ey eşqimin dağı, mən güneyinəm,
Piyalənə axan şəffaf meyinəm,
Yanıqlı kamanın, qəmli neyinəm,
Bas bağrım başına köz inci-inci.

Çilğın dağ seliyəm, yol-iriz hanı?
Ömür kitabımın sənsiz yox anı,
İlqara sadıq ol, sən ömrü, canı
Şirin Xanım üçün üz inci-inci.

23.10.1988

DEDİM, AYRILAQ

Könlümdə ilahi məhəbbətini,
Qoruya-qoruya, dedim ayrılmaq.
Fələkdən bəxtimin səadətini,
Soruya-soruya, dedim ayrılmaq.

Əlinin istisi qaldı əlimdə,
Bəlalı sevgimin adı dilimdə,
Uzaqdan, yaxından səni dilim də,
Araya-araya, dedim ayrılmaq.

Səni qoruyarkən yad alqışlardan,
Min bir tənələrdən, sərt qarğışlardan,
Könlümə muniskən, pak baxışlardan
Yarıya-yarıya, dedim ayrılmaq.

Könlümün könlümə sayğılarını,
Bəlali eşqimin duyğularını,
Tənha gecələrin uyğularını
Yoruya-yoruya, dedim ayrılmaq.

Addımlar sevgimiz bəxt küçəsiylə,
Bizi qovuşduran ümid səsiylə,
Könlüm həsrətinin işgəncəsiylə
Qarıya-qarıya, dedim ayrılmaq.

Ürəyim həzin ney, yaralı tütək,
Şirin Xanım sızlar sənsiz tənha, tək,
Eşqini könlümə ipəkqurdu tək,
Sarıya-sarıya, dedim ayrılmaq.

30.11.1989/ Zeynalabdin Tağıyev qəsəbəsi

MƏNƏ ELƏ GƏLİR Kİ...

Mənə elə gəlir ki,
Sənindir bu ürək, can.
Mənə elə gəlir ki,
Məni sən yaratmısan.

Mənə elə gəlir ki,
Bu müqəddəs torpağı,
Hər gülşəni, hər dağı,
Adicə bir yarpağı
Mənə sən yaratmısan.

Mənə elə gəlir ki,
Qərinəni, zamanı,
Bu yağışı, dumanı,
Ürəyimdə gümanı
Mənə sən yaratmısan.

Mənə elə gəlir ki,
Göydə uçan quşları,
Sirr yuvası daşları,
Gözlərimdə yaşları,
Mənə sən yaratmısan.

Mənə elə gəlir ki,
Coşub-daşan çağlayan,
Gah gülən, gah ağlayan,
Məni sənə bağlayan,
Eşqi sən yaratmısan!

02.11.1978/ Yasamal

YUXUMA NİYƏ GƏLMİSƏN?

Anlaya bilmədim səni,
Açılmayan bir sirmisən.
Ürəyimə çəkib çəni,
Yuxuma niyə gəlmisən?

Düşsə də bu mənə baha,
Batsa da sevgim günaha,
Biz ki, yad olmuşuq daha,
Yuxuma niyə gəlmisən?

Sən özgə bir qəlb aradın,
Kimin telini daradın?
Başqa birinə yaradın,
Yuxuma niyə gəlmisən?

Röyan nəyimə lazımdır?
Bu da bir tale yazımdır?
Verdiyın qəmlər azımdır?
Yuxuma niyə gəlmisən?

Şirin Xanımdan doymusan?
Könlünü darda qoymusan,
Başqa sevdaya uymusan,
Yuxuma niyə gəlmisən?

27.07.1985/ Yasamal

SƏNİ İSTƏYİR ÜRƏK

Yoxdur gecə-gündüzüm,
Qəmə salıbdır fələk.
Qalmayıb səbri-dözüm,
Səni istəyir ürək.

Könlümü ovutmağa,
Dərdimi sovutmağa,
Qəmimi dağıtmağa,
Səni istəyir ürək.

Pərdə-pərdə gəlir qəm,
Sənsiz heçdir bu aləm,
Ərşə qalxıbdı naləm,
Səni istəyir ürək.

Açılmayır sabahım,
Tutacaq səni ahım,
Budurmu ki, günahım
Səni istəyir ürək?

Başıma dərd açma, gəl,
Qürbətlərə uçma, gəl,
Qismətindən qaçma, gəl,
Səni istəyir ürək.

Şirin Xanım çəkir dad,
Yetmirmi sənə fəryad?
Könlümə eylə imdad,
Səni istəyir ürək.

19.10.1989

SƏN MƏNİ HƏR YERDƏ ARAYACAQSAN...

Surətim gözündə güzgü olacaq,
Eşqimlə telini darayacaqsan,

Özündən xəbərsiz gözün dolacaq,
Sən məni hər yerdə arayacaqsan.

Düşmən kəsiləcək sənə ürəyin,
Xatirəm olacaq könül dirəyin,
Didərgin düşəcək eşqin, diləyin,
Mənim xatirəmlə yarıyacaqsan.

Gözündən, könlündən düşəcək həyat,
Yalnız mən olacam bağrına səyyad,
Xəyalım köksündə quracaq busat,
Bu sirri hamıdan qoruyacaqsan.

Mənli günlərini yığıb sinənə,
Dolub boşalsa da qəlb dönə-dönə,
Bu çətin olsa da, əzizim, sənə,
Mənim həsrətimlə qarıyacaqsan.

24.06.1986/ Zuqulba

BU HƏYATIM AĞLAR BİR NEY...

Bu həyatım ağlar bir ney,
Bəmdə, zildə ötər, sənsiz.
Hər sözümdən yağar giley,
Xoş günlərim bitər, sənsiz.

Diri ikən dünyam gordu,
Alışıldı sinəm qordu,
Ürək səni məndən sordu,
Özüm ondan betər, sənsiz!

Necə dözümlü bu gedişə?
Ömrüm ilə bəd gərdişə,
Gedər əldən sevinc, nəşə,
Səadətim itər, sənsiz.

Həsrət məni yaraladı,
Taleyimi qaraladı,
Ağ bəxtimi qaraladı,
Yolumda çən bitər, sənsiz.

Hicran qəmə muştuluqçu,
Şadimanın nədir suçu?
Dalınca bu ürək uçub
Yoxdu xəbər-ətər, sənsiz.

27.11.1990/ Qızılqum

EY MƏNİM TALEYİMİN SABAHİ

Ey mənim taleyimin sabahı,
Ömrümün, günümün pənahı,
Həsreti könlümün günahı –
Harada qaldın?
Bəlkə kiminsə qəlbində yurd saldın,
Gəl, gəlişinlə yanıqlı könlümə bir içim su ol,
Nə məndən inci, nə də asi ol.
Bilmirəm hara aparır məni bu yol...
Fəqət hirsinlə, hikkənlə,
Həyat oynu oynama mənle.

Gah şirin, gah acı sözlərinlə,
Bir cüt ala gözlərinlə –
Mənimki ol,
Mənimki ol.

22.07.1990

BƏYAZ GECƏLƏR

Könlüm tənhalıqdan göz yaşı tökür,
Bağrımın ormanına sis, duman çökür.
İçimdə vüsalın acı gileyi,
Dodaqlarıma qonub şəh təki həsrətin meyi.
Ömrüm də zaman kimi incələr,
Bu bəyaz gecələr...

Başımda sevdanın möhnəti,
Kəsib qarşımı qəfləti.
Həsret bir kabus kimi,
Eşqin başıma sər kimi?

Amansız vərdislərdə,
Qan ağladan gərdislərdə.
İçimə sarılır bilməcələr,
Bu bəyaz gecələr.

Qürurum sevgidən yuxarı,
İrizini itirmiş çayın axarı.
Könlüm həsrətdən naxış-naxış,
Gözlərimdən süzülür gürşad yağış.
Kəsib qapımı necələr...?
Bu bəyaz gecələr.

Sevda dənizlərində boğulur diləklər,
Qan ağlayır bir-birindən ayrı ürəklər.
Halımızdan pərişan fələklər,
Sinəmizin duyğuların hicran yelləri ələklər,
Həsret də vüsalın işgəncəsindən dincələr,
Bu bəyaz gecələr.

Üşüyər içimdə bir acı sevda,
Bütün varlığı ilə bədbəxt eşqimizə fəda.
Şadimanın könlü şəhidi-şüəda!
Şərəfinə ağ kağızı bəzər incilər...
Bu bəyaz gecələr...
Bu bəyaz gecələr...

16.12.1994

GƏLMƏ YUXULARA, GƏLMƏ, SƏN ALLAH

Könlümü qəmlərə tuş eyləmişən,
İçimdən bir anda dikəlir min ah.
Qəm bilməz gözümü yaş eyləmişən,
Gəlmə yuxulara, gəlmə, sən allah.

Unut olmuşları, unut bir daha,
Batırma özünü sən də günaha,
Bu sevgin ki, mənə çox gəldi baha,
Gəlmə yuxulara, gəlmə, sən allah.

Yatmış duyğuları saldın didərgin,

Nə qədər keçəcək ömür, gün gərgin?
Öldürür, dirildir rüyalar sərgin...
Gəlmə yuxulara, gəlmə, sən allah.

Dəryada kimsəsiz xəyal yelkənim,
Qılıncı sıyrılmış kədərim, qənim,
Əzəldən bir bəxtim olmadı mənim,
Gəlmə yuxulara, gəlmə, sən allah.

İçimin ağrısı dünyanı udar,
Eşqi də, səni də biryol unudar,
Bu qara teleyim zindandan da dar,
Gəlmə yuxulara, gəlmə, sən allah.

Qəlbi bu gəlişlə ovutmayırsan,
Yanan ürəyimi sovutmayırsan,
Sən ki, birçə yolluq qayıtmayırsan,
Gəlmə yuxulara, gəlmə, sən allah.

13.07.1991

BÜTÜN MƏMLƏKƏTİ TUTAQAQ ÜNÜM

Bütün məmləkəti tutacaq ünüm,
Ahımdan boşalıb dolmayacaqsan.
Sənsiz yaxasını cıracaq günüm,
Təkcə sən mənimlə olmayacaqsan.

Şimşəklər acıqlı çaxacaq yenə,
Buludlar gözünü sıxacaq yenə,
Günəş də yandırıb yaxacaq yenə,
Təkcə sən mənimlə olmayacaqsan.

Dağları, daşları gəzəcək külək,
Gündə min bir dona girəcək fələk,
Ağlaya-ağalaya öləcək ürək..!
Təkcə sən mənimlə olmayacaqsan.

İçin-için gözüm yaş tökəcəkdir,
Önümdə xəyalın diz çökəcəkdir,
Həsretin başıma daş tökəcəkdir,

Təkəcə sən mənimlə olmayacaqsan.

Sevgimiz rüyada ulaşacaqdır,
Hicranın sisinə bulaşacaqdır,
Uyğum da uyğuna sarışacaqdır,
Təkəcə sən mənimlə olmayacaqsan.

20.09.1991

İKİMİZ DƏ YANIRDIQ NƏ VAXTDAN BU ATƏŞƏ

İkimiz də yanırıdık nə vaxtdan bu atəşə,
Biz ki, od-alov verdik bu sevgiyə günəşə,
Harda qaldı o istək, o od, o yanğı, nəşə?
İtirdik bu sevgini o boranda, o qarda,
İndi sən harda qaldın, mən isə söylə harda?

Qınadı tanıyanlar, tanımayanlar bizi,
Unutduq sevgimizə şahid gecə-gündüzü,
Məhəbbətin nə qədər dönük olmuş üzü?
Soldu istəyimiz də, məramımız da darda,
İndi sən harda qaldın, mən isə söylə harda?

Çilədi sevgimizin üstünə həsrət zəhər,
O dəli duyğulardan ürək görmədi bəhər,
Qınadı bizi axşam, qınadı bizi səhər,
Aradakı hicrana dodaq büzdü sabah da,
İndi sən harda qaldın, mən isə söylə harda?

Gəl birləşsin ayrılan əllərimiz yenə də,
Gör nə qədər arzu-kam, baş qaldırıb sinədə?
Sitem edir bu illər həsrət, hicran mənə də,
İncidərmə bu qədər yarını sevən yar da?
İndi sən harda qaldın, mən isə söylə harda?

22.03.1987

SƏN MƏNİM KÖNLÜMÜN MÖHNƏT YUVASI...

Sən mənim könlümün möhnət yuvası,
İçimdə ağlayan günahlarımsan.
Dilimin ovunmaz hicran duası,

Həsərətə tuş olmuş sabahlarımsan.

Qara gözlərimin yaşından doğan,
Dünyanı çalxadan dəryalarımsan.
Gecələr könlümü yataqda boğan,
Vüsala minnətçi rüyalarımsan.

Mən simurq quşuna dönüb axşamlar,
Pəncərənin önündə gizli səkərim.
Qəfil otağında sönəndə şamlar,
Mən də göz yaşımıla hicran əkərim.

Səni ürəyimə buraxan gündən,
Artır, azalmır ki, işgəncələrim.
Bəxtimdə açılmaz min bir dünyədən
Hönlürür mənimlə bu gecələrim.

Bir azca hərarət oduna möhtac,
Əfsus, ayaz vurmuş istəklərimdən.
Sən mənim dərdinə tapılmaz əlac,
Məzara gömülmüş diləklərimdən...

Hansı bəhanələr gətirim, fələk?
Hicran əzabını sınıyanlara.
Cavabsız məktuba çevrilib ürək...
İndi Şadimanı qanayanlara!

01.05.1997

SEVGİLİM

Sevgilim, könlümü yıxma cəhd ilə,
Demə, söküləni tikməyə nə var?
Mən sənə bağlandım min bir əhd ilə,
Demə, ayrılığı çəkməyə nə var?

Sənin eşqin ilə zülmətim–səhər,
Ağardır gecənin qara üzünü.
Üzər, sən olmasan, könlümü qəhər,
Qoyma kül olmağa eşqin közünü.

O nurlu çöhrənin ziyalarıyla,
İşıqlat ömrümün səbahlarını.
Yuxulu gecəmin rüyalarıyla,
Bağışla könlümün günahlarını.

06.04.1997

O ODLU GÖZLƏRİN KÖNLÜMƏ ATƏŞ,

O odlu gözlərin könlümə atəş,
Tanrı bu ocağı söndürməydi.
Doğaydı hər səhər zirvədən günəş,
Onu ucalıqdan endirməyəydi.

O yaşıl gözlərin qəlbə min çalar,
Lapdan varlığını tilsimə salar,
Hərdən bir qərinə xəyala dalar...
Bu xəyal zülmü andırmayadı.

Yar əgər taparsa ürəkdən yarı,
Nədir bu dünyada dünyanın varı?
Tale tufanı ilə hicranın qarı-
Yanan qəlbimizi dondurmayadı.

Sarılib ilğim tək yanan köksünə,
Bir heykəl yapaydım oddan əksinə,
Çıxıb könülmüzün fələk əksinə,
Qəlbləri hicranla yandırmayadı.

04.08.1996

YAR, YAR

Bağçamıza girəsən,
Yar, yar.
Bir dəstə gül dərəsən,
Yar, yar.
Səni candan sevəni,
Yar, yar.

Gül dibində görəsən,
Yar, yar.

Alışdıraq şamları,
Yar, yar.
Nur edək axşamları,
Yar, yar.
Gözdolusu görək hey,
Yar, yar.
Ürəkdəki kamları,
Yar, yar.

Sinəmdə qəmlərim var,
Yar, yar.
Bəbəkdə nəmlərim var,
Yar, yar.
Sənə könüldən barat,
Yar, yar.
Sevgili dəmlərim var,
Yar, yar.

Gülməsin hicranları,
Yar, yar.
Ayırır hey canları,
Yar, yar.
Şadımının ömrünə
Yar, yar.
Bəxş elə xoş anları,
Yar, yar.
11-12.05.1997

SƏNİN TALEYİNLƏ, MƏNİM TALEYİM...

Necə bənzəyirlər biri-birinə,
Sənin taleyinlə, mənim taleyim.
Dönüb bir nağılın qəmli sirtinə...
Sənin taleyinlə, mənim taleyim.

Acısı yandırır qəlbin içini,
Gedir tarlasında ömür biçini,
Gah könül fəryadı, gah da iç ünü...

Sənin taleyinlə, mənim taleyim.

Qaşla-göz arası sevgisi yaxın,
Həsərin əlində solana baxın,
Qəmləri sel təki hey axın-axın,
Sənin taleyinlə, mənim taleyim.

Tapılmır dünyada açması hələ,
Hansı bəxt görübdü kədəri belə?
Elə dastan olub düşübki dilə-
Sənin taleyinlə, mənim taleyim.

Zaman sitəmindən yarası qanlı,
Fələyi amansız, günü divanlı,
Gah həsrət, gah da ki, vüsal ünvanlı...
Sənin taleyinlə, mənim taleyim.

Eşqin göz yaşında boğulur cahan,
Verər qarşısında ölümlər də can,
Sanki tək vücudda bir döyünən can-
Sənin taleyinlə, mənim taleyim.

Şadiman, bəxtimiz ömür nağlı,
Gah qapısı açıq, gah da ki, bağlı,
Eşqə əsir edər, eyvah, ağılı...
Sənin taleyinlə, mənim taleyim.

16.09.1985

RÖYALARDA ÇƏMƏNLİKDƏ GƏZİRDİN

Röyalarda çəmənlikdə gəzirdin,
Çiçəklərdən dəstə-dəstə üzürdün,
Gizli-gizli məni hərdən süzürdün,
Belə gördüm yenə səni yuxumda,
Ovsunladı gecə məni yuxum da.

Çay aşığı marallar da keçirdi,
Ceyranlar da oradan su içirdi,
Şər qarışıb, göz-gözü pis seçirdi,
Zorla duydum baxışını yuxumda,

Baxışının naxışını yuxumda.

Sonra birdən gürşad yağış yağdı,
Sellər çayın boğazından boğurdu,
Ay da, hənuz buludlardan doğurdu,
İslanmışdı üst-başımız yuxumda,
Üz-gözümüz, göz-qaşımız yuxumda.

Xəfif-xəfif əsən gecə küləyi,
O göylərin şiltaq, nazlı mələyi,
Oynadırdı sinəmizdə ürəyi,
Yox olmuşdu ədamız da yuxumda,
Öpüşürdü sevdamız da yuxumda.

Ayılında gördüm yadıq yaş olub,
Ağırlaşan ürək dönüb daş olub,
Röyalarım, sanki sənə faş olub,
Sevgiləri adlamısan yuxumda,
Məni yaman odlamısan yuxumda.

Nə edim ki, sən də, gülüm, beləsən,
Şadımanı əfsunladın elə sən,
Deyirəm ki, bunu yaxşı biləsən,
Ürəyimi almayasan yuxumda,
Məni eşqə salmayasan yuxumda.

22.09.1998

SƏN YADIMA DÜŞÜRSƏN

Sönür könül işığı,
Pozulur yaraşığı,
Qəm olub qəlb aşığı...
Sən yadıma düşürsən.

Ürək boynun bükəndə,
Qəlbə duman çökəndə,
Gözlərim yaş tökəndə,
Sən yadıma düşürsən.

Yanır ağızda dilim,

Doğranır dilim-dilim,
İtir can ilim-ilim,
Sən yadıma düşürsən.

Sönür eşqin çırağı,
Yanır tale varağı,
Artır sinəm fərağı,
Sən yadıma düşürsən.

23.11.1998

AÇILSIN MƏHƏBBƏT BAĞINDA GÜLLƏR

Açılsın məhəbbət bağında güllər,
Bizə qanad versin sevdalı illər,
Bir-birinə həsrət qalmasın dillər,
Fələk ağlatmasın gözü, sevgilim,
Heç vaxt ayırmasın bizi, sevgilim.

Ömrümüzdən bahar getməsin hələ,
Hicran bəxtimizi almasın ələ,
Taleyin yolunda verək əl-ələ,
Fələk ağlatmasın gözü, sevgilim,
Heç vaxt ayırmasın bizi, sevgilim.

Aləmə nur versin könül atəşi,
Səmada odlasın doğan günəşi,
Düşsün ayağına həsrətin nəşi,
Fələk ağlatmasın gözü, sevgilim,
Heç vaxt ayırmasın bizi, sevgilim.

Ürəklər hicrandan, eyvah, dolmaya,
Vəfasız adına layiq olmaya,
Könül qəm əlindən saçın yolmaya,
Fələk ağlatmasın gözü, sevgilim,
Heç vaxt ayırmasın bizi, sevgilim.

09.10.1998

QOVA BİLMİRƏM

Sənin o ilahi məhəbbətini
Borandan, tufandan, qardan qorudum.
Bükdüm ürəyimə səadətini,
Qəfəsdən, zindandan, dardan qorudum.

Günəşə tuş olmuş qar dənəsi tək,
Əridim ah ilə baxışlarında,
Ağlayan, üşüyən yar sinəsi tək,
İslandım həsrətin yağışlarında.

Mən canda axtardım hey sevdamızı,
Onu duyğularda tapa bilmədim.
Diləklər öldürən bu ədamızı
Bisütun dağı tək çapa bilmədim.

Hicran otağında vüsalımız kül,
Əsdirdi baxışda qədər küləyi.
Xəzan bağçasında açılan bir gül,
Sanki payızların solğun mələyi.

Xəyalın gözümdə əsir olandan,
Evimin ən əziz qonağı olub,
Eşqin ürəyimdə bir sirr olandan,
Könlümün, qəlbimin qınağı olub.

Gözümdən bağırma axır göz yaşı,

Sevgilim, duyğunu yuva bilmirəm.
Dərddən sızillayır qəlbimin başı,
Səni ürəyimdən qova bilmərəm.

26.XI.1999

NƏ DƏ HƏYAT VAR

Əvvəlki illərə qayıdaydım kaş,
Mən səni sevəydim, əzizləyəydim.
Atıb vüsalının bulağına daş
Çağlayıb çeşmə tək, dənizləyəydim.

Pərişan telləri töküb çiynimə,
Baxıb qızaraydım səni görəndə,
Geyəydim təzə bir donu əynimə,
Sən gəzən çəməndən çiçək dərəndə.

Yolunun üstünə çıxaraq hər gün,
Guya təsadüfə qarşılaşaydım,
Salıb bəxtimizə yenə səda, ün,
Sənin xəyalınla pıçıladaşaydım.

Üzünə tamarzı qalaydım yenə,
Yuxuma gələydin gecələr gizli,
Sənin atəşinlə alışan sinə,
Aşiqin olaydı, ey aybənizli.

Ondakı illərə qayıtsaydım mən,
Tək səni sevərdim yenidən, ey yar.

Mənim həyatımda olmasan ki, sən
Onda nə Şadiman, nə də həyat var.

5.02.2000 / Pirallahı

OLDUM

Ey mənim könlümü ovlayan ovçu-
Vurdun ürəyimə yaralı oldum.
Bu dərdədən Tanrıya mən ki, duaçı,
Atdığın nişanın maralı oldum.

Düşdüm hicranların qəm yatağına,
Bir gələn olmadı heç otağına,
Qar düşdü könlümün sevda tağına,
Sazaqdan, şaxtadan saralı oldum.

Ürək hə deyəndə, yox dedi dilim,
Doğradı bağırı qəm dilim-dilim,
Özüm də bilmədim nədən, sevgilim,
Niyə bu sevgidən aralı oldum?

Səndədi könlümün, qəlbimin canı,
Fələyin bəxşişin, əzizim tanı,
Kim poza bildi ki, fələk yazanı?
Mən ki, bəxt sarıdan qaralı oldum.

Etmə Şadimanı dərdindən xəstə,
Sağ iken sən məndən könlümü istə,

Yolunu salanda məzarım üstə,
Sonradan demə ki, haralı oldum?!

10.12.1999

NƏ LAZIM?

Salmısan könlümü dərmansız dərdə,
Daha oğrun-oğrun baxış nə lazım?
Gözümdə sel təkı yaş olan yerdə,
Buluddan tökülən yağış nə lazım?

Söylə, sevgi oldu bunun harası?
İtdi yollarında gözün qarası,
Vurmısan qəlbimə sevda yarası.
Xalı tək min yerdən naxış nə lazım?

Onsuz da üşüyür ürək, könül, can,
Donub damarlarda dövran edən qan,
Mənim tək çovğunda, borandadı an,
Daha təbiətə bu qış nə lazım?

Dünyanın özü də haraya dönə,
Onsuz da harayım yetməyir sənə.
Ürək olan yerdə başa sal mənə,
Sinənin içində o daş nə lazım?

27.08.2001

ÜMİD VER MƏNƏ

İynə ucu boyda ümid ver mənə,
Bu ümid ovutsun qoy ürəyimi.
Sənsiz işgəncədir bu göy-yer mənə,
Uçurtma sinəmdən eşq dirəyimi.

İynə ucu boyda ümidin özü,
Qaranlıq gözlərə işıqdır axı,
Sənsən kainatım, dilimin sözü,
Sənə bu ürəyin aşiqdir axı.

Səndən doymaq olmur xəyallarda da,
Gözümün önündən gedən deyilsən.
Həsret kabusu var vüsallarda da,
Əgər ayrılığa sarı əyilsən.

Dağıtma könlümün xanəmanını,
Hicranın boyunu göstərmə mənə.
Uçurd bu qəlbimin ah-amanını,
Hər qəmli göz yaşı bir zümrüd dəne.

İynə ucu boyda ümidin olum,
Gəl keçird könlünün tale sapından.
Düşübdü bəxtinə bu həyat yolum,
Qovlama sevdanı belə qapından.

11.07.2001

O GÜN

O gün bir küçədə gəldik üz-üzə,
Ürəkdən xəbərsiz alışdı canlar.
Zaman xatırladı o eşqi bizə,
Lövbərsiz gəmiyə bənzədi anlar.

Donub ikimiz də qaldıq, o yerdə,
Nə dillər danışdı, nə qəlblər dindi.
Bir anlıq səcdəyə döndü o yer də,
Yuxulu xəyallar özü diksindi.

Sənin bəbəklərin şimşəyə döndü,
Alışdı bağırımın asimanında.
Elə bil könüllər eşqlə döyündü...
Qovruldu zamanın dar gumanında.

Ötən xatirələr baharda qar tək,
Əridi anların yoxuşlarında.
Qaldı aralıqda o sevgimiz tək,
Döndü bir xəyala baxışlarında.

Dəqiqə ötüşdü, sanki bir ilğim,
Budaqdan yarpaq tək ayrıldı yollar...
Bizim sevgimizin həsrəti lağım,
Udar məhəbbəti, məzara yollar.

4.12.1999

NECƏ KEÇİM?

Alıb ürəyimi atəşə saldı,

Alışır bağırım, alışır içim.
Hicranın yolunu Günəşə saldı,
Belə məhəbbətdən mən necə keçim?

Deyirlər sevəni Allah da sevər,
Dünyaya nur verən sabah da sevər,
Sevgi günahdırsa, günah da sevər,
Belə məhəbbətdən mən necə keçim?

Ucaldıbdı ərşə eşq sarayımı
Nəşənin əliylə boğub vayımı,
Duyur bir baxışla hay-harayımı
Belə məhəbbətdən mən necə keçim?

Bu sevda könlümə pərişan deməz,
Qəlbimi hicrana heç nişan deməz,
Bağrımı bu eşqə necə şan deməz?
Belə məhəbbətdən mən necə keçim?

Şövqüylə sinəmə səadət damlar,
Tutub ayrılığı həbs edər, damlar,
Dünyada saf eşqə həsrət adamlar,
Belə məhəbbətdən mən necə keçim?

17.03.2001

YADINDAMI?

Yadındamı o illər?

Eşqlə yanğılı dillər,
Alışardı, yanardı,
Zamanım dayanardı.
Sənsiz dünyam küsərdi,
Ümidimi kəsərdi,
Xəyallarım uçardı,
Tez yanına qaçardı,
Küsüşüb barışardıq,
Od olub alışardıq.

Yadımdamı bir səhər?
Aldı könlümü qəhər,
Sənsiz həyat daraldı,
Gözümdə gün qaraldı.
Küləklər sayaq, əsdim,
Görüşünə tələsdim,
Qıvrıldım ilan tək,
Gözüm görmədi səki,
Eşqin çapdı başımda,
Səni gördüm qarşımda.

Yadımdamı səadət?
Can tək sevgili həyat,
Könlümü zə yar idi,
Həs rət, vüs al var idi.
Səllər tək ç oşardıq,
Çəşmələr tək daşardıq.
Bizə dünyada əziz,

Həm duyğulu, həm təmiz,
Saf məhəbbət nəşibmiş,
Üstümüzdə əsibmiş.

Yadımdamı o vaxtlar?
Ayrı yanardı baxtlar,
Alışardım oduna,
Heç düşməzdim yadına.
Öz içimdə yanardım,
Səni dünyam sanardım.
Sənsə çəkib özünü,
Yan tutardın üzünü.
Məni oda atardın,
Yuxuları qatardın.

Yadımdamı küləklər?
O göy atlı mələklər,
Darayardı telimi,
Qucaqlardı belimi,
Dodağımda gülüşlər,
O xəyali görüşlər...
Yuxumuza gələrdi,
Həsret dərdədən ölərdi.
Səni mənə yar edən,
Bağrımın başın didən,
Yuxumu qışqanardım,
Gizli-gizli yanardım...

Yadımdamı, sevgilim?
Sənsiz ağlardı ilim.
Dərd başımdan aşardı,
İçimdə dolaşardı,
Həyat adiləşərdi,
Can gözümdən düşərdi.
Könlüm səni arardı,
Qəlbimi dərd sarardı.
Ağlardım için-için,
Sənin o sevgin üçün,
Demə ki, bu eşqimiz,
Qoymayıb qəlbimdə iz,
Kökü gedib dərinə,
Ürəyimin yerinə,
Sənin sevgin yerləşib,
Əbədi sehirləşib.

15.02.2000

BİR SƏN OL

Bir sən ol, mən olum, bir uçuq kaha,
Heç nə istəmirəm Tanrıdan daha!
Səhər yelləri tək, bəxt cəlvələnsin,
Ey yar, ömrümüzə şadlıq ələnsin.
Nə sərvət, nə dövlət, nə pul, nə para,
Heç zaman tay olmaz əhdə, ilqara.
Təmizliyə bağlı saf mənəviyyat,
Onun sayəsində bərqərar həyat.

Var, dövlət isidə bilməz ürəyi,
Sevgidir qəlblərin ürəkək mələyi.

Bir sən ol, mən olum, bir uçuq kaha,
Düşüb var dərdinə batmayaq aha.
Yansın, şölələnsin könül şamımız,
Qalmasın ürəkdə həyat kamımız.
Ömür yollarında sevgi bələdçi,
Ona yuva olsun könlümün içi.

Bir sən ol, mən olum, bir uçuq kaha,
Bu həqiqi sevgi yetsin Allaha!...

19.02.2000. Gəmidə

AMAN YARIM

Dünya gözəl, sevgi şirin, ömür az,
Sən olmusan həyatıma bahar, yaz,
Sevənlərə çox yaraşır işvə, naz,
Kədər nədir, bilməyəsen, gül, yarım,
Aman yarım, gözəl yarım, gül yarım.

Heç sevdadan doyan varmı dünyada?
Eşqimizə heyran olub dünya da.
Axtarmayım gül üzünü rüyada,
Könlümə gəl hər dərdimi bil, yarım,
Aman yarım, gözəl yarım, gül yarım.

Saf ürekdir məhəbbətin adası,
Təmiz eşqdir yaşamağın faydası,
Xiffət çəkmək sevənlərin qaydası,
Eşq nəğməsin sənə söylər dil, yarım,
Aman yarım, gözəl yarım, gül yarım.

Candan əziz sandım səni canıma,
Mələksima, nur verirsən anıma,
Durma gəndə bir gəl mənim yanıma,
Cilvələnir ürəyimdə tel, yarım,
Aman yarım, gözəl yarım, gül yarım.

Şadimandan üz çevirmə, amandı,
Ayrılıq ki, ölümdən də yamandı,
Heç unutma dilindəki o andı,
Alışdırıb qəlbi etmə kül yarım,
Aman yarım, gözəl yarım, gül yarım.

18.03.2001

VAR EŞQİDƏ

Sən ey eşqə edən cəfa,
Nə heyrətlər var eşqidə?
Əgər qılsan ona vəfa,
Səadətlər var eşqidə.

Hicrə bulma rəva canı,
Onun ki, heç yox ünvanı,

Başlar könle qəm divanı,
Müsibətlər var eşqidə.

Ömür elə ötür yel tək,
Gedən gedər tutma el tək,
Qəlbden qəlbə yol sal tel tək,
Hekayətlər var eşqidə.

Ötürmə heç zamanı ki,
Sev bir mələk simanı ki,
Unutma din-imanı ki,
İbadətlər var eşqidə.

Uyan sevgi dergahına,
Şükür eylər Allahına,
Səbəb olma qəlb ahına,
İtaətlər var eşqidə.

Sevda çağlar bəhərlərdən,
Gecə ağlar qəhərlərdən,
Həsret güler səhərlərdən,
Əziyyətlər var eşqidə.

Qəlbde ahlar zəban olar,
Qəm ayağa daban olar,
Ürək elə sərban olar...
Nə zillətlər var eşqidə?!

Ey Şadiman, bu nə sevda?
Canı ona eylə fəda,
Tən gəlməyir eşqlə əda,
Məhəbbətlər var eşqidə.

10.11.2001

İLK MƏHƏBBƏT

Salırsan qəlbləri dərmanatsız dərde,
Dəvasın nə loğman, nə həkim tapır.
qarşında diz çökür igid də, ər də,
Dərdinin dərmanın söylə kim tapır?

Bir zaman Qeysi Məcnun eylədin,
Leylini dillərdən dillərə saldın.
Əslini, Kərəmi de bir neylədin?
Onları kül edib, guya kam aldın!

Bir vaxtlar Fərhada Şirin eşqiylə,
Bisutun dağını parçalatmışan.
Söylə, ilk məhəbbət nə əsas ilə,
Qəlbləri bu ağır dərde atmışan?!

Çox könüllər oldu səndən yaralı,
Qoydun sinələri dərd, qəm içində.
Toruna düşəndən qəlbim saralı,
Qoymusan gözümü yaş, nəm içində.

1973 / TAĞAY

EY YAR

Sənin qərib düşmüş məhəbbətinə
Min kərə ürəkdən can dedim, ey yar,
Şükür edib tanrının səadətinə
Sən də mənim təkə yan dedim, ey yar.

Həsretə düşəndə vüsal xoş olar,
Gözlərdən yanağa düşən yaş olar,
Məhəbbət olmayan ürək daş olar,
Sən bu gerçəkliyi an dedim, ey yar.

Yamandır hicrana qəlbin dözməyi,
Möhnet dəryasında könlün üzməyi,
Kimdən öyrənmisən bağı üzməyi?
Qəmindən ürəyim qan dedim, ey yar.

Əhdi-peymanımız bir söylə hanı?
Basıbdır fəğanın yenə hər yanı,
Niyə qınayırsan bu Şadimanı?
Yolunda qurbanlıq can dedim, ey yar.

10.12.1999

NƏDƏN ÜZ ÇEVİRİB GEDİRSƏN BELƏ?

Nədən üz çevirib gedirsən belə?
Ağlayan könlümün dərmanı sənsən.
Vermə ümidimi, sevdalım, yelə,
Bəxtimin hökümü, fərmanı sənsən.

Əsən küləyimsən, doğan günəşim,
Odundan nurlanır ocaq atəşim,
Ulu məhəbbətə səcdədi işim,
Eşqimin həyatda imanı sənsən.

Getmə, sevdiciyim, dünya fanidir,
Zamanın gözündə ömür anidir,
Canı təndən alan ölüm anidir,
Qəlbimin həyatda səhmanı sənsən.

Sevda göylərində, tərlənim, uç gəl,
Ayrılıq İlahi yanında suç gəl,
Ürəyim yollarda qalıbdı quc gəl,
Bu dünyamın ən xoş zamanı sənsən.

Etmə həyatımı hicranlara tuş,
Vaxtımız fələyin süfrəsində nuş,
Saniyə saatin əqrəbində quş,
Gələn hər məqamın amanı sənsən.

18. 04. 2003

BİR QƏRİB AXŞAMDA DÜŞDÜN YADIMA

Bir qərib axşamda düşdün yadıma,
Zülmətin baxtına düşən şam kimi,
Yetişə bilmədin heç imdadıma,
Qaldın ürəyimdə yazıq kam kimi.

Çağırıdım, səslədim ünüm yetmədi,
Səhraya çatmamış yağışlar sayaq,
Bu hicran savaşı bir an bitmədi,
Aradıq bir-birin baxışlar sayaq.

Dikildi gözümüz yola, ırza...
Dönmədi könlümüz öz yuvasına,
Tələsdi ömrümüz hey qışdan yaza,
Öyrəndik həsrətin cəng havasına.

Qəlbimiz ağladı, üzümüz güldü,
Baxanlar bəxtəvər sandılar bizi,

Payız yarpağı tək günlər töküldü...
Sevdalar hicr ilə andılar bizi.

Bir qərib axşamda xəyalın gəldi,
Bağrımın evinə bir şivən saldı.
Hicranın sinəmdən qopdu, yüksəldi,
Yazıq ürəyimi qoparıb aldı.

8. X. 2002

BƏBƏKDƏN TÖKÜLƏN YAŞLARIM DAMLA

Bəbəkədən tökülən yaşlarım damla,
Damlalar çeşməni doydura bilmir.
Gəl bu həsrətini bir yolluq damla,
Gözümü yuxular uydura bilmir.

Dolanıb xəyala o ötən günlər,
Vurub taleyimə hicran düyünlər,
Ürək segah üstə kaman tək inlər,
Ayrılığın qəlbin oydura bilmir.

Əsiri olmuşam sənli dəmlərin,
Söylə şahısanmı bu ələmlərin?
Necə zəngin imiş narın qəmlərin?
Könlüm qəm libasın soydura bilmir.

Həsrət zülmətimə baxışların ay,
Gəl bu Şadimana ver, əzizim, hay,
Könül sarayını açıb taybatay,
Qarıya bir qıfıl qoydura bilmir.

8. X. 2002

BİR GÜN DÖN YARINA

Səni hər şeydən üstün tutdum,
Dəli tək sevə-sevə özümü unuttum-
Və ürəyimi hicranın içinə atdım,
Gecələr o şirin xəyalınla yatdım.
Əksini gözümdən qova bilmədim,
Ayrılığın burnunu ova bilmədim.

Sənə yetmək üçün ümidlərim alışdı,
Könlün ocağına düşüb atəsinə qarışdı.
Zülmətə tuş olanda
xəyalların çırağ oldu gözlərimə,
Əksin naxış saldı izlərimə.
Sevgin sevda dənizlərinə düşüb çalxandı,
Sərsərilər kimi məni andı.
Ürəyim çırpındı qəfəsə düşmüş quş tək,
Üzümə çırpıldı qarqış tək.
Bütün vücudumu parampaça etdi,
Köksümdən çıxıb səni aramağa getdi...
Ürəksiz qalan varlığını titrədi,
Eşqin, sanki fələyin göndərdiyi fitrədi.
Girib həyatıma məni əsir edib,
Məhəbbəti könlümə qəsir edib.
Bu qəsirdən boylanıram yollarına,
Nə olar, əzizim, bir gün dön yarına...?

6. 06. 2002

SURƏTİN AY KİMİ DURUB QARŞIMDA...

Surətin ay kimi durub qarşımda...
Həsretin parlayır bu göz yaşımda.
Edir ürəyimə hicranın sitəm,
Çəkilib getməyir könlümdən matəm.
Hər yerdə görürəm xəyalını mən,
Könlümün telləri qırılır dən-dən,
Ömrümdən boylanır elə iztirab,
Qalmayıb canımda nə taqət, nə tab.
Bitmir ayrılığın acı möhləti,
Naləm əyan edir ərşə haləti.
Surətin ay tək yuxumdan baxır,
Bu baxış könlümü yandırır, yaxır.
Basır yatağımı bu həyacanım,
İsinmir həsrətin oduyla canım.
Ağrılar içində illət boylanır,
Bütün həyatımdan zillət boylanır.
Gecəm sabahıma dərmanə gəlir,
Ay tək surətin fərmanə gəlir.
Yıxır ümidimin sarayın qubar,

Hər ağrı içində bir işgəncə var.
Soyuq məzar kimi üşüyür canım,
Xəyalın önündə əsirdi anım.
Tütyə sevincim də həsrətdən keçir,
Zülmün qədəhindən ruhum qan içir.
Həsrətin parlayır bu göz yaşımda,
Surətin ay kimi durub qarşımda...

18. 02. 2005

YAR GƏRƏK KÖNLÜVÜ ALSIN GETSİN

Yar gərək könlüvü alsın getsin,
Qoluvu boynuva salsın getsin.
Oxşasın hər kərə gül üzünü,
Aşikar eyləməsin sözüvü.
Çəkməsin aləmə car özünü,
Könlüvə ayna etsin gözüvü.
Eşqivü çil-çıraqban eləsin,
Canuvu canuva can eləsin.
Sözü könlüvə məlhəm eləsin,
Ağlı yüz ölçərək cəm eləsin,
Ələmin ömrünü kəm eləsin,
Zili xatürüvə bəm eləsin.
Könlüvün evinə ensin getsin,
Yar gərək başuva dönsün getsin.

22. 05. 2002

CAN ÇƏKƏR BƏLA ELƏ EŞQİDƏN

Nə gələr ada belə eşqidən?
Can çəkər bəla elə eşqidən.

Tökdürər ürəyinə cəfanı,
Az olar ki, görəsən vəfanı,
Loğmanlar bula bilməz şəfanı,
Göz yaşın dönər selə eşqidən,
Can çəkər bəla elə eşqidən.

İçdirər dərđini qaşiq-qaşiq,

Oynayar səninlə aşiq-aşiq
Qəmi könlünə olar sarmaşiq,
Çən düşər qara telə eşqidən,
Can çəkər bəla elə eşqidən.

Bölə bilməz ürəyin acını,
Qurar həsrət sinədə tacını,
Tapmazsan heç yerdə əlacını,
Uçar yuxular yelə eşqidən,
Can çəkər bəla elə eşqidən.

Qəlbini dərdlərə mətin edər,
Hər işin dəvasın çətin edər,
Sevgini cana xilqətin edər,
Düşərsən yaman dilə eşqidən,
Can çəkər bəla elə eşqidən.

Qəm səni edər oyuncaq kimi,
Atılıb qalarsan bucaq kimi,
Alışar bağırın ocaq kimi,
Dönər ürək də külə eşqidən,
Can çəkər bəla elə eşqidən.

Şadiman, məhəbbətlə nə cida?
Odu ruhumuza verən qida,
Qoyma hicranı könlüvü uda,
Dəyər fəna gülə eşqidən,
Can çəkər bəla elə eşqidən.

5.03.2003

OXUYUR SEVDA QUŞU CANIMDA

Könüldə duyğularım oynayır,
Qəlbimin alovuyla qaynayır,
Niyə bəs ürəyimlə oynayır?
Onun öz sevgisi var qanımda,
Oxuyur sevda quşu canımda.

Gecəmin zülmətinə çıraqdır,
Ağrıdan, əzablardan iraqdır,
Eşqimin ülfətindən soraqdır,

Mən onu görməmişəm yanımda,
Oxuyur sevda quşu canımda.

Vəfalı sevgili yar baratdı,
Bu yarın səadəti həyatdı,
Kim ki, bu dünyada eşqə çatdı-
İlahi diləyi var anımda,
Oxuyur sevda quşu canımda.

Şadiman ağrıya şan verməsin,
Könlünü ona nişan verməsin,
Əzrayıl gəlsə də can verməsin,
Tanrıdan mükafatdı canım da!
Oxuyur sevda quşu canımda.

14.01.2007

YANDIRIR SƏNSİZ, EY AFƏT,
MƏNİ HİCRAN GECƏLƏR

Yandırır sənsiz, ey afət, məni hicran gecələr,
Ağlasam yaş yerinə gözdən axar qan gecələr.

Qoymaram yastığa baş, ərşə çəkib qəm yuxumu,
Olur ildən də uzun çün mənə hər an gecələr.

Bülbül eşqində gülün sübh açılan vaxt oxuyar,
Edirəm sübhə kimi naləvü əfğan gecələr.

Yetsə kim vəslinə yarın çıxar azədəliyə,
Mənə zindan görünür hər tərəf, hər yan gecələr.

Qorxuram əqlimi başdan ala bu tənhalıq,

Gəl həyan ol mənə, ey sevgili canan, gecələr.

Bəxtəvər başına, pərvanə yanıb qurtardı,
Şadiman, şəm-kimi sübhə qədər yan gecələr.

27.02.2001

EYVAH, ÜRƏYİM OD TUTUB
ATƏŞLƏRƏ YANDI

Eyvah, ürəyim od tutub atəşlərə yandı,
Nurlara boyandı.

Canım, ciyərim ah ilə aləmləri sardı,
Cismimə vardı.

Hər dərd çoxalıb könülmü tutdu günah ilə,
Güldü sabah ilə.

Gözdəki yaşım axdı və səhraları tutdu,
Çəşməni unutdu.

Batdı harayım sinədə ulduzlara bənzər,
Qəm canımı gəzər.

İnsandan olan şeytanın hər üzü aşikar,
Qəlbi edər şikar.

Ağladı gözüm, könülmü tutdu acı yaşım,
Dərdi çəkdi başım.

Ruhu bürüyüb ahlara oxşar qara matəm,
Rəbbim bu nə sitəm? !...
Rəbbim bu nə sitəm? !...

29.05.2003

İKİLİKLƏR

**

Duyğudan qopmasa xeyir əməllər,

Allaha açıla qalacaq əllər...

**

İçində yatmışsa vicdanın əgər,
Bil, əllərin haqqın başına döyər.

**

Qulağın almaşa qadir səsləri,
Gözün görməyəcək müqəddəsləri.

**

Tale də insanın öz əlindədir,
İşində, gücündə, əməlindədir.

**

Güclülər həmişə gücsüzü əzir,
Çünki başlarında şeytandı gəzir.

**

Yaradan dünyanı yaratdı qəmlə,
Batırdı ağrını sirli aləmlə.

**

İnsan can sirrini heç vədə bilməz,
Canı yaradanın özüsə ölməz...

**

Naqislər əlində ağlayır bəşər,
Ağlı fəth eləyib əbədi bu şər.

**

Heç kəs yığdığını aparmır gora,
Bəs nədən ağlımız düşübdü tora?

**

Zülmətdən boylanın Ay nura bənzər,
Gecənin boynunu sədəf tək bəzər.

**

Hər kəs Yaradanı dərk edə bilməz,
İdrakı deyənə erk edə bilməz.

**

Zaman saatlara etdikcə əmir,
Çağlayıb su tək hey axır ömür.

**

Nadanlar əlində can olub əsir,
Düzlükdən dəm vuran düzlüyü kəsir.

**

Dünya xəlq olanan qeylü-qaldadı,
Xeyr ayrılıqda, şər vüsaldadı.

**

Gecənin qoynundan al səhər doğur,
Sabah öz ipiylə zülməti boğur.

**

Yerlə yeksan oldu bu dünya min yol,
Heç tapa bilmədi haqq evinə yol...

**

Allahın ibadət evinə gedən,
Allahı içində aramır nədən?

**

Dünya həm yas evi, həm toy, həm də ün,
Dağılar hər kəsin xanəsi bir gün.

**

Pislikdən yaranıb yəqin ki, bəşər,
Odur ki, içində bardaş qurub şər.

**

Sındırma heç kəsin qəlbini nahaq,
Canı mühakimə eyləyəcək haqq.

**

Həqiqi məhəbbət dilə gəlməyir,
Yaşayır can ilə heç vaxt ölməyir.

**

Ömür ayağımız altında təkər,
Ağıl dərk eləyər, can ağrı çəkər.

**

Nadanlar dünyanın özünə yüküdü,
Dünyanın özündən dərdi böyükdür.

**

Ocağın yanması hislə bilinər,
Yaxşının qədri pislə bilinər.

**

Üzünə güləndən qoru özünü,
Gülüşlə gizlədər, çünki üzünü.

**

Taleyi boşuna buraxsan, əgər-
Axırda çevrilib başına döyər.

**

Əlacsız qalana yetir əlini,
Allah özü görür hər əməlini.

**

Pisdən ibrət alma, xeyirdən götür,

Demə, hər yamanlıq boş yerə ötür.

**

Həm qarışdırıb yaxşı-yamanı,
Heç kəs dərk eləmir axır zamanı.

**

Həqiqət çəkilib əzəldən dara,
Odur ki, xilqətin köksündə yara.

**

Nəfsə əsir olan nəfsinə enir,
Axırda nəfsinin quluna dönür.

**

Nə qədər şüurda şər qurubdu taxt,
Dünyanın xilasını görməz heç vaxt.

**

Zaman saatlara vurur naxşını,
Çəkməz üstümüzdən biryol baxşını.

**

Düşünən başların ağrısı böyük,
Dünyanın əzabı çiyində yük.

**

Hər sədəf içinə mirvari yatır,
Dənələr içində incilər yatır.

**

Nədir bəs könlünü günahkar edən?
Allahın evinə imana gedən?...

**

Sübhün şəfəqləri tor qurub çənə,
Hər şəfəq içində bir bülür dənə.

**

Səadət qapını döyməz boş yerə,
O meyvə deyil ki, tökülsün yerə.

**

Həyanı itirən həyadan deyər,
Həyanın özünü diliylə döyər.

**

Umma namərdlərdən heç zaman vəfa,
Axırda özünə deyər bivəfa.

**

Şöhrətin əsiri olan hər kəsin,
Sonunda şöhrət də kəsər nəfəsin.

**

Eşq – Allahdan gələn ilahi sevda,
Odur ki, həm ruha, həm cana qida.

**

Baş qapsın açır şüura yan deyir,
Ağlın fəryadına ürək can deyir.

**

Zülmə mübtələdi bəşər övladı,
Odur ki, zülümlə çəkilir adı.

**

Günahlar içində əlləşən insan,
Günahın özünə olacaq ehsan.

**

Əzrayıl döyməyən qapı qoymayır,
Yedikcə tənləri gözü doymayır.

**

Həqiqət içindən hikmət boylanır,
Hikmətin özündən nemət boylanır.

**

Kim öz millətinə kəsilsə yağlı,
Axırda özü də görəcək dağı.

**

Özgə havasıyla oynayanların,
Sonunda özgələr alar canların.

**

Düzlüklə yuğura bilsən bətini,
İlahi əskilməz məhəbbətini.

**

Allah dərgahına əl açmaq neçin?
Bizi yaratmayıb dilənmək üçün!

**

Vətən – hər millətin dünya neməti-
Millətin özündən aslı hörməti.

**

Dil bıçaqla kəsər ürək vaylanar,
Ürəyin başına ağıl haylanar.

**

10.X.2005

MÜNDƏRİCAT

Quranda şairlər haqqında ayə.....	
Böyük Yaradana.....	
Nə ola yetişəm sənə, Allahım.....	
Bir Tanrı var.....	
Yaradanım.....	
Bu dünyada.....	
Damğalayırlar.....	
Dil nahaq danışanda.....	
Gözləmə.....	
Küləklər dəli əsər.....	
Çəkənə qəm dünya.....	
Dünya seviincdən doldu, ya kədərdən gözlərin?.....	
Dünya mənə tanış gəlir.....	
Doğulan peşiman, ölən peşiman.....	
Verilir haqqa cəza.....	
Ələmin ömürü zamandan uzun.....	
İstəmirəm aman dünya.....	
Bu qərbə bərəkəllah.....	
Siyasətdi, siyasət.....	
Dünya susdu.....	
Yalan dünya.....	
Daha bu dünyaya səbrim çatmayıf.....	
Oğru.....	
Çıxar canı yoxsulun.....	
Dərd.....	
Dünya şeytan içində.....	
Erməni fitvasını dünyaya faş eyləmişən.....	
Hər kəs öz gözüylə baxır dünyaya.....	
Səlam olsun.....	
Bayrağım.....	
Əski Azərbaycanın iyirmi səkkiz mayısan.....	
Başbilənlərimizə.....	
Bizi özümüzə qaytaran ola.....	
Didərgin ana.....	

Şəhidlər Xiyabanı.....
Qisasa çağırır Vətən, qisasa
Ey karvan yolundan soraq, Dəvəçi.....
Sinəsi neft qoxulu.....
Dəvəçi-Siyəzən, isti ocağım.....
Vətən feryadı.....
Səndən nə qaldı?.....
Jorjilər.....
Vətən olmaz.....
Azərbaycanımızdı.....
Can Azərbaycan.....
Vətəndi.....
Ey Vətən.....
Alçalma millətim.....
Şairimiz.....
Sənə niyə belə zülmələr oldu?.....
Qan-qadalı məmələkətim.....
Satıram.....
Yağı əllə qəmə batdı el, vətən.....
Bu yazıq xalqa qalan boş, quruca zəhmət olur.....
«Yanıq Kərəm».....
Tağayım.....
Ulu Tanrım, narahatam.....
Gəl tələsmə ağarmağa, saçlarım.....
Ürək niyə ağrayırsan?.....
Mavi yuxularım.....
Adın gəzər bu ellərdə, Rübabə.....
Özümü axtarıram.....
Mən insan axtarıram.....
Arzular.....
Tənha qadın.....
İki damla yaş.....
İlham pərisi.....
Titrəyən şam.....
Qəribəm.....
Qurumayır nəm.....
Baxa bilmirəm.....
Dəli ürək.....
Dolan vaxtı.....
Gözdə yaşım giryən olar.....
Qərib bir taleyim var.....

Niyə şair doğdun məni, ay ana?.....
 Bir insafa gəl barı.....
 Yenə könlüm təblə cövlan eyləyir.....
 Çəkil get, qara bulud.....
 İblisdən olan.....
 Bütün arzularım qaldı ürəkdə.....
 İlin son saatları.....
 Qara tellərini töküb çiyinə.....
 Nazlı gəlişinə mən olum heyran.....
 Mənə payızları gətirmə zaman.....
 Kim deyər hansı yaxşı?.....
 Bir parça dam, səma, heyva ağacı.....
 Neyləsin?.....
 Payızda göyərən otlar nə qəmli?.....
 Payız çiçəyi.....
 Bəyaz qarın nağılı.....
 Durnalar.....
 Dəymə mənim ürəyimə.....
 Qaldı yollarında yorğun baxışlar.....
 Öyrətmə mənə.....
 Gözüm aldı, könül tutdu, sevgilim.....
 İtirdim bir payız səhəri səni.....
 Dəli möhnətinə dözüm qalmayıb.....
 Dedim, ayrılmaq.....
 Mənə elə gəlir ki.....
 Yuxuma niyə gəlmisən?.....
 Səni istəyir ürək.....
 Sən məni hər yerdə arayacaqsan.....
 Bu həyatım ağlar bir ney.....
 Ey mənim taleyimin sabahı.....
 Bəyaz gecələr.....
 Gəlmə yuxulara, gəlmə, sən allah.....
 Bütün məmləkəti tutacaq ahım.....
 İkimizdə yanırıq nə vaxtdan bu atəşə.....
 Sən mənim könlümün möhnət yuvası.....
 Sevgilim.....
 O odlu gözlərin könlümə atəş.....
 Yar, yar.....
 Sənin taleyinlə, mənim taleyim.....
 Röyalarda çəmənlərdə gəzirdim.....
 Sən yadıma düşürsən.....

Açılsın məhəbbət bağında güllər.....
Qova bilmirəm.....
Nə də həyat var.....
Oldum.....
Nə lazım?.....
Ümid ver mənə.....
O gün.....
Necə keçim?.....
Yadımdamı?.....
Bir sən ol.....
Aman yarım.....
Var eşqidə.....
İlk məhəbbət.....
Ey yar.....
Nədən üz çevirib gedirsən belə?.....
Bir qərib axşamda düşdün yadıma.....
Bəbəkədən tökülən yaşlarım damla.....
Bir gün dön yarına.....
Surətin ay kimi durub qarşımda.....
Yar gerek könlünü alsın getsin.....
Can çəkər bəla elə eşqidən.....
Oxuyur sevda quşu canımda.....
Yandırır sənsiz, ey afət, məni hicran gecələr.....
Eyvah, ürəyim od tutub atəşlərə yandı.....

İKİLİKLƏR